

බුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට
පත් කළ

සිංහල අනුවාද සහිත

උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය

(පස්වන මුද්‍රණය)

ප්‍රස්තාවතාව:

මහාචාර්ය

රේරුකානේ චන්ද්‍රවිමල

(සාහිත්‍ය චක්‍රවර්ති, පණ්ඩිත, ප්‍රචලන විශාරද,
අමරපුර මහා මහෝපාධ්‍යාය ශාසන ශෝභන, ශ්‍රී සද්ධර්ම ශිෂ්‍යෝමණි)
මහානායක ස්වාමීපාදයන් වහන්සේ විසින්

සම්පාදකවරු:

ගොඩගමුවේ සෝරත ස්ථවිර

පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිර

ලේකම්ගේ සටහන්...

ත්‍රිපිටකයට අයත් ධර්ම-විනය හා භික්ෂු පරපුර බුද්ධ ශාසනය යි. විරාත් කාලයක් මේවා පැවැත්වීමේදී බිහිවූ සංස්කෘතිය ද ශාසනය මැ යි.

විනය ශාසනයේ ආයුෂයි. සංස්ථාවක් වශයෙන් සඟ පරපුර එක්කර ඇත්තේ විනය ශික්ෂාපද තුළිනි. කවර ජාතික භික්ෂුන් වහන්සේ නමකගේ වුවද සාමයක් අප දකින්නේ මේ හැදියාව නිසා ය.

සංඝ සමාජයේ වටිනාකම ද මේ ඒකඝන වීමයි. බුදුන් පිදීමටත් වඩා සාංඝික පුජාවක් උසස් යයි වදාරා ඇත්තේ ද සමාජයක් වැළඳගන්නා සේවයක් මගින් සත්පුරුෂ සමාජයක් ඇති කිරීමට සංඝ සමාජය ඉවහල් වන නිසා ය.

භික්ෂු සමාජයේ මේ එකමුතුව බිඳී යන්නේ නම් ඉන් මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය සමාජගත වීමද වැළැක්විය නොහැකිය. සද්ධර්ම ප්‍රතිරූපකයන් නිසාත්, තෙරුවන, ශික්ෂාපද හා බණ -භාවනා ගැන ගරුසරු නැති සංඝයා වහන්සේ නිසාත්, දේශපාලනය, ජ්‍යෙෂ්ඨතාව හෝ වෙනත් ගුණ විද්‍යාදිය ඇසුරු කරන භික්ෂුන් වහන්සේ නිසාත් ශාසන අන්තර්ධානය වන ආකාර බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ තැන් රාශියක් “සඟි බණ - සමන්නේසනා” මගින් පුජ්‍යපාද යක්කඩුවේ ප්‍රඥාපරාම නාහිමියෝ පෙන්වා දෙති.

පුජ්‍යපාද රේරුකානේ වන්දවීමල නාහිමියෝ ද කාමච්ඡන්ද නීවරණය ගැන පැහැදිලි කිරීමේදී භික්ෂුන් වහන්සේ තමන් නොදැනම විවිධ ක්‍රියාකාරකම් ඔස්සේ සසුනට කරන හානිය දක්වා සිටිති.

ගමන් ගම සේවය කළ භික්ෂුන් වහන්සේගේ සේවය මුළුගැන්වී මාධ්‍ය ඔස්සේ ධර්ම දේශකයන් කීපදෙනෙකු ඉස්මතු වීමත්, ඒ අතර සමහරුන් බණ වැනි බණ කියන්නන් වීමත්, දුච්ච මානසික හේතු නිසා ධර්මය අවලංගු කරමින් භික්ෂු වංශයේ පුච්චාරීන් විවේචනය

කිරීමත්, ශ්‍රද්ධාවත් ගිහි සමාජය එකතු කළ 'පිරිත් හුය' එක් එක් හිඤ්චකගේ අනන්‍යතාව බවට පත් කිරීමත් වැනි කරුණු ගැන කල්පනා කරන විට සසුන පිරිහෙන්නේ බාහිර කරුණුවලට වඩා අභ්‍යන්තර ක්‍රියාකාරකම් නිසා බව පැහැදිලි වෙයි.

ඇසුරු කරන හිඤ්චන් වහන්සේගේ හැදියාව මත ගිහියන් ශ්‍රද්ධාවත් වන අයුරු බුදුන් වහන්සේ නිතර පෙන්වා ඇති නිසා තම වගකීම අවබෝධ කරගත් හිඤ්ච පරපුරක් ඇති වන්නේ නම් අප සමාජය සකස් කරගැනීම තවමත් ප්‍රමාද නැත. මූලිකව කළ යුතු වැඩ කොටස අතපසු කර ගැටළුවලට පිළිතුරු සෙවීම පහසු නැත.

ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය ඉගෙනීමෙන් හා දැරීමෙන් සංසරත්නයෙන් විය යුතු සහ කළ හැකි සේවය අවබෝධ කරගත් හිඤ්චන් වහන්සේ දැකීමට බෞද්ධයෝ වාසනාවත් වෙත්වා.

පෙර පූජ්‍ය කුකුල්පනේ සුදස්සි, මීමන සුසීම හිමිපාණන් වහන්සේලා සැකසූ සෝදුපත් සටහන් මෙවර මුද්‍රණයටත් උපකාරී විය. සංශෝධිත පරිඝනක අක්‍ෂර ගැලපීම භොරණ රූ-මායා ගැඹික්ස්හි සාලිය ජයකොඩි මහතා අතින් ද, මුද්‍රණය සිකුරු ප්‍රකාශක ගිහාන් අනුරංග ජයවර්ධන මහතා ප්‍රමුඛ කායඞ් මණ්ඩලයෙන්ද මනා ලෙස ඉටු කිරීම කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමි. උපකාරීවූ සැමට ශාසනාලයෙන් යුතුව පින් දෙමි

නිසරණ සරණයි!

සී. තනිප්පුලි ආරච්චි
ගරු ලේකම්
ශ්‍රී වන්දවීමල ධර්මපුස්තක
සංරක්‍ෂණ මණ්ඩලය

2007 මාර්තු මස 15 වන දින,
පොකුණුවිට්ඳි ය.

හැඳින්වීම

විනය “විනයෝ නාම සාසනස්ස ආයු” විනය නම් ශාසනයාගේ ආයුෂයයි.

මෙයින් හික්ෂුන්ගේ ශික්ෂා ගරුත්වයත්, සම්බුද්ධ ශාසනයේ ජීවනයත්, පිළිබඳ අවධාරණයෙන් කළ පරිච්ඡේද නියමයක් හෙළි කරයි. සම්බුද්ධ ශාසනය පන්දහසක් අවුරුදු පවත්නා පරිදි දේශනා කොට වදාළ විරස්ථායී ක්‍රියා මාර්ගය විනය නමින් හැඳින්වූවා මෙන් ම, එය අනුගමනය කිරීම, හික්ෂුවංශයේ දියුණුවට මෙන් ම ශාසනයේ පැවැත්මටත් හේතු වන බව වදාළ අවස්ථා රාශියක් විනය ග්‍රන්ථවලින් සොයා ගත හැකිය. එය කෙතරම් වැදගත් දෙයක් කොට සලකා වදාරණ ලද්දේ දැයි කියතොත් පසළොස් දිනකට වරක් ශික්ෂාවන් සිහිපත් කරගත යුතු බවත්, එසේ නො කිරීම ආපත්තියක (වරද)ට හේතුව වන බවත් වදාළහ. තමාට තමා ම වංචා සහගත නො වීමේ පදනම මත ගොඩනගන ලද හික්ෂු ජීවිතය පිළිබඳ මනා පාලනයක් විනය ශික්ෂාවන්ගෙන් සිදුකෙරේ. එහෙයින් වරදක්, ඊට සුදුසු දඬුවමක් නො සඟවා, විනය ශික්ෂාවන් ගුරුතන්හි ලා සලකන හික්ෂුන් නිසා ශාසනය විරස්ථායී වීම ගැන කවර කථාද?

උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය සියලු ම විනය ශික්ෂාවෝ පස්මහ පොතකින් පරිමිතයහ. i. පාරාජික ii. පාවිත්තිය iii. චූලවග්ග iv. මහාවග්ග v. පරිවාර

වශයෙනි. එයින් පාරාජික, පාවිත්තිය යන ග්‍රන්ථ ද්වයෙහි වදාළතාක් ආඥා දේශනාවන් ඉතා සංක්ෂිප්ත කොට සකස්කළ ශික්ෂා සංග්‍රහයකි, උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය. හික්ෂුන් හා හික්ෂුණින් පිළිබඳ ප්‍රාතිමෝක්ෂය හෙයින් මෙනම් විය. සර්වඥ ශාසනයට ඇතුළත් ව, විසිවිය සම්පූර්ණ වීමෙන් අධිශීල සංඛ්‍යාත උපසම්පදා ශීලය ලැබූ හික්ෂුව විසින් රැක්ක යුතු ප්‍රාතිමෝක්ෂය උද්දේසවාර පරිච්ඡේද පසකින් පරිමිත වූ අතර හික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය සතරකින් යුක්තය.

හික්ෂු හික්ෂුණි ශාසනද්වය ම නිර්මලව පැවති යුගයේ උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය වැනි ශික්ෂා සංග්‍රහයකින් ලද පහසුවත් අවශ්‍යතාව හා ප්‍රයෝජනයත් පිළිබඳ යමක් සිතාගත හැක්කේ අනිත් විනය ග්‍රන්ථ අතර උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂයට හිමි වන ස්ථානය ගැන සලකා බැලීමෙනි. යාමි-ඊමි, ඉදුම්-හිටුම්, කෑමි-බිම් වැනි ඉතා කුඩා කරුණෙහි පටන් හික්ෂුත්වය විනාශ වී යාම දක්වා වූ ලොකු කරුණුත්, මාතෘකා සංග්‍රහයක් වශයෙන් සකස් වූ ප්‍රාතිමෝක්ෂය, විනය සාගරයට බැස ගන්නවුනට විවෘත කළ තොටක් වැනිය.

අද හික්ෂුණි ශාසනයක් නැත. මතු ඇති විය හැකි ද නොවේ. එහෙයින් හික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය ද තව ඉදිරියටත් ගෙන යාමෙහි අවශ්‍ය බවක් නො පෙනේ. අද පමණක් නොව අනුරාධපුර රාජධානියෙන් මෙපිට ලක්දිව හික්ෂුණි ශාසනයක් (මෙහෙණි සස්තක්) ගැන තොරතුරු අනාවරණය නොවේ. එහෙත් ඉතා මෑතක් වනතුරු ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළිබඳ ටීකා විස්තර කථාදිය සැපයූ ආචාර්යවරු හික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය අමතක නො කළහ. හික්ෂුවට පමණක් සාධාරණ ශික්ෂාවත් සංග්‍රහ කොට ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළියෙළ කිරීම අදට මෙන් ම එදාට ද ප්‍රමාණ විය. ශික්ෂා ගෞරවය, ධර්ම ගෞරවය හා ග්‍රන්ථ ගෞරවය ගැන සැලකූ ආදුරෝ පෙර පැවති පරිදි ම තිබෙන්නට හළමුත් වෙනසක් නො කළහ. අපිදු මෙහිදී එය අනුගමනය කෙළෙමු.

අපේ සංස්කරණය

“ශ්‍රී ලංකා ශ්වේජන් නිකායික” මහා සංඝ සභාවේ අනුමතිය පරිදි වර්ෂයකට වරක් ප්‍රාතිමෝක්ෂය කටපාඩම් දීමේ සිරිතක්

පැවැත්තේය. සෑම වර්ෂයක ම ජනවාරි හෝ පෙබරවාරි මාසයේ නියමිත දිනයක දී එය සිදුවිය. සිරිත් පරිදි අදත් එය සිදුකෙරේ. එහිදී ශ්වේජන් නිකායේ මහානායක මා හිමියන් ඇතුළු මධ්‍යම නවක සෑම හික්ෂුවක් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය කට පාඩම් දිය යුතුය. එසේ ම සාමණේරවරු සතර බණවර පාඩම් දිය යුතුය.

ඉකුත් වර්ෂයෙහි පැවැත් වූ මේ ධර්ම පරීක්ෂණයේදී ඊට සහභාගිවනු කැමති හික්ෂුවරයකුට අප අයත් ප්‍රතිමෝක්ෂය දීමට සිදුවිය. අපට ද පොතක් අවශ්‍ය වූයෙන් අළුත් පොතක් මිලට ගනිමු.

අනුවාදය සහිත වූ ඒ පිටපත මුද්‍රණයෙන් බිහිව වැඩි කලක් ගත නොවූ බව පෙනින. එහෙත් එය පෙරලා බැලීමේදී අප තුළ ඇති වූ බලවත් සංවේගයේ ප්‍රතිඵලය වශයෙනි, මෙම අනුවාදය සහිත ප්‍රාතිමෝක්ෂය මුද්‍රණය කිරීමට අදහස් කෙළේ. එතරම් ඒ පිටපත වරදින් ගහනව පැවැත්තේය. විනය පරීක්ෂණවලදී නැතිව ම බැරි පොත් පිංවක් වශයෙනුත්, විනය ශික්ෂාවන් පිළිබඳ හික්ෂුවගේ අත්පොත වශයෙනුත්, වැදගත් වූ, ප්‍රාතිමෝක්ෂය සැලකිලිමත්ව මුද්‍රණය කළයුතුව තිබිය දී සෝදුපත් බැලීම ගැන සැලකිල්ලක් නො දක්වා ඇති බව පෙනී ගියේ ය.

වරදවා මුද්‍රණය කරවන ලද, ශික්ෂාවන් පිළිබඳ පාලි පාඨයක් කටපාඩම් කිරීමට සැලැස්වීම විනය අපරාධයකි. විනය අවිනය කිරීමකි. ප්‍රාතිමෝක්ෂය හදාරණ ශිෂ්‍යයා එහි වරද තැන් නිවරද කරගනිමින් ඉගෙනීමට තරම් හැකි වියෙක නො සිටී. මෙවැනි දූෂිතව මුද්‍රණය කළ පෙළ පොත්, විශේෂයෙන් වාචෝද්ගත කළ යුතු පොත්, මුද්‍රණ දෝෂ පවා පහ නො කොට ඔවුන් වෙත තැබීම අශාසනිකය. කරුණු මෙසේ හෙයින් හැකිතාක් දුරට වැරදිවලින් තොරව පාවිච්චියට ද පහසුවන පරිදි මෙවැනි පොතක් සකස් කිරීමේ අදහස පහළ වීමේ හේතුව යට සඳහන් කළ කාරණය බව කියනු කැමැත්තෙමු.

මේ දිනවල මුරුම රට පැවැත්වෙන ඡව්ඨ මහා සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පත්කළ විනය ග්‍රන්ථ මේ කටයුත්තෙහි ලා ගුරුකොට ගනිමු. කාටත් පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි පරිදි අදහස පමණක් ඇතුළත් වන සේ අනුවාදය ද සකස් කෙළෙමු. මෙහි ලා විස්තර කළ යුතු බොහෝ තැන් ඇතත් දීර්ඝ විස්තර ලියැවුණු පොතපත සුලභව ඇති හෙයින්, විශේෂ තැන් කීපයක් උපුටා උපග්‍රන්ථය වශයෙන් පිළියෙළ කරන ලද්දේ විනය ඉගෙන ගන්නා පැවිදි ශිෂ්‍යයන්ගේ පාවිච්චියට ද ඇති පහසුව සලකා ගෙනය.

කරුණු මෙසේ හෙයින් කුඩා වුවද මේ වටිනා ග්‍රන්ථය අප අදහස් කළ පරිදි පොතක් නැතිකමේ පාඩුව පිරිමසාලීමෙහි මෙන් ම පැවිද්දන්ගේ විනය ඉගෙනීමෙහිත් අල්පමාත්‍ර වූ හෝ ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නම් එය අපගේ උත්සාහයේ වටිනා ප්‍රතිඵලය කොට සලකමු.

මේ කටයුත්තෙහි දී අපට ලැබුණු උපකාර උපකාරා' නුස්මාති. අතර, උගත් ධර්මධරයාණ කෙනකු වශයෙන් හා ධර්මගුණවත් කර්තෘවරයාණ කෙනකු වශයෙනුත් අද ලෝකයා පිළිගත් අපගේ ගුරුදේව අතිගරු ආවායඹී රේරුකානේ වන්දවීමල මහා ස්ථවිර ස්වාමීපාදයන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු උපදේශ හා ප්‍රස්තාවනාවක් සපයා දීමෙන් කළ මහඟු උපකාරය ද ගරුකොට සලකන අතර තෙසරණ සරණන් හා සවිමුරු බෙලෙන් නිදුකින් දිනේවා'යි ආශීංසනය කරමු.

මේ බුද්ධ ජයන්ති වර්ෂයේ කුදු මහත් කටයුතු රැසක ව්‍යාවෘතව සිටි හෙයින්, ඒ අතර ගිලනකු වශයෙන් පසුවන්නට සිදුවූ හෙයින්, මේ කටයුත්තට සහයෝගය දෙමින් අප සමග ක්‍රියාකළ දැනට හම්බන්තොට ශ්‍රී ගුණානන්ද පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද මෙහිදී කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමු.

බුදුසසුන බැබළේවා !

මෙයට - ලෝවැඩ කැමති
 ගොඩගමුවේ සෝරත ස්ථවිර.
 ශ්‍රී ලංකා ශ්‍රවේණි නිකායික මහා සංඝ
 සභාවේ සමලේඛක.

ශ්‍රී බු. ව. 2499 මාර්තු 01 වන දින
 ක්‍රි. ව. 1956

පොකුණුවිට ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමයේ දීය.

ප්‍රස්තාවනා

ආවායඪී රේරුකානේ වන්දවීමල

මහා ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසිනි.

මහා කාරුණික වූ අප භාග්‍යවත් අර්භත් සමායක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක වූ හික්ෂු හික්ෂුණින් හට පරුපවාද වීරහිත ව, ජනප්‍රසාදය ඇතිව, සුවසේ ජීවත් විය හැකි වනු පිණිස හා අපායදුඛයෙන් මිදිය හැකි වනු පිණිස ද, ධ්‍යානාහිඤා මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත උත්තරීමනුෂ්‍ය ධර්මයන් ඇති කරගත හැකි වනු සඳහා ද, පරුපවාදාදියට හේතුවන දෙයින් මුදවා හික්ෂු හික්ෂුණින් ආරක්ෂා කරනු පිණිස පනවා වදාළ බොහෝ නීති ඇත්තේ ය. ඒවාට සසුන සිකපදයයි ද කියනු ලැබේ. බුදුන් වහන්සේ ගේ පිරිනිවීමෙන් පසු වීර කාලයක් සසුන පවතින්නට සැලැස්වීමත් සිකපද පැනවීමේ එක් කරුණෙකි. ඇතැම් බුදුවරයෝ ශ්‍රාවකයනට සිකපද පනවති. ඇතැම් බුදුවරයෝ සිකපද නො පනවති. සිකපද නො පනවන්නා වූ බුදුවරුන් ගේ සසුන් ඒ බුදුවරයන් ගේ හා බුද්ධානුබුධ ශ්‍රාවකයන්ගේ ද පිරිනිවීමෙන් පසු නොබෝ කලකින් අතුරුදහන් වේ.

සිකපද පනවන්නා වූ බුදුවරයන් ගේ සසුන් බොහෝ කල් පවති. ශ්‍රාවකයනට සික පද නො පැන වූ විපස්සී, සිඛී, වෙස්සභු යන අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ ශාසනයන් වැඩිකල් නො පැවති බවත්, ශ්‍රාවකයනට සිකපද පැන වූ කකුසද, කෝණාගම, කස්සප යන බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සසුන් ඒ නිසා බොහෝ කල් පැවති බවත් අප බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට වදාරන ලද්දේ ය.

පැවිදි කිරීම සහ උපසම්පදා කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇත්තා වූ විනය නීති ටිකම බුදුසස්නට මහත් ආරක්ෂාවෙකි. ඒ ටික නොමැති නම් කැමති කැමති අය සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන හික්ෂුන් සැටියට

පෙනී සිටිමින් බුදුසස්න විනාශ කරන්නාහු ය. පසුගිය කාලයේ 'තාපස භික්ෂුහු'යි කියමින් රට පුරා හැසුරුණු පිරිසට බුදුසසුනට ඇතුළු වන්නට ඉඩ නො ලැබුණේ ද ඒ නීති රැස නිසා ම ය. ඔවුනට මේ බුදුසස්නට ඇතුළු වන්නට ලැබුණා නම් මහා ශාසන භානියක් වනු නො අනුමාන ය.

ලෝකයෙහි භික්ෂු පිරිස තරම් නීති ඇති නීති ගරුක තවත් පිරිසක් නැතය යි කිය යුතුය. භික්ෂුන් වහන්සේට විනය නීති නැත්තේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස දෙක ගැන, ඇසිපිය හෙලීම ගැන පමණය යි කිය යුතුය. හිඳගැනීම නිදා ගැනීම ගමන් කිරීම සිවුරු පිණිස වස්ත්‍ර සැපයීම සිවුරු කැපීම මැසීම පඬු පෙවීම හැදීම පෙරවීම අතිරේක සිවුරු ලබා ගැනීම දීම ගැනීම පරණ සිවුරු සේදීම පාත්‍රය පිළියෙල කිරීම පාත්‍ර තබා ගැනීම පාත්‍රය පරිභෝග කිරීම පිඬුසිඟා යෑම අහර පිළිගැනීම වැළඳීම අනුන්ට දීම සෙනසුන් පිළියෙල කිරීම සෙනසුන් පරිභෝග කිරීම බෙහෙත් සැපයීම පිළිගැනීම පිළිගත් බෙහෙත් තබා ගැනීම බෙහෙත් වැළඳීම පාවහන් කුඩු භාජනාදි වස්තූන් පරිභෝග කිරීම දත් මැදීම මුඛදෙවීම අත්පා සේදීම වතුර නෑම කෙල ගැසීම, මලමුත්‍ර කිරීම හිසකේ කැපීම රැවුල කැපීම කථා කිරීම ස්ත්‍රීන් ඇසුරු කිරීම දහම් දෙසීම ගමෙහි හැසිරීම රජුන් ඇසුරු කිරීම ගුරුන් ඇසුරු කිරීම ගෝලයන් තැනීම ආගන්තුකයන් කෙරෙහි පිළිපැදීම තමන් ආගන්තුකයකු වශයෙන් අන්තැනකට ගිය කල්හි හැසිරීම පැවිදිකිරීම උපසම්පදා කිරීම සඟසතු දේ පරිහරණය කිරීම යනාදි නොයෙක් කරුණු ගැන භික්ෂුන්ට සිකපද ඇත්තේය. භික්ෂු පිරිස සම්පූර්ණයෙන් ම ගිහියන්ගෙන් වෙනස් පිරිසක් වන්නේ ඒ සිකපද සමූහය නිසා ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පනවා ඇති බොහෝ සිකපදයන් අතුරෙන් භික්ෂුන් විසින් පොහෝ දිනයන්හි මසකට දෙවරක් සීමාවකට රැස්ව පොහෝ කිරීම් වශයෙන් එක් භික්ෂුවක් විසින් සඟමැද හිඳ උදෙසීමටත් (කීමටත්) අන්‍ය භික්ෂුන් විසින් අසාගෙන සිටීමටත් නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය "භික්ඛු පාතිමොක්ඛ" නම් වේ. භික්ෂුණීන්හට පොහෝ කිරීම් වශයෙන් භාවිතයට නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය 'භික්ඛුණී පාතිමොක්ඛ' නම් වේ.

එයින් හික්බු පානිමොක්ඛය නිදානුද්දේස, පාරාජිකුද්දේස, සංඝාදිසේසුද්දේස, අනියකුද්දේස, විත්ථාරුද්දේස යන උද්දේස පසකින් හා සික පද (220) දෙසිය විස්සකින් ද යුක්තය. හික්බුණි පානිමොක්ඛය අනියකුද්දේසය හැර ඉතිරි උද්දේස සතරින් යුක්තය.

පානිමොක්ඛ නම් වූ මේ ග්‍රන්ථය සියලු ම හික්ඡුන් විසින් විනිශ්චය සහිතව ඉතා හොඳින් උගත යුක්තකි. හික්ඡුන්ට සෑම කල්හි ම පාඩම් තිබිය යුක්තකි. එබැවින් බුරුමයේ බොහෝ සංඝාරාමවල වස්කාලය තුළදී වර්ෂයක් පාසා ම නවක මධ්‍යම ස්ථවිර සකල හික්ඡුන්ගෙන් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පාඩම් ගනිති. දිනපතා සවස තුනුරුවන් වැදීමෙන් පසු සෑමදෙනා ම එක්ව ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙන් යම්කිසි කොටසක් සජ්ඣායනා කිරීම ද එරට බොහෝ පන්සල්වල පවත්වන වාරිත්‍රයෙකි.

විනය පිටකයට අයත් පොත් පස අතුරෙන් පාරාජිකා පාලිය පාවිත්තිය පාලිය යන පොත් දෙකෙහි ඇත්තේ ප්‍රාතිමෝක්ෂයට අයත් සිකපද වල විස්තරයකි. ඒ විස්තරයට මේ සිකපද සමූහය මාතෘකා වන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයට මාතිකා පාලිය යයි ද කියනු ලැබේ.

පානිමොක්ඛ යන වචනය මේ ග්‍රන්ථයට පමණක් නොව ඒ සිකපද රක්තා වූ හික්ඡුවගේ ශීලයට ද නමෙකි. පානිමොක්ඛ යන වචනයේ තේරුම “පානිමොක්ඛන්ති - ප අති මොක්ඛං අතිපමොක්ඛං, අතිසෙට්ඨං, අති උත්තමන්ති අත්ථො” යි කඛ්ඛාවිතරණි අටුවාවෙහි දැක්වෙන පරිදි ඉතා උතුම් දෙය ය යනුයි. මේ ශීලය බිඳුන හොත් හික්ඡුත්වය ද නැතිවන බැවින් හික්ඡුවගේ ඉතා උතුම් දෙය ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීල නම් වූ ඒ ශීලයය. ඒ ශීලය ඉතා උතුම් වීමෙන් එයට අයත් සිකපද සමූහය වූ මේ ග්‍රන්ථය ද ඉතා උතුම් වේ. ඉතා උතුම් දෙය වූ මේ ප්‍රාතිමෝක්ෂය පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණයට පැමිණවිය යුත්තේ ද ඉතා උතුම් ලෙසට ය.

රන් රිදී පත්වල වුවද ලියා තැබීමට සුදුසු මේ පොත ඇතමුත් විසින් බාල කඩදාසිවල අශෝභන ලෙස මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද, හරි-වැරදි බැලීම පවා සැලකිල්ලෙන් නො කොට ඉතා අපිරිසිදු ලෙස

මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද සිදුකර තිබෙන්නේ විනය ශික්ෂාකාමීන්ගේ සිත් කම්පා කරවන අපරාධයෙකි. ගොඩගමුවේ සෝරත, පණ්ඩිත කණදුල්ලේ රතනරංසි යන ස්ථවිරවරුන් විසින් බුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පැමිණ වූ පොත් අනුව සංශෝධනය කොට සුගම අනුවාදයකින් ද යුක්ත කොට ශෝභන ලෙස මේ උතුම් පොතට නිසි ගෞරවය දී මුද්‍රණයට පැමිණවීමෙන් කර තිබෙන්නේ බුදුසස්නට ඉමහත් සේවයකි. මෙය විනයගරුකයන්ගේ ප්‍රීතියට ද හේතු වනු ඇත.

මීට, ශාසනස්ථිතිකාමී.

රේරුකානේ වන්දවීමල ස්ථවිර.

පටුන

	80
සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය	15
හික්බු ජාතිමොක්ඛ පාළි	20
චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා	21
තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා	22
ද්වෙ අනියතා ධම්මා	26
තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා	27
ද්වෙ නචුති පාවිත්තියා ධම්මා	33
චත්තාරෝ පාටිදෙසනීයා ධම්මා	44
පඤ්චසත්තති සෙබියා ධම්මා	45
සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා	51
හික්බුණි ජාතිමොක්ඛ පාළි	52
අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා	53
සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා	55
තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා	61
ජසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා	67
අට්ඨ පාටිදෙසනීයා ධම්මා	83
පඤ්ච සත්තති සෙබියා ධම්මා	84
සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා	84
සිංහල හික්ඡු ප්‍රාතිමෝක්ෂය	86
සිංහල හික්ඡුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය	119
උපග්‍රන්ථය	137

දහම් පොත් සංරක්ෂණ මණ්ඩලයෙන් ප්‍රකාශිත
රේරුකානේ නාහිමියන්ගේ පොත් සහ වෙනත් පොත්

විනය ග්‍රන්ථ

- ශාසනාවතරණය
- විනය කර්ම පොත
- උපසම්පදා ශීලය
- උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය (අනුවාද සහිත)

අභිධර්ම ග්‍රන්ථ

- අභිධර්ම මාර්ගය
- අභිධර්මයේ මූලික කරුණු
- පටිඨාන මහා ප්‍රකරණ සන්නය
- අනුවාද සහිත අභිධර්මාර්ථ සංග්‍රහය

භාවනා ග්‍රන්ථ

- විදර්ශනා භාවනා ක්‍රමය
- පෞරාණික සතිපට්ඨාන භාවනා ක්‍රමය
- වත්තාලීසාකාර මහා විපස්සනා භාවනාව
- සතිපට්ඨාන භාවනා විවේචනය හා වෙනත් කෘති

ධර්ම ග්‍රන්ථ

- චතුරායඝී සත්‍යය
- පාරමිතා ප්‍රකරණය
- බෝධිපාක්ෂික ධර්ම විස්තරය
- පටිච්ච සමුප්පාද විවරණය
- ධර්ම විනිශ්චය
- බෞද්ධයාගේ අත් පොත
- මංගල ධර්ම විස්තරය
- පුණ්‍යාපදේශය
- සුවිසි මහා ශුණය
- පොහොය දිනය
- කෙලෙස් එක්දහස් පන්සියය
- වඤ්චක ධර්ම හා විත්තෝපක්ලේශ ධර්ම
- බුද්ධනීති සංග්‍රහය
- නිව්වාණ විනිශ්චය හා පුනරුප්පත්ති ක්‍රමය
- බෝධි පුජාව
- Four Noble Truths (චතුරායඝී සත්‍යය පරිවර්තනය.)

වෙනත්

- මෙකල නිවුණු ඇත්තෝ
- (නාහිමී වර්ත වන හා අනුමෙවෙනි දම් දෙසුම් 15 ක්.)
- සුරාධුර්තය හෙවත් මද්‍යලෝලය (වෛද්‍ය නිල් කෙසල් - පරිවර්තන)
- බුදුසසුන පුබුදු කළ ශ්‍රී ලංකා ශ්වේරීන් නිකාය සියවස (ශාස්ත්‍රීය සමරු කලාපය)

විමසිමි :- ගරු ලේකම්

ශ්‍රී වන්දවිම්ම ධර්ම පුස්තක සංරක්ෂණ මණ්ඩලය,
 ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමය, පොකුණුවිට.
 දුරකථනය : 034-2263958, (2263979)

සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය

සංඝ උපෝසථය ගැන
දකයුතු කරුණු

“න භික්ඛවෙ සංඝමජ්ඣෙ අනජ්ඣධිට්ඨෙත පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතඛිබ්බං, යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස” යි වදාරා ඇති බැවින් සීමාවට සංඝයා රැස් වූ පසු පාමොක් උදෙසීම සඳහා සම්මුතිය ලත් භික්ෂුවක් විසින් සංඝස්ථවිරයන් වහන්සේට හෝ අන්‍ය විනයධර තෙරනමකට හෝ ආරාධනය කළ යුතු ය. ආරාධනය ලැබූ තෙරුන් වහන්සේ විසින් පාමොක් උදෙසීමට කලින්, ආරාධනය කළ භික්ෂුවගෙන් විනය විවාළ යුතුය. එසේ කළ යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. ආරාධනා කළ භික්ෂුන් වහන්සේ විසින් විනය ප්‍රශ්න විසඳිය යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. විනය පුළුඹ සම්මුතිය හා විස්ථිත සම්මුතිය තම තමා විසින් ම ද කර ගත හැකිය. තමන් විසින් ම කර ගැනීම දැනට පවත්නා වාරිත්‍රය ය. ආරාධනාදිය කරන සැටි මතු දක්වනු ලැබේ. එහි දී තිස්ස, දත්ත යන නම් යොදා වාක්‍ය දක්වනු ලැබේ. පෝය කිරීමේ දී ඒ තැන් වලට ඒ ඒ අයගේ නම් යොදා ගත යුතු ය.

1. ආරාධනය කිරීමට සම්මුතිය ලබාගැනීම.

සුඤ්ඤාතු මෙ භන්තෙ! සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අභං ආයස්මන්තං (තිස්සං) පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අජ්ඣෙය්‍යෙය්‍යං. (මෙසේ සම්මුතිය ලබාගෙන, මතු දැක්වෙන වාක්‍යය තුන් වරක් කියා ආරාධනය කළ යුතු)

ආරාධනා කිරීම.

. සංඝො භන්තෙ! ආයස්මන්තං (තිස්සං) පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අජ්ඣෙය්‍යෙය්‍යං, උද්දිසතු භන්තෙ! ආයස්මා (තිස්සො) පාතිමොක්ඛං. (තුන්වරක්)

2. දේශක භික්ෂුවගේ පිළිවදන් දීම

ආම උද්දිසිස්සාමභං ආවුසො. (මෙසේ කියා ඇරයුම පිළිගෙන මතු එන වාක්‍යය කියා විනය පුවඡක සම්මුතිය ලබා ගත යුතුය.)

විනය පුවඡක සම්මුතිය.

සුඤ්ඤානු මෙ භන්තෙ! සංඝො යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අභං ආයස්මන්තං (දන්තං) විනයං පුවඡෙය්‍යං.

ආරාධනය කළ භික්ෂුව මතු එන වාක්‍යය කියා විස්සජ්ජක සම්මුතිය ලබාගත යුතුය.

විස්සජ්ජක සම්මුතිය.

සුඤ්ඤානු මෙ භන්තෙ! සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අභං ආයස්මතා (තිස්සෙන) විනයං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙය්‍යං.

3. දේශක භික්ෂුවගේ විනය විචාරීම්

“සම්මජ්ජනී පදීපො ච
උදකං ආසනෙන ච
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකරණන්ති වුවචති”

යනුවෙන් දැක්වෙන උපෝසථාගාරයට සංඝයා රැස්වීමට කලින් කළයුතු වන උපෝසථාගාරය හැමදීම ය, පහන් දැල්වීම ය, පැන් තැබීම ය, අසුන් පැනවීම ය යන සතර කිස කොට නිමවී ද?

ආරාධනය කළ භික්ෂුවගේ පිළිතුර:- දැනට සුයඨාලෝකය ඇති බැවින් පහන් දැල්වීමෙන් ප්‍රයෝජන නැත. සෙසු වත් කුන කොට නිමවී ය.

ප්‍රශ්නය:-

“ඡන්දපාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං
භික්ඛුගණනාව ඔවාදො
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකිච්චන්ති වුවචති”

යනුවෙන් දැක්වෙන පූර්වකාන්තයන් සම්පූර්ණ වනු පිණිස ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිශුද්ධීන් සංඝයා හට ආරෝචනය කොට තිමවී ද?

පිළිතුර :- ශීමස්ථක සියලු හික්ෂුන් වහන්සේ ම මෙහි රැස්වී ඇති බැවින් ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිශුද්ධියක් නැත්තේය.

ප්‍රශ්නය :- සෘතුව වනාහි හේමන්තය, ගිම්හානය, වස්සාන ය යි තුන් වැදැරුම් වේ. එයින් දැනට පැමිණ ඇති සෘතුව කවරේ ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- එක් එක් සෘතුවක පක්ෂ අට බැගින් ඇත්තේ ය. පැමිණ ඇත්තා වූ මේ සෘතුවෙහි ඉක්ම ගිය පක්ෂ කෙතෙක් ද? ඉදිරියට ඇති පක්ෂ කෙතෙක් ද? මේ පැමිණ තිබෙන පක්ෂය කීවෙහි පක්ෂය ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- දැනට මේ සීමාවෙහි රැස්ව ඉන්නා හික්ෂුන් වහන්සේලා කොතෙක් වන්නාහු ද? (ගණන කියනු.)

ප්‍රශ්නය :- අවවාද ලබා ගැනීම සඳහා හික්ෂුණින් විසින් කර ඇති ආයාචනය සංඝයා හට සැලකොට තිමවී ද?

පිළිතුර :- මෙකල හික්ෂුණින් නැති බැවින් එ බඳු ආයාචනයක් නැත්තේ ය.

ප්‍රශ්නය :- මේ සතර, සංඝයා සීමාවට රැස්වූ පසු පාමොක් උදෙසීමට පළමුවෙන් කළ යුතු බැවින් පූර්ව කාන්තය යි කියනු ලැබේ.

“උපොසථො යාවතිකා ච හික්ඛු
කම්මප්පත්තා සභාගාපත්තියො ච
න විජ්ජන්ති වජ්ජනියා ච පුග්ගලා
තස්මිං න හොන්ති පත්තකල්ලන්ති වුවචති” යි.

අර්ථකථාවායථීයන් වහන්සේලා විසින් ප්‍රකාශිත පරිදි, උපෝසථකර්මයට සුදුසු කාලය වතුරංගයකින් යුක්ත විය යුතුය. උපෝසථය සාමාන්‍ය ලක්ෂණයෙන් එකක් වුවද වාතුද්දසී-පණ්ණරසී-සාමග්ගීය'යි දින වශයෙන් තුනක් ද, සංඝ-ගණ-

පුග්ගලය'යි කාරක පුද්ගලයන් ගේ වශයෙන් තුනක් ද, සුත්තුද්දේස - පාරිසුද්ධි - අධිවිධානය'යි කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් තුනක් ද වේ. එයින් මේ කරනු ලබන උපෝසථය-දින වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් සංඝ උපෝසථය යි.

ප්‍රශ්නය :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් සුත්තුද්දේස උපෝසථය යි.

සුත්තුද්දේස උපෝසථය යි කියෙහි. එයට සතර නමකට නො අඩු භික්ෂු පිරිසක් එක් සීමාවෙක්හි අත්පස නො පිරිහෙලා වැඩසිටිය යුතු ය. එපමණ භික්ෂුහු මෙහි වැඩසිටින්නාහු ද?

පිළිතුර :- එසේ ය, වැඩ සිටින්නාහුය.

ප්‍රශ්නය :- පැමිණ සිටින භික්ෂුහු වස්තුසභාගාපත්ති වලින් මිදුණාහු ද?

පිළිතුර :- එසේය, ඇවැත්දෙසීමෙන් පිරිසිදු වූවාහුය.

ප්‍රශ්නය :- ගෘහස්ථාදී එක්විසි වර්ජනීය පුද්ගලයන් සංඝයාගේ අත්පසින් බැහැර කොට නිමවී ද?

පිළිතුර :- එසේය, නිමවිය.

ඉක්බිති පාමොක් උදෙසන ස්ථවිරයන් විසින් මෙසේ කිය යුතු ය.

මේ වතුරංගයෙන් යුක්ත කර්මයට 'පත්තකල්ලය' යි කියනු ලැබේ. පුබ්බකරණ පුබ්බකිව්වානි සමාපෙත්වා දෙසිතාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස භික්ඛු සංඝස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආරාධනං කරොම.

මෙය කී කල්හි සංඝයා විසින් සාධුකාර දිය යුතු ය. ඉක්බිති "ඤ්ඤත්තිය" කියා පාමොක් උදෙසිය යුතු ය.

පාමොක් උදෙසීමේදී සතර පාරාජිකාව පමණක් උදෙසා නිම කරන හොත් "උද්ධිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා

චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේ දී “පාරාජිකුද්දෙසො උභියො” කියා අවසන් කළ යුතුය

සංඝාදිසෙසුද්දේසය දක්වා දෙසු කල “උද්ධිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි ද්වෙ අනියතාධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තභියො” කියා නිම කළ යුතුය.

අනියතුද්දේසය දක්වා උදෙසුව හොත් “උද්දිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙ අනියතා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “අනියතුද්දෙසො චතුත්ථො” කියා අවසන් කළ යුතුය.

අනියතුද්දේසය ඉක්මවා දේශනා කරතහොත් සම්පූර්ණ ප්‍රාතිමෝක්ෂය ම උදෙසිය යුතුය. එසේ උදෙසු කල ප්‍රාතිමෝක්ෂ-යෙහි එන පරිදිම අවසාන කොට “චිත්ථාරුද්දෙසො පඤ්චමො” කියා නිම කළ යුතුය.

හික්බූ පාතිමොක්ඛ පාළි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො
සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

සුඤ්ඤාන මෙ භන්තෙ සංඝො, අජ්ජපොසථො පණ්ණරසො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො උපොසථං කරෙය්‍ය, පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍ය.

කිං සංඝස්ස පුබ්බකිච්චං? පාරිසුද්ධිං ආයස්මන්තො ආරොචෙථ. පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි. තං සබ්බේව සන්තා සාධුකං සුඤ්ඤාම, 'මනසිකරොම, යස්ස සියා ආපත්ති සො ආචිකරෙය්‍ය. අසන්තියා ආපත්තියා තුණ්හි භවිතබ්බං. තුණ්හි භාවෙන බො පනායස්මන්තෙ පරිසුද්ධාති වෙදිස්සාමි.

යථා බො පන පච්චෙකපුට්ඨස්ස වෙය්‍යාකරණං හොති.

එවමෙවං එවරූපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාවිතං හොති. යො පන හික්බූ යාවතතියං අනුසාවියමානෙ සරමානො සන්තිං ආපත්තිං නාවිකරෙය්‍ය, සම්පජාන මුසාවාදස්ස හොති. සම්පජාන මුසාවාදො බො පනායස්මන්තො අන්තරායිකො ධම්මො චුත්තො භගවතා තස්මා සරමානෙන හික්බූතා ආපන්තෙන විසුද්ධාපෙක්ඛෙන සන්ති ආපත්ති ආචිකාතබ්බා, ආචිකතා හිස්ස ඵාසු හොති.

උද්දිට්ඨං බො ආයස්මන්තො නිදානං. තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හි එව මෙතං ධාරායාමිති.

හිදානුද්දෙසො පඨමො

තත්‍රීමෙ වත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛා සාජීව සමාපන්නො සික්ඛං අපච්චික්ඛාය දුඛිඛලං අනාචිකත්වා මෙථුනං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, අන්තමසො තිරච්ඡානගතායපි. පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
2. යො පන භික්ඛු ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍ය සංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපෙ අදින්නාදානෙ රාජානො වොරං ගහෙත්වා හනෙය්‍යුං වා ඛන්ධෙය්‍යුං වා පඛිඛාපෙය්‍යුං වා වොරොසි ඛාලොසි මුල්ලොසි ථෙතොසී ති, තථාරූපං භික්ඛු අදින්නං ආදියමානො, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
3. යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්ස විශ්ගහං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, සත්ථහාරකං වාස්ස පරියෙසෙය්‍ය, මරණචණ්ණං වා සංචණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය, “අම්හො පුරිස කිං කුය්හිමිතා පාපකෙන දුජ්ජීවිතෙන මතත්තෙ ජීවිතා සෙය්‍යා”ති, ඉති චිත්තමනො චිත්ත සංකප්පො අනෙකපරියායෙන මරණ චණ්ණං වා සංචණ්ණෙය්‍ය මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
4. යො පන භික්ඛු අනභිජානං උත්තරි මනුස්ස ධම්මං අත්තූපනායිකං අලමරියඤාණ දස්සනං සමුදාවරෙය්‍ය, ඉති ජානාමි ඉති පස්සාමි’ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො වා අසමනුග්ගාහියමානො වා ආපන්නො විසුද්ධාපෙක්ඛො එවං වදෙය්‍ය ‘අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපස්සං පස්සාමි කුච්ඡං මුසාවිලපි’න්ති, අඤ්ඤත්‍ර අධිමානා, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො වත්තාරො පාරාජිකාධම්මා, යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජිත්වා න ලහති භික්ඛුහි සද්ධිං සංවාසං යථාපුරෙ තථාපච්ඡා, පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.

තත්ථා’යස්මන්තෙ පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා කුණ්ඨි එවමෙතං ධාරයාමි’ති.

(උද්දිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං. උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජ්ඣා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, ද්වෙ අනියතා ධම්මා, තිංස නිසග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා, ද්වෙ නචුති පාවිත්තියා ධම්මා, චත්තාරො පාටිදෙසනීයා ධම්මා, පඤ්චසත්තති සෙඛියා ධම්මා, සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා, එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං අන්වද්ධ මාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සඛිඛෙහෙව සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි අවිචදමානෙහි සික්ඛිතඛිඛන්ති.)

පාරාජිකුද්දෙසො උභියො

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. සඤ්චෙතනිකා සුක්කච්චිසට්ඨී අඤ්ඤත්‍රු සුපිනන්තා සංඝාදිසෙසො.¹
2. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන චිත්තෙන මාතුගාමෙන සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජ්ජෙය්‍ය හත්ථගාහං වා වෙණිගාහං වා අඤ්ඤතරස්ස වා අඤ්ඤතරස්ස වා අංගස්ස පරාමසනං, සංඝාදිසෙසො.
3. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන චිත්තෙන මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඔභාසෙය්‍ය යථා තං යුචා යුචතිං මෙථුනුපසංහිතාහි, සංඝාදිසෙසො.
4. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන චිත්තෙන මාතුගාමස්ස සන්තිකෙ අත්තකාම පාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍ය 'එතදග්ගං භගිනි පාරිවරියානං යා මාදිසං සීලවත්තං කල්‍යාණධම්මං බ්‍රහ්මචාරිං එතෙන ධම්මෙන පරිවරෙය්‍යා'ති මෙථුනුපසංහිතෙන, සංඝාදිසෙසො.
5. යො පන භික්ඛු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං ජායත්තනෙ වා ජාරත්තනෙ වා, අත්තමසො තංඛණකාය පි, සංඝාදිසෙසො.

1. සංඝාදිසෙසා (සීභල) *Non-commercial distribution*

- 6. සඤ්ඤාවිකාය පන හික්ඛුනා කුටිං කාරයමානෙන අස්සාමිකං අත්තුද්දෙසං පමාණිකා කාරෙතඛබ්බා, තත්‍රිදං පමාණං:- දීඝසො ද්වාදස විදත්ථියො සුගත විදත්ථියා, තිරියං සත්තන්තරා. හික්ඛු අභිනෙතඛබ්බා වත්ථුදෙසනාය, තෙහි හික්ඛුහි වත්ථුං දෙසෙතඛබ්බං අනාරම්භං¹ සපරික්කමනං. සාරම්භෙ²වෙ හික්ඛු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනෙ සඤ්ඤාවිකාය කුටිං කාරෙය්‍ය, හික්ඛු වා අනභිනෙය්‍ය වත්ථුදෙසනාය, පමාණං වා අතික්කාමෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසො.
- 7. මහල්ලකං පන හික්ඛුනා විහාරං කාරයමානෙන සස්සාමිකං අත්තුද්දෙසං, හික්ඛු අභිනෙතඛබ්බා වත්ථුදෙසනාය. තෙහි හික්ඛුහි වත්ථු³ දෙසෙතඛබ්බං අනාරම්භං සපරික්කමනං, සාරම්භෙ වෙ හික්ඛු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනෙ මහල්ලකං විහාරං කාරෙය්‍ය, හික්ඛු වා අනභිනෙය්‍ය වත්ථු දෙසනාය, සංඝාදිසෙසො.
- 8. යො පන හික්ඛු හික්ඛුං දුට්ඨො දොසො අප්පතීතො අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය ‘අප්පෙව නාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්මචරියා වාවෙය්‍ය’න්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො වා අසමනුග්ගාහියමානො වා අමුලකඤ්චෙව නං අධිකරණං භොති, හික්ඛු ච දොසං පතිට්ඨාති, සංඝාදිසෙසො.
- 9. යො පන හික්ඛු හික්ඛුං දුට්ඨො දොසො අප්පතීතො අඤ්ඤභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදාය පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය ‘අප්පෙව නාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්මචරියා වාවෙය්‍ය’න්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො වා අසමනුග්ගාහියමානො වා අඤ්ඤ භාගියඤ්චෙව නං අධිකරණං භොති, කොච්චිදෙසො ලෙසමත්තො උපාදින්නො, හික්ඛු ච දොසං පතිට්ඨාති, සංඝාදිසෙසො.

- 1. අනාරම්භං (සීහල පොත්පකෙසු)
- 2. සාරම්භෙ (සීහල පොත්පකෙසු)
- 3. වත්ථුං (සීහල)

- 10. යො පන හික්බු සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කමෙයා, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ තිට්ඨෙයා, සො හික්බු හික්බුහි එවමස්ස වචනීයො 'මායස්මා සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කම්, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ අට්ඨාසී, සමෙතායස්මා සංඝෙන, සමග්ගො හි සංඝො සම්මොදමානො අවිචදමානො එකුද්දෙසො එාසු විහරතී'ති. එවඤ්ච සො හික්බු හික්බුහි චූච්චමානො තථෙච පග්ගණ්හෙයා, සො හික්බු හික්බුහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සජ්ජෙයා, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙයා, සංඝාදීසෙසො.
- 11. තස්සෙව බො පන හික්බුස්ස හික්බු හොන්ති අනුවත්තකා වග්ගවාදකා එකො වා ද්වෙ වා තයො වා, තෙ එවං වදෙය්‍යං 'මායස්මන්තො එතං හික්බුං කිඤ්චි අචචුත්ථං, ධම්මවාදී චෙසො හික්බු, විනයවාදී චෙසො හික්බු, අම්භාකඤ්චෙසො හික්බු ඡන්දඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අම්භාකංජෙතං ඛමතී'ති. තෙ හික්බු හික්බුහි එවමස්ස වචනීයා 'මායස්මන්තො එවං අචචුත්ථං, න චෙසො හික්බු ධම්මවාදී, න චෙසො හික්බු විනයවාදී, මායස්මන්තානං පි සංඝහෙදො රුචිචිත්ථං, සමෙතායස්මන්තානං සංඝෙන, සම්මග්ගො හි සංඝො සම්මොදමානො අවිචදමානො එකුද්දෙසො එාසු විහරතී'ති. එවඤ්ච තෙ හික්බු හික්බුහි චූච්චමානා තථෙච පග්ගණ්හෙය්‍යං, තෙ හික්බු හික්බුහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, සංඝාදීසෙසො.
- 12. හික්බු පනෙව දුබ්බචජාතිකො හොති උද්දෙසපරියාපන්තෙසු සික්ඛාපදෙසු හික්බුහි සහ ධම්මිකං චූච්චමානො අත්තානං අචචනීයං කරොති'මා මං ආයස්මන්තො කිඤ්චි අචචුත්ථං කලායාණං වා පාපකං වා, අහංපායස්මන්තෙ න කිඤ්චි චක්ඛාමී කලායාණං වා පාපකං වා, විරමථායස්මන්තො මම

වචනියා'ති. සො හික්වූ හික්වූහි එවමස්ස වචනියො 'මායස්මා අත්තානං අවචනියං අකාසි, වචනියමෙවායස්මා අත්තානං කරොතු, ආයස්මාපි හික්වූ වදෙතු සහධම්මෙන, හික්වූපි ආයස්මන්තං වක්ඛන්ති සහධම්මෙන, එවං සංවද්ධා හි තස්ස හගවතො පරිසා යද්දිං අඤ්ඤමඤ්ඤ වචනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤ වුට්ඨාපනෙනා'ති.

එවඤ්ඤ සො හික්වූ හික්වූහි වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සො හික්වූ හික්වූහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛබ්බො, තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්ඤෙව සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සඪ් ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සඪ් ජෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසො.

13. හික්වූ පනෙව අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති කුලදුසකො පාපසමාවාරො. තස්ස ඛො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානි ච තෙන දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, සො හික්වූ හික්වූහි එවමස්ස වචනියො 'ආයස්මා ඛො කුලදුසකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො ඛො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතායස්මා ඉමම්භා ආවාසා, අලං තෙ ඉධ වාසෙනා'ති.

එවං ච සො හික්වූ හික්වූහි වුච්චමානො තෙ හික්වූ එවං වදෙය්‍ය, ඡන්දගාමීනො ච හික්වූ දොසගාමීනො ච හික්වූ මොහගාමීනො ච හික්වූ භයගාමීනො ච හික්වූ, තාදිසිකාය ආපත්තියා එකච්චං පබ්බාචෙත්ති එකච්චං න පබ්බාචෙත්ති'ති.

සො හික්වූ හික්වූහි එවමස්ස වචනියො 'මායස්මා එවං අවච, න ච හික්වූ ඡන්දගාමීනො න ච හික්වූ දොසගාමීනො න ච හික්වූ මොහගාමීනො න ච හික්වූ භයගාමීනො, ආයස්මා ඛො කුලදුසකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො ඛො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතායස්මා ඉමම්භා ආවාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙනා'ති.

එවං ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්-
 හෙය්‍යා, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තතියං සමනුභාසිතඛ්ඛො
 තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතියං චෙ සමනුභාසියමානො තං
 පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යා, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යා,
 සංඝාදිසෙසො.

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා නච
 පඨමාපත්තිකා චත්තාරො යාවතතියකා. යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤතරං
 වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජත්වා යාවතීහං ජානං පටිච්ඡාදෙති,
 තාවතීහං තෙන භික්ඛුනා අකාමා පරිචන්ථබ්බං. පරිචුත්ථ පරිවාසෙන
 භික්ඛුනා උත්තරං ඡාරත්තං භික්ඛුමානත්තාය පටිපජ්ජතඛ්ඛං.
 විණ්ණමානත්තො භික්ඛු යත්ථ සියා විසතිගණො භික්ඛුසංඝො,
 තත්ථ සො භික්ඛු අඛිභෙතඛ්ඛො. එකෙනපි චෙ උභතො විසතිගණො
 භික්ඛු සංඝො තං භික්ඛුං අඛිභෙය්‍යා, සො ච භික්ඛු අනඛිතො.
 තෙ ච භික්ඛු ගාරය්හා. අයං තත්ථ සාමීචි.

තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි
 පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා,
 පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො ද්වෙ අනියතා ධම්මා උද්දෙසං
 ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො
 පටිච්ඡන්තෙ ආසනෙ අලං කම්මනියෙ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍යා,
 තමෙනං සද්ධෙය්‍යචචසා උපාසිකා දිස්වා තිණ්ණං ධම්මානං
 අඤ්ඤතරෙන වදෙය්‍ය පාරාජ්ඣෙන වා සංඝාදිසෙසෙන වා
 පාවිත්තියෙන වා. නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො තිණ්ණං
 ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන කාරෙතඛ්ඛො, පාරාජ්ඣෙන වා
 සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා. යෙන වා සා
 සද්ධෙය්‍යචචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන සො භික්ඛු
 කාරෙතඛ්ඛො. අයං ධම්මො අනියතො.

2. නහෙව ඛො පන පටිච්ඡන්තං ආසනං හොති නාලං කම්මනියං
 අලඤ්ච ඛො හොති මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඔභාසිතුං,
 Non-commercial distribution

යො පන හික්ඛු තථාරූපෙ ආසනෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය. තමෙනං සද්ධෙය්‍යචචසා උපාසිකා දිස්වා ද්විත්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන වදෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා. නිසජ්ජං හික්ඛු පටිජානමානො ද්විත්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන කාරෙතඛ්ඛො, සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා, යෙන වා සා සද්ධෙය්‍යචචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන සො හික්ඛු කාරෙතඛ්ඛො. අයම්පි ධම්මො අනියතො.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො ද්වෙ අනියතා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කචචිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කචචිත්ථ, පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කචචිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අනියතුද්දෙසො චතුත්ථො

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො තිංස නිසග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. නිට්ඨිතච්චරස්මිං¹ හික්ඛුනා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ දසාහ පරමං අතිරෙක ච්චරං ධාරෙතඛ්ඛං, තං අතික්කාමයතො නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. නිට්ඨිතච්චරස්මිං හික්ඛුනා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ එකරත්තම්පි වෙ හික්ඛු තිච්චරෙන විජ්ජවසෙය්‍ය, අඤ්ඤතු හික්ඛු සම්මුතියා නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

3. නිට්ඨිතච්චරස්මිං හික්ඛුනා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ හික්ඛුනො පනෙව අකාලච්චරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, ආකංඛමානෙන හික්ඛුනා පටිග්ගභෙතඛ්ඛං. පටිග්ගභෙත්වා ඛිජ්ජමෙව කාරෙතඛ්ඛං, නො චස්ස පාරිපුරී, මාසපරමං තෙන හික්ඛුනා තං ච්චරං නික්ඛිපිතඛ්ඛං උභනස්ස පාරිපුරියා සතියා පච්චාසාය, තතො වෙ උත්තරී නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

1. නිට්ඨිත ච්චරස්මිං පන (සිහල)
 2. උත්තරං (සිහල, ස්‍යාම) .

4. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා පුරාණ වීචරං ධොවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා ආකොටාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා හත්ථතො වීචරං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර පාරිවට්ටකා¹, නිස්සග්ගිං පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා වීචරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; අච්ඡන්ත වීචරො වා හොති හික්බු නට්ඨ වීචරො වා, අයං තත්ථ සමයො.

7. තඤ්චෙ අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානි වා බහුභි වීචරෙභි අභිභට්ඨං පචාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තෙන හික්බුතා තතො වීචරං සාදිතබ්බං. තතො චෙ උත්තරී සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. හික්බුං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා වීචරචෙතාපන්නං² උපක්ඛටං හොති 'ඉමිනා වීචරචෙතාපන්නෙන වීචරං චෙතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං හික්බුං වීචරෙන අච්ඡාදෙස්සාමි'ති. තත්‍ර චෙ සො හික්බු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකමිත්වා වීචරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා වීචරචෙතාපන්නෙන ඵචරූපං වා ඵචරූපං වා වීචරං චෙතාපෙත්වා අච්ඡාදෙහී ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. හික්බුං පනෙව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙක වීචර චෙතාපන්නානි උපක්ඛටානි හොන්ති, 'ඉමෙහි මයං පච්චෙක වීචරචෙතාපන්නෙහි පච්චෙකවීචරානි චෙතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං හික්බුං වීචරෙහි අච්ඡාදෙස්සාමා'ති. තත්‍ර චෙ සො හික්බු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකමිත්වා වීචරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං

1. පාරිවත්තකා (මරමම)

2. වීචරචෙතාපනං (සාම)

ආයස්මන්තො ඉමෙහි පච්චෙක චීවරචෙතාපන්නෙහි එවරූපං වා එවරූපං වා චීවරං චෙතාපෙත්වා අච්ඡාදෙථ උභොව සන්තා එකෙනා'ති කල්‍යාණකමයතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. හික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස රාජා වා රාජභොග්ගො වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දුතෙන චීවරචෙතාපන්නං පහිණෙය්‍ය, 'ඉමිනා චීවරචෙතාපන්නෙන චීවරං චෙතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං හික්ඛුං චීවරෙන අච්චාදෙහී'ති.

සො චෙ දුතො තං හික්ඛුං උපසංකමිත්වා එවං වදෙය්‍ය 'ඉදං ඛො භන්තෙ ආයස්මන්තං උද්දිස්ස චීවරචෙතාපන්නං ආහතං, පතිගණ්භාතු ආයස්මා චීවරචෙතාපන්න'න්ති.

තෙන හික්ඛුනා සො දුතො එවමස්ස වචනීයො 'න ඛො මයං ආචුසො චීවරචෙතාපන්නං පතිගණ්භාම,¹ චීවරඤ්ච ඛො මයං පතිගණ්භාම කාලෙන කප්පියං'ති. සො චෙ දුතො තං හික්ඛුං එවං වදෙය්‍ය, 'අත්ථී පනායස්මතො කොචී වෙය්‍යාවච්චකරො'ති. චීවරත්ථීකෙන හික්ඛචේ හික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරො නිද්දිසිතඛිඛො ආරාමීකො වා උපාසකො වා 'එසො ඛො ආචුසො හික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චකරො'ති.

සො චෙ දුතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙත්වා තං හික්ඛුං උපසංකමිත්වා එවං වදෙය්‍ය. "යං ඛො භන්තෙ ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤත්තො සො මයා. උපසංකමතු ආයස්මා කාලෙන චීවරෙන තං අච්ඡාදෙස්සති'ති. චීවරත්ථීකෙන හික්ඛචේ හික්ඛුනා වෙය්‍යාවච්චකරො උපසංකමිත්වා ද්වන්තික්ඛන්තං වොදෙනඛිඛො සාරෙනඛිඛො 'අත්ථො මෙ ආචුසො චීවරෙනා'ති. ද්වන්තික්ඛන්තං වොදයමානො සාරයමානො තං චීවරං අහිනිප්ථාදෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ අහිනිප්ථාදෙය්‍ය චතුක්ඛන්තං පඤ්චක්ඛන්තං ඡක්ඛන්තපරමං තුණ්හිභුතෙන උද්දිස්ස යාතඛිඛං. චතුක්ඛන්තං පඤ්චක්ඛන්තං ඡක්ඛන්තපරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස තිට්ඨමානො තං චීවරං අහිනිප්ථාදෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. තතො චෙ උත්තරිං වායමමානො තං චීවරං අහිනිප්ථාදෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

1. පච්චිගණ්භාම (මරමම)

නො වෙ අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, යතස්ස විචරවෙනාපන්නං ආහතං තත්ථ සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාහෙනබ්බොයං ඛො තුම්භෙ ආයස්මන්තො භික්ඛුං උද්දිස්ස විචරවෙනාපන්නං පභිණ්ණත්ථ, න තං තස්ස භික්ඛුනො කිඤ්චි අත්ථං අනුභොති. යුඤ්ජන්තායස්මන්තො සකං, මා වො සකං විනස්සා'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

විචරවග්ගො පටිමො

1. යො පන භික්ඛු කොසියමිස්සකං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. යො පන භික්ඛු සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

3. නවං පන භික්ඛුනා සන්ථතං කාරයමානෙන ද්වෙ භාගා සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං ආදාතබ්බා තතියං ඔදාතානං චතුත්ථං ගොචරියානං. අනාදා වෙ භික්ඛු ද්වෙ භාගෙ සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං තතියං ඔදාතානං චතුත්ථං ගොචරියානං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. නවං පන භික්ඛුනා සන්ථතං කාරාපෙත්වා ඡබ්බස්සානි ධාරෙතබ්බං. ඔරෙන වෙ' ඡන්නං වස්සානං තං සන්ථතං විස්සජ්ජ-ඡෙත්වා වා අවිස්සජ්ජෙත්වා වා අඤ්ඤං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛු සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. නිසීදනසන්ථතං පන භික්ඛුනා කාරයමානෙන පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගත විදන්ථී ආදාතබ්බා දුබ්බණ්ණකරණාය. අනාදා වෙ භික්ඛු පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගත විදන්ථී. නවං නිසීදනසන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. භික්ඛුනො පනෙව අද්ධානමග්ගපටිපන්නස්ස ඵලකලොමානි උප්පජ්ජෙය්‍යුං, ආකංඛමානෙන භික්ඛුනා පටිග්ගහෙනබ්බානි. පටිග්ගහෙත්වා තියොජනපරමං සහන්තා හරිතබ්බානි' අසන්තෙ

හාරකෙ. තතො වෙ උත්තරී² හරෙය්‍ය අසන්තෙපි හාරකෙ, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය හික්ඛුණියා ඵලකලොමානි ධොවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා විජවාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්ඛු ජාතරූපරජතං උග්ගණ්භෙය්‍ය වා උග්ගණ්භාපෙය්‍ය වා උපනික්ඛිත්තං වා සාද්දියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්ඛු නානප්පකාරකං රූපියසංවොහාරං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්ඛු නානප්පකාරකං කයවික්කයං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

කොසියවගේගා දුතියෝ³

1. දසාහපරමං අතිරෙකපත්තො ධාරෙතඛිබ්බො. තං අතික්කාමයතො නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. යො පන හික්ඛු උභනපඤ්චබන්ධනෙන පත්තෙන අඤ්ඤං නවං පත්තං වෙතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

තෙන හික්ඛුනා සො පත්තො හික්ඛු පරිසාය නිස්සජ්ජිතඛිබ්බො.⁴ යො ච තස්සා හික්ඛුපරිසාය පත්තපරියන්තො, සො තස්ස හික්ඛුනො පදාතඛිබ්බො 'අයං තෙ හික්ඛු පත්තො යාව භෙදනාය ධාරෙතඛිබ්බො'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

3. යානි බො පන තානි ගිලානානං හික්ඛුනං පටිසායනීයානි භෙසජ්ජානි, සෙය්‍යථීදං; සප්පි නවනීතං තෙලං මධු ඵාණිතං, තානි පටිග්ගභෙත්වා සත්තාහපරමං සන්තිධිකාරකං පරිභුඤ්ජිතඛිබ්බානි. තං අතික්කාමයතො, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

- 1. භාරෙතඛිබ්බානි (ඉතිපි පාඨො)
- 2. උත්තරිං (සීහල)
- 3. ඵලකලොම වග්ගො (සීහල)
- 4. නිස්සජ්ජිතඛිබ්බා (සීහල)

4. මාසෝ සෙසෝ ගිම්හානන්ති හික්ඛුනා වස්සිකසාටිකච්චරං පරියෙසිතබ්බං. අද්ධමාසෝ සෙසෝ ගිම්හානන්ති කත්වා නිවාසෙතබ්බං. ඔරෙන වෙ මාසෝ සෙසෝ ගිම්හානන්ති වස්සිකසාටිකච්චරං පරියෙසෙය්‍ය, ඔරෙනද්ධ මාසෝ සෙසෝ ගිම්හානන්ති කත්වා නිවාසෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. යෝ පන හික්ඛු හික්ඛුස්ස සාමං ච්චරං දත්වා කුපිතෝ¹ අනත්තමනෝ අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යෝ පන හික්ඛු සාමං සුත්තං විඤ්ඤාපෙත්වා තත්තවායෙහි ච්චරං වායාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

7. හික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානි වා තත්තවායෙහි ච්චරං වායාපෙය්‍ය, තත්‍ර වෙ සෝ හික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතෝ තත්තවායෙ උපසංකමිත්වා ච්චරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය 'ඉදං ඛො ආචුසෝ ච්චරං මං උද්දිස්ස වියාති.'² ආයතඤ්ච කරොථ විත්ථතඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුචිතඤ්ච සුප්පවායිතඤ්ච සුච්චෙඛිතඤ්ච සුචිතච්ඡිතඤ්ච කරොථ. අප්පෙවනාම මයම්පි ආයස්මන්තානං කිඤ්චිමන්තං අනුපදජ්ජෙය්‍යාමා'ති. එවඤ්ච සෝ හික්ඛු වත්වා කිංචිමන්තං අනුපදජ්ජෙය්‍ය අනත්තමසෝ පිණ්ඩපාත මත්තම්පි, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. දසාභානාගතං කත්තිකතෙමාසික පුණ්ණමං³ හික්ඛුනෝ පනෙව අච්චෙකච්චරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, අච්චෙකං මඤ්ඤමානෙන හික්ඛුනා පටිග්ගහෙතබ්බං. පටිග්ගහෙත්වා යාව ච්චරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං. තතෝ වෙ උත්තරි නික්ඛිපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං

9. උපවස්සං ඛො පන කත්තිකපුණ්ණමං යානි ඛො පන තානි ආරඤ්ඤකානි සෙනාසනානි සාසංකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, තථාරූපෙසු හික්ඛු සෙනාසුනෙසු විහරන්තෝ ආකංඛමානෝ

1 පච්ඡා කුපිතෝ (සීහල)
 2 වියති (සීහල)
 3 කත්තික තෙමාසි පුණ්ණමං (සීහල)
non-commercial distribution

තිණ්ණං චීවරානං අඤ්ඤතරං චීවරං අන්තරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍ය, සියා ච තස්ස හික්ඛුනො කොච්ඤේච පච්චයො තෙන චීවරෙන විප්පවාසාය. ඡාරත්තපරමං තෙන හික්ඛුනා තෙන චීවරෙන විප්පවසිතඛිබං. තතො වෙ උත්තරී විප්පවසෙය්‍ය අඤ්ඤතු හික්ඛු සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්ඛු ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

පත්තවග්ගො තඨියො.

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමීති.

නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා හිට්ඨිතා

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො ද්වේ නචුති පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. සම්පජාන මුසාවාදෙ පාවිත්තියං.
2. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං.
3. හික්ඛුපෙසුඤ්ඤෙ පාවිත්තියං.
4. යො පන හික්ඛු අනුපසම්පන්නං පදසො ධම්මං වාවෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යො පන හික්ඛු අනුපසම්පන්නේන උත්තරී¹ දිරත්තතිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්ඛු මාතුගාමෙන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

1. උත්තරිං (සීහල)

7. යො පන හික්බු මාතුගාමස්ස උත්තරි ඡප්පඤ්චවාචාහි ධම්මං දෙසෙය්‍ය, අඤ්ඤානු විඤ්ඤානා පුරිසවිග්ගහෙන, පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්බු අනුපසම්පන්නස්ස උත්තරිමනුස්ස ධම්මං ආරොචෙය්‍ය, භුතස්මිං පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු හික්බුස්ස දුට්ඨුල්ලං ආපත්තිං අනුපසම්පන්නස්ස ආරොචෙය්‍ය අඤ්ඤානු හික්බුසම්මුතියා,¹ පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්බු පඨවිං² ඛණෙය්‍ය වා ඛණාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

මුසාවාද වග්ගො පඨමො

1. භුතගාම පාතඛ්‍යතාය³ පාවිත්තියං.

2. අඤ්ඤවාදකෙ විභෙසකෙ පාවිත්තියං.

3. උඡ්ඤාපනකෙ ඛිය්‍යනකෙ පාවිත්තියං.

4. යො පන හික්බු සංඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා හිසිං වා කොච්ඡං වා අඡ්ඤොකාසෙ සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තො නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්බු සංඝිකෙ විභාරෙ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තො නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු සංඝිකෙ විභාරෙ ජානං පුබ්බුපගතං හික්බුං අනුපඨජ්ඡ සෙය්‍යං කඡ්චෙය්‍ය 'යස්ස සම්බාධො භවිස්සති, සො පක්කමිස්සති' ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු හික්බුං කුපිතො අනත්තමනො සංඝිකා විභාරා නික්කඨචෙය්‍ය වා නික්කඨචාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

1. හික්බුසම්මතියා (සාම)

2. පඨවිං (මරම්ම)

3. පාතඛ්‍යතාය (සීහල)

8. යො පන හික්ඛු සංඝිකෙ විහාරෙ උපරි වෙහාසකුටියා ආහව්වපාදකං මඤ්චං වා පීඨං වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා' අභිනිපථී ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. මහල්ලකං පන හික්ඛුනා විහාරං කාරයමානෙන යාව ද්වාරකොසා අග්ගලට්ඨපනාය ආලොක සන්ධිපරිකම්මාය ද්වන්තිවිඡදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ ධීතෙන අධිට්ඨාතඛ්ඛං. තතො වෙ උත්තරි අප්පහරිතෙපි ධීතො අධිට්ඨහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්ඛු ජානං සප්පාණකං උදකං තිණං වා මන්තිකං වා සිඤ්ඤෙය්‍ය වා සිඤ්ඤාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

භූතභාම වග්ගො දුතියො

1. යො පන හික්ඛු අසම්මතො හික්ඛුනියො ඔවදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. සම්මතොපි වෙ හික්ඛු අත්ථංගතෙ සුරියෙ හික්ඛුනියො ඔවදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

3. යො පන හික්ඛු හික්ඛුනුපස්සයං උපසංකමිත්වා හික්ඛුනියො ඔවදෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, ගිලානා හොති හික්ඛුනී අයං තත්ථ සමයො.

4. යො පන හික්ඛු එවං වදෙය්‍ය 'ආමිස හෙතු ථෙරා හික්ඛු' හික්ඛුනියො ඔවදන්තී'ති, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය හික්ඛුනියා චීවරං දදෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර පාරිවට්ටකා, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය හික්ඛුනියා චීවරං සිඛ්ඛෙය්‍ය වා සිඛ්ඛාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්ඛු හික්ඛුනියා සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපථීජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, සත්ථගමනීයො හොති මග්ගො සාසංක සම්මතො සප්පට්ඨහෙය්‍ය, අයං තත්ථ සමයො.

1. සහසා අභිනිසීදෙය්‍ය වා (සීහල)

2. ආමිසහෙතු හික්ඛු (සීහල)

8. යො පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං සංවිධාය එකං නාවං අභිරුහෙය්‍ය උද්ධං ගාමීනිං වා අධො ගාමීනිං වා අඤ්ඤත්‍ර නිරියං තරණාය, පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු ජානං හික්බුනී පරිපාවිතං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ඤෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර පුබ්බෙ ගිහිසමාරම්භා, පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ඔවාදුවග්ගො තතියො.

1. අගිලානෙන හික්බුනා එකො ආවසථ පිණ්ඩො භුඤ්ඤිතබ්බො, තතො වෙ උත්තරී භුඤ්ඤෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. ගණභොජනෙ අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; ගිලාන සමයො වීචරදාන සමයො වීචරකාර සමයො අද්ධානගමන සමයො නාවාභිරුදාන සමයො මහාසමයො සමණභත්ත සමයො, අයං තත්ථ සමයො.

3. පරම්පරභොජනෙ අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, ගිලානසමයො වීචරදාන සමයො වීචරකාරසමයො, අයං තත්ථ සමයො.

4. හික්බුං පනෙව කුලං උපගතං පුච්චෙහි වා මන්ථෙහි වා අභිභට්ඨං පචාරෙය්‍ය, අංකංඛමානෙන හික්බුනා ද්වන්ති පත්තපුරා පටිග්ගහෙතබ්බා. තතො වෙ උත්තරී පටිග්ගණ්භෙය්‍ය, පාවිත්තියං. ද්වන්ති පත්තපුරෙ පටිග්ගහෙත්වා තතො නීහරිත්වා හික්බුහි සද්ධිං සංවිභජ්ජබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචි.

5. යො පන හික්බු භුත්තාවී පචාරිතො අනතිරිත්තං බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ඤෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු හික්බුං භුත්තාවිං පචාරිතං අනතිරිත්තෙන බාදනීයෙන වා භොජනීයෙන වා අභිභට්ඨං පචාරෙය්‍ය 'භන්ද හික්බු බාදවා භුඤ්ඤවා'ති ජානං ආසාදනාපෙක්ඛො, භුත්තස්මිං පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්ඛු විකාලෙ බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්ඛු සන්තිධිකාරකං බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. යානි බො පන තානි පණිතභොජනානි, සෙය්‍යපීදං, සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එාණිතං මච්ඡො මංසං ධීරං දධි, යො පන හික්ඛු එවරූපානි පණිතභොජනානි අගිලානො අත්තනො අත්තාය විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්ඛු අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං ආහරෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර උදකදන්තපොනා පාවිත්තියං.

භොජනවග්ගො වතුත්ථො

1. යො පන හික්ඛු අවෙලකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහත්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යො පන හික්ඛු හික්ඛුං' එභාවුසො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පච්ඡිස්සාමා'ති තස්ස දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා වා උයොඤ්ජෙය්‍ය 'ගච්ඡාවුසො, න මෙ තයා සද්ධිං කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු භොති, එකකස්ස මේ කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු භොති'ති එතදෙව පච්චයං කර්ත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

3. යො පන හික්ඛු සභොජනෙ කුලෙ අනුපබජ්ජ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

4. යො පන හික්ඛු මාකුගාමෙන සද්ධිං රහො පටිච්ඡන්තෙ ආසනෙ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්ඛු මාකුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්ඛු නිමන්තිතො සහත්තො සමානො සන්තං හික්ඛුං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු

1. හික්ඛුං එවං වදෙය්‍ය (සීහල)

වාරිත්තං ආපච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, විචරදානසමයො විචරකාරසමයො, අයං තත්ථ සමයො.

7. අභිලානෙන භික්ඛුනා චතුමාසප්පච්චය පචාරණා සාදිතඛබ්බා අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිච්චපචාරණාය, තතො වෙ උත්තරී සාදිසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

8. යො පන භික්ඛු උය්‍යුත්තං සෙනං දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.

9. සියා ච තස්ස භික්ඛුනො කොච්ඡෙච පච්චයො සෙනං ගමනාය, දිරත්තතිරත්තං තෙන භික්ඛුනා සෙනාය චසිතඛබ්බං. තතො වෙ උත්තරී වසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. දිරත්තතිරත්තං වෙ භික්ඛු සෙනාය වසමානො උයෙයාධිකං වා බලග්ගං වා සේනාඛ්‍යුභං වා අනීකදස්සනං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

අවෙලකවග්ගො පඤ්චමො

1. සුරාමේරයපානෙ පාවිත්තියං.

2. අංගුලිපතොදකෙ පාවිත්තියං.

3. උදකෙ හස්සධම්මෙ පාවිත්තියං.

4. අනාදරියෙ පාවිත්තියං.

5. යො පන භික්ඛු භික්ඛුං හිංසාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන භික්ඛු අභිලානො විසිඛබ්බනාපෙක්ඛො¹ ජොතිං සමාදහෙය්‍ය වා සමාදහාපෙය්‍ය වා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.

7. යො පන භික්ඛු ඔරෙනද්ධමාසං නහායෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, දියඨිඨො මාසො සෙසො ගිම්හාන්තති වස්සානස්ස පඨමො මාසො ඉච්චෙනෙ අඨිඨතෙය්‍ය

1. විසිචනාපෙකො (සීහල)

මාසා, උණ්භසමයෝ පරිලාභසමයෝ ගිලානසමයෝ කම්මසමයෝ අද්ධානගමන සමයෝ වාතවුට්ඨිසමයෝ, අයං තත්ථ සමයෝ.

8. නවං පන හික්ඛුනා වීචරලාභෙන තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං ආදාතබ්බං නීලං වා කද්දමං වා කාලසාමං වා, අනාදා වෙ හික්ඛු තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං නවං වීචරං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යෝ පන හික්ඛු හික්ඛුස්ස වා හික්ඛුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණෙරස්ස වා සාමණෙරියා වා සාමං වීචරං විකප්පෙත්වා අප්පච්චුද්ධාරණං¹ පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යෝ පන හික්ඛු හික්ඛුස්ස පත්තං වා වීචරං වා නිසීදනං වා සුච්ඡරං වා කායබන්ධනං වා අපනිධෙය්‍ය වා අපනිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසො භසාපෙක්ඛො පී, පාවිත්තියං.

සුරාපානවග්ගො ජට්ඨො

1. යෝ පන හික්ඛු සංචිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යෝ පන හික්ඛු ජානං සප්පාණකං උදකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

3. යෝ පන හික්ඛු ජානං යථාධම්මං නිහතාධිකරණං පුනකම්මාය උක්කොටෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

4. යෝ පන හික්ඛු හික්ඛුස්ස ජානං දුට්ඨුල්ලං ආපත්තිං පට්චිජාදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යෝ පන හික්ඛු ජානං උග්නච්ඡතිවස්සං පුග්ගලං උපසම්පාදෙය්‍ය, සො ච පුග්ගලො අනුපසම්පන්නො, තෙ ච හික්ඛු ගාරස්භා, ඉදං තස්මීං පාවිත්තියං.

1. අපච්චුද්ධාරකං (සීහල, ස්‍යාම)

6. යො පන හික්බු ජානං ථෙය්‍යසත්ථෙන සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු මාතුගාමෙන සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්බු එවං වදෙය්‍ය, 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි. යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති. සො හික්බු හික්බුහි එවමස්ස වචනීයො 'මායස්මා එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙනාචුසො අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායා යා'ති. එවඤ්ච පන සො හික්බු හික්බුහි චුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සො හික්බු හික්බුහි යාව තතියං සමනුභාසිතබ්බො, තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු ජානං තථාචාදිතා හික්බුතා අකතානුධම්මේන' තං දිට්ඨිං අප්පටිනිස්සට්ඨෙත සද්ධිං සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සංවසෙය්‍ය වා සභවා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. සමණුද්දෙසො පි චෙ එවං වදෙය්‍ය 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායා'යාති. සො සමණුද්දෙසො හික්බුහි එවමස්ස වචනීයො මාචුසො සමණුද්දෙස එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙන ආචුසො සමණුද්දෙස අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා'ති. එවඤ්ච පන සො සමණුද්දෙසො හික්බුහි චුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සො සමණුද්දෙසො හික්බුහි එවමස්ස වචනීයො 'අජ්ජතග්ගෙ තෙ

ආවුසො සමණුද්දෙස න වෙව සො භගවා සත්ථා අපදිසිතබ්බො. යම්පි වඤ්ඤෙ සමණුද්දෙසා ලභන්ති හික්ඛුහි සද්ධිං දිරත්ත තිරත්තං සභසෙය්‍යං, සාපි තෙ නත්ථී, වරපිරො' විනස්සා'ති. යො පන හික්ඛු ජානං තථා නාසිකං සමණුද්දෙසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සභ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

සප්පාණකවග්ගො සත්තමො

1. යො පන හික්ඛු හික්ඛුහි සභධම්මිකං වුව්චමානො එවං වදෙය්‍ය 'න තාවාහං ආවුසො එතස්මිං සික්ඛාපදෙ සික්ඛිස්සාමි, යාව න අඤ්ඤං හික්ඛුං ව්‍යත්තං විනයධරං පරිපුච්ඡාමි'ති, පාවිත්තියං. සික්ඛමානෙන හික්ඛවෙ හික්ඛුනා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්භිතබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචී.

2. යො පන හික්ඛු පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය 'කිං පනිමෙහි බුද්දානුබුද්දකෙහි සික්ඛාපදෙහි උද්දිට්ඨෙහි, යාවදෙව කුක්කුච්චාය විභෙසාය විලෙඛාය සංවත්තන්තී'ති සික්ඛාපද විවණ්ණකෙ,² පාවිත්තියං.

3. යො පන හික්ඛු අන්වද්ධමාසං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය 'ඉදා නෙව ඛො' අහං ජානාමි' අයම්පි කීර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්නො අන්වද්ධ මාසං උද්දෙසං ආගච්ඡතී'ති. තඤ්චෙ හික්ඛුං අඤ්ඤෙ හික්ඛු ජානෙය්‍යුං නිසින්තපුබ්බං ඉමිනා හික්ඛුනා ද්වත්තිකිකත්තුං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ, කො පන වාදො භීයෙයා.' න ච තස්ස හික්ඛුනො අඤ්ඤාණකෙන මුත්ති අත්ථී. යඤ්ච තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නො, තඤ්ච යථාධම්මො කාරෙතබ්බො. උත්තරී වස්ස මොහො ආරොපෙතබ්බො, 'තස්ස තෙ ආවුසො අලාභා, තස්ස තෙ දුල්ලද්ධං, යං ත්වං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ න සාධුකං අට්ඨීං' කත්වා මනසිකරොසී'ති. ඉදං තස්මිං මොහනකෙ පාවිත්තියං.

1. පරෙ (සීහල)	2. විවණ්ණකෙ (සීහල)
3. ඛො ආවුසො (සීහල)	4. අජානාමි (සීහල)
5. භීයෙයාති (ඉතිපි පාඨො)	6. අට්ඨී (සීහල)

4. යො පන හික්බු හික්බුස්ස කුපිතො අනත්තමනො පභාරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්බු හික්බුස්ස කුපිතො අනත්තමනො තලසත්තිකං උග්ගිරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු හික්බුං අමුලකෙන සංඝාදිසෙසෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු හික්බුස්ස සංචිච්ච කුක්කුච්චං උපදහෙය්‍ය¹ 'ඉතිස්ස මුහුත්තම්පි අඵාසු භවිස්සති' ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්බු හික්බුනං භණ්ඩනජාතානං කලභජාතානං විවාදාපන්නානං උපස්සුති² තිට්ඨෙය්‍ය 'යං ඉමෙ භණ්ඩස්සන්ති තං සොස්සාමි' ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්බු සංඝෙ විනිච්ඡය කථාය වත්තමානාය ඡන්දං අදත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

11. යො පන හික්බු සමග්ගෙන සංඝෙන චීවරං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය යථා සන්ථුතං හික්බු සංඝිකං ලාභං පරිණාමෙන්ති' ති, පාවිත්තියං.

12. යො පන හික්බු ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

සහධම්මිකවග්ගො අට්ඨමො

1. යො පන හික්බු රඤ්ඤො ඛත්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස³ අනික්ඛන්තරාජකෙ අනිග්ගතරතනකෙ⁴ පුබ්බෙ අප්පට්ඨිසංචිදිතො ඉන්දබ්බිලං අතික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

1. උප්පාදෙය්‍ය (ඉතිපි පාඨො) 2. උපස්සුති (සීහල)
3. මුද්ධාවසිත්තස්ස (සාම) 4. අනිහතරතනකෙ (සීහල)
Non-commercial distribution

2. යො පන හික්ඛු රතනං වා රතන සම්මතං වා අඤ්ඤත්‍ර අජ්ඣාරාමා වා අජ්ඣාවසථා වා උග්ගණ්භෙය්‍යා වා උග්ගණ්භාපෙය්‍යා වා, පාවිත්තියං. රතනං වා පන හික්ඛුනා රතනසම්මතං වා අජ්ඣාරාමෙ වා අජ්ඣාවසථෙ වා උග්ගභෙත්වා වා උග්ගණ්භාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතඛිබ්බං, 'යස්ස භවස්සති, සො හරිස්සති' ති, අයං තත්ථ සාමීචි.

3. යො පන හික්ඛු සන්තං හික්ඛුං අනාපුච්ඡා විකාලෙ ගාමං පච්චෙය්‍යා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපා අච්චායිකා කරණියා, පාවිත්තියං.

4. යො පන හික්ඛු අට්ඨිමයං වා දන්තමයං වා විසාණමයං වා සුවිසරං කාරාපෙය්‍යා, භෙදනකං පාවිත්තියං.

5. නවං පන හික්ඛුනා මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානෙන අට්ඨංගුල පාදකං කාරෙතඛිබ්බං සුගතංගුලෙන අඤ්ඤත්‍ර භෙට්ඨිමාය අට්ඨියා. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්ඛු මඤ්චං වා පීඨං වා තුලොනද්ධං කාරාපෙය්‍යා, උද්දාලනකං පාවිත්තියං.

7. නිසීදනං පන හික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණකං කාරෙතඛිබ්බං. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො ද්වෙ විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං දියඬිඬං දසා විදන්ථී. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

8. කණ්ඩුපට්ච්ඡාදිං පන හික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණකා කාරෙතඛිබ්බා. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො චතස්සො විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදන්ථියො, තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

9. වස්සිකසාට්ඨිකං පන හික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණකා කාරෙතඛිබ්බා. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො ඡ විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං අඬිඬිතෙය්‍යා. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්ඛු සුගතච්චරප්පමාණං ච්චරං කාරාපෙය්‍යා අතිරෙකං වා, ඡෙදනකං පාවිත්තියං. තත්‍රිදං සුගතස්ස සුගත-

විවරජපමාණං, දීඝසො නව විදන්ටීයො සුගතවිදන්ටීයා, තිරියං ඡ විදන්ටීයො. ඉදං සුගතස්ස සුගතවිවරජපමාණං.

රතනවග්ගො නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො ද්වෙනවුති පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා කුණ්ඨි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාවිත්තියා නිට්ඨිතා

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො චත්තාරො පාටිදෙසනීයා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු ආඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා අන්තරසරං පච්චියාය හත්ථතො බාදනීයං වා භොජනීයං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පටිදෙසෙතඛබ්බං තෙන භික්ඛුනා ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං, තං පටිදෙසෙමිති.

2. භික්ඛු පනෙව කුලෙසු නිමන්තිතා භුඤ්ජන්ති, තත්‍ර වෙ සා භික්ඛුනී වොසාසමාන රූපා ධීතා හොති, 'ඉධ සුඵං දෙථ, ඉධ ඔදනං දෙථා'ති. තෙහි භික්ඛුහි සා භික්ඛුනී අපසාදෙතඛබ්බා 'අපසක්ක තාව හගිනි යාව භික්ඛු භුඤ්ජන්ති'ති. එකස්ස වෙපි භික්ඛුනො න පටිභාසෙය්‍ය තං භික්ඛුනිං අපසාදෙතුං 'අපසක්කතාව හගිනි යාව භික්ඛු භුඤ්ජන්ති' ති, පටිදෙසෙතඛබ්බං තෙන භික්ඛුහි ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජමිභා අසප්පායං පාටිදෙසනීයං, තං පටිදෙසෙමාති.

3. යානි ඛො පන තානි සෙධසම්මතානි කුලානි යො පන භික්ඛු තථාරූපෙසු සෙධසම්මතෙසු කුලෙසු පුබ්බෙ අනිමන්තිතො අගිලානො බාදනීයං වා භොජනීයං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පටිදෙසෙතඛබ්බං තෙන භික්ඛුනා

ගාරය්නං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජිං අසප්පායං පාට්ඨෙසනීයං, තං පට්ඨෙසෙමීති.

4. යානි බො පන තානි ආරඤ්ඤකානි සෙනාසනානි සාසංකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, යො පන හික්ඛු තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු¹ පුබ්බෙ අප්පට්ඨසංවිදිතං බාදනීයං වා භොජනීයං වා අජ්ඣාරාමෙ සහත්ථා පට්ඨගහෙත්වා අභිලානො බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පට්ඨෙසෙතබ්බං තෙන හික්ඛුනා ගාරය්නං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජි අසප්පායං පාට්ඨෙසනීයං, තං පට්ඨෙසෙමීති.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො චත්තාරො පාට්ඨෙසනීයා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

පාට්ඨෙසනීයා නිට්ඨිතා

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො සෙබ්බො ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.
2. පරිමණ්ඩලං පාරූපිස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.
3. සුපට්ඨිඡන්තො අන්තරසරෙ ගම්ප්පාමීති සික්ඛා කරණීයා.
4. සුපට්ඨිඡන්තො අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.
5. සුසංවුතො අන්තරසරෙ ගම්ප්පාමීති සික්ඛා කරණීයා.
6. සුසංවුතො අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.
7. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තරසරෙ ගම්ප්පාමීති සික්ඛා කරණීයා.
8. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.
9. න උක්ඛිත්තකාය අන්තරසරෙ ගම්ප්පාමීති සික්ඛා කරණීයා.

1. සෙනාසනෙසු විහරන්තො (සීහල) *Non-commercial distribution*

10. න උක්ඛිත්තකාය අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

පරමණ්ඩලවග්ගො පටමො

1. න උජ්ජග්ගිකාය අන්තර්ගත ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න උජ්ජග්ගිකාය අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. අප්පසද්දො අන්තර්ගත ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. අප්පසද්දො අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න කායප්පවාලකං අන්තර්ගත ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න කායප්පවාලකං අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. න බාහුප්පවාලකං අන්තර්ගත ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න බාහුප්පවාලකං අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න සීසප්පවාලකං අන්තර්ගත ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න සීසප්පවාලකං අන්තර්ගත නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

උජ්ජග්ගිකවග්ගො දුතියො

1. න ඛම්භකතො අන්තරසරෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න ඛම්භකතො අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න ඔගුණධීතො අන්තරසරෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න ඔගුණධීතො අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න උක්කුටිකාය අන්තරසරෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න පල්ලත්ථිකාය අන්තරසරෙ නිසීදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගභෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. පත්තසඤ්ඤී පිණ්ඩපාතං පටිග්ගභෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගභෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. සමතිත්තිකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගභෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

ඛම්භකතවග්ගො තතියො

1. සක්කච්චං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. පත්තසඤ්ඤී පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. සපදානං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න ථූපකතො¹ ඔමද්දිත්වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

1. ථූපකො (සීහල)

6. න සුපං වා බ්‍යඤ්ජනං වා ඔදනෙන පටිච්ඡාදෙස්සාමි
භියෙය්‍යාකම්‍යතං උපාදායාති සික්ඛා කරණියා
7. න සුපං වා ඔදනං වා අගිලානො අත්තනො අත්ථාය
විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න උප්ඤානසඤ්ඤී පරෙසං පත්තං ඔලොකෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
9. නාතිමහත්තං කබලං කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. පරිමණ්ඩලං ආලොපං කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

සක්කච්චවග්ගො චතුත්ථො

1. න අනාහටෙ කබලෙ මුඛද්වාරං විචරිස්සාමිති සික්ඛා
කරණියා.
2. න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ථං මුඛෙ පක්ඛිපිස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
3. න සකබලෙන මුඛෙන බ්‍යාහරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න පිණ්ඩුක්ඛෙපකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න කබලාවච්ඡෙදකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න අවගණ්ඩකාරකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. න හත්ථනිද්ධුනකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න සිත්ථාවකාරකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න ජීවිහානිච්ඡාරකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න වජ්‍රවජ්‍රකාරකං භුඤ්ජේස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

කබලවග්ගො පඤ්චමො

1. න සුරුසුරුකාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න හත්ථනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න පත්තනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න ඔට්ඨනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න සාමිසෙන හත්ථෙන පානීයථාලකං පටිග්ග-
හෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න සසිත්ථකං පත්තධොවනං අන්තරසරෙ ඡඩ්ඛෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
7. න ඡත්තපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
8. න දණ්ඩපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
9. න සත්ථපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
10. න ආවුධපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

සුරු සුරු වග්ගො ජට්ඨො

1. න පාදුකාරුල්හස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
2. න උපාහනාරුල්හස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
3. න යානගතස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.
4. න සයනගතස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති
සික්ඛා කරණියා.

5. න පල්ලන්ටීකාය නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
6. න වෙධිතසීසස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
7. න ඔගුණ්ඨිතසීසස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
8. න ඡමායං නිසීදිත්වා ආසනෙ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
9. න නීවෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා උච්චේආසනෙ නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
10. න ධීතො නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
11. න පච්ඡතො ගච්ඡන්තො පුරතො ගච්ඡන්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
12. න උප්පථෙන ගච්ඡන්තො පථෙන ගච්ඡන්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
13. න ධීතො අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා කරස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
14. න හරිතෙ අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.
15. න උදකෙ අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරස්සාමීති සික්ඛා කරණියා.

පාදුකවග්ගො සත්තමො

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො සෙබ්බා ධම්මා,
තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි,
කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

පඤ්චසත්තති සෙබ්බා හිට්ඨිතා

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා
උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

උප්පන්තූප්පන්තානං අධිකරණානං සමථාය චූපසමාය
සම්මුඛාවිනයො දාතබ්බො, සතිවිනයො දාතබ්බො, අමුල්භවිනයො
දාතබ්බො, පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බං, යෙභුයාසීකා,
තස්සපාපියාසීකා, තිණුවත්ථාරකොති.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා,
තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි,
කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා?
පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

අධිකරණසමථා හිට්ඨිතා

උද්දිට්ඨං බො ආයස්මන්තෝ නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො
පාරාජ්කා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසේසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා
ද්වෙ අනියතා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා
ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙනචුති පාවිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා චත්තාරො
පාටිදෙසනීයා ධම්මා, උද්දිට්ඨා පඤ්චසත්තති සෙබ්බා ධම්මා,
උද්දිට්ඨා සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා, එත්තකං තස්ස භගවතො
සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්තං අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති.
තත්ථ සබ්බෙහෙව සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි අවිචදමානෙහි
සික්ඛිතබ්බන්ති. විත්තාරුද්දෙසො පඤ්චමො.

හික්ෂුපාතිමොක්ඛං හිට්ඨිතං

හික්බුනී පාතිමොක්ඛ පාළි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

සම්මජ්ජනී පදිපො ච
උදකං ආසනෙන ච
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකරණන්ති වුවචති.

ඡන්ද පාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං
හික්බුනී ගණනා ච ඔවාදො
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකිච්චන්ති වුවචති.

උපොසථො යාවතිකා ච හික්බුනියො
කම්මජ්ජන්තා සභාගාපත්තියො ච
න විජ්ජන්ති වජ්ජනියා ච පුග්ගලා
තස්මිං න භොන්ති පත්තකල්ලන්ති වුවචති.

පුබ්බකරණ පුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දෙසිතාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස හික්බුනී සංඝස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආරාධනං කරොම.

සුඤ්ඤා මෙ අයෙඤ සංඝො, අජීජුපොසථො පණ්ණරසො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො උපොසථං කරෙය්‍ය, පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍ය.

කිං සංඝස්ස පුබ්බකිච්චං? පාරිසුද්ධිං අය්‍යායො ආරොචෙථ. පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි. තං සබ්බාව සන්තා සාධුකං සුඤ්ඤාම මනසිකරොම. යස්සා සියා ආපත්ති සා ආචිකරෙය්‍ය. අසන්තියා

ආපත්තියා තුණ්හී භවිතබ්බං, තුණ්හීභාවෙන ඛො පනාය්‍යායො පරිසුද්ධාති වෙදිස්සාමි. යථා ඛො පන පච්චෙකපුට්ඨාය වෙය්‍යාකරණං හොති.

එවමෙවං එවරූපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාවිතං හොති. යා පන හික්බුනී යාවතතියං අනුසාවියමානෙ සරමානා සන්තිං ආපත්තිං නාවිකරෙය්‍ය, සම්පජාන මුසාවාදස්සා හොති. සම්පජාන මුසාවාදො ඛො පනාය්‍යායො අන්තරායිකො ධම්මො චුත්තො භගවතා. තස්මා සරමානාය හික්බුනියා ආපත්තාය විසුද්ධාපෙක්ඛාය සන්ති ආපත්ති ආවිකාතබ්බා. ආවිකතාහිස්සා එසු හොති.

උද්දිට්ඨං ඛො අය්‍යායො නිදානං. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙක්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී. එවමෙනං ධාරායාමීති.

නිදානුද්දෙසො පඨමො

තත්‍රිමෙ අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති

1. යා පන හික්බුනී ඡන්දසො මෙටුනං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, අන්තමසො තිරච්ඡානගතෙන පි, පාරාජිකා හොති අසංවාසා.
2. යා පන හික්බුනී ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපෙ අදින්නාදානෙ රාජානො චොරිං ගහෙත්වා හනෙය්‍යුං වා බන්ධෙය්‍යුං වා පබ්බාචෙය්‍යුං වා චොරාසි බාලාසි මුල්භාසි ථෙනාසීති, තථාරූපං හික්බුනී අදින්නං ආදියමානා, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.
3. යා පන හික්බුනී සඤ්චිච්ච මනුස්ස විග්ගහං ජීවිතා චොරොපෙය්‍ය, සත්ථහාරකං වාස්ස පරියෙසෙය්‍ය, මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය 'අම්භො පුරිස කිං තුය්හිමිතා පාපකෙන දුජ්ජීවිතෙන මතන්තෙ

ජීවිතා සෙයො'ති, ඉති විත්තමනා විත්තසංකප්පා අනෙකපරියායෙන මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.

4. යා පන භික්ඛුනී අනභිජානං උත්තරිමනුස්ස ධම්මං අත්තූපනායිකං අලමරියඤ්ඤාණදස්සනං සමුදාවරෙය්‍ය 'ඉති ජානාමි ඉති පස්සාමි'ති. තතො අපරෙත සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා, ආපන්නා විසුද්ධාපෙක්ඛා එවං වදෙය්‍ය 'අජානමෙවං අයෙය්‍ය අවචං ජානාමි අපස්සං පස්සාමි තුව්ඡං මුසා විලපි'න්ති, අඤ්ඤනු අධිමානා, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.
5. යා පන භික්ඛුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධක්ඛකං උබ්භජාණුමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡුපනං වා පටිපීලනං වා සාදියෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා උබ්භජාණුමණ්ඩලිකා.
6. යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජීක්ඛාපන්නං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙය්‍ය න ගණස්ස ආරොචෙය්‍ය. යදා ච සා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවස්සටා වා, සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය 'පුබ්බෙවාහං අයෙය්‍ය අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනිං එවරූපාව එවරූපාව සා හගිනී ති. තො ච බො අත්තනා පටිචොදෙස්සං. න ගණස්ස ආරොචෙස්ස'න්ති, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපටිච්ඡාදිකා.
7. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුං ධම්මේන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසභායං තමනුවත්තෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනීයා 'එසො බො අයෙය්‍ය භික්ඛු සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තො ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකත සභායො, මායෙය්‍ය එතං භික්ඛුං අනුවත්ති'ති. එවඤ්ඤ ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිඛා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියං චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. තොචෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා උක්ඛිත්තානුවත්තිකා commercial distribution

8. යා පන හික්බුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථග්ගහණං වා සාදියෙය්‍ය, සංඝාටිකණ්ණග්ගහණං වා සාදියෙය්‍ය, සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා සංකෙතං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පුරිසස්ස වා අබ්භාගමනං සාදියෙය්‍ය, ඡන්තං වා අනුපව්සෙය්‍ය, කායං වා තදත්ථාය උපසංභරෙය්‍ය එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පටිසෙවනත්ථාය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා අට්ඨවත්ථුකා.

උද්දිට්ඨා බො අය්‍යායො අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා, යෙසං හික්බුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජත්වා න ලහති හික්බුනීහි සද්ධිං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා හොති අසංවාසා. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාරාජිකුද්දෙසො දුතියො

ඉමෙ බො පනාය්‍යායො සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන හික්බුනී උස්සයවාදිකා විහරෙය්‍ය ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තෙන වා දාසෙන වා කම්මකාරෙන¹ වා අන්තමසො සමණ පරිබ්බාජකෙනාපි, අයං හික්බුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
2. යා පන හික්බුනී ජානං චොරිං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකෙන්වා රාජානං වා සංඝං වා ගණං වා පුගං වා සෙණං වා අඤ්ඤත්‍රු කප්පා වුට්ඨාපෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
3. යා පන හික්බුනී එකා වා ගාමන්තරං ගච්ඡෙය්‍ය, එකා වා නදී පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, එකා වා රත්තිං විජ්ජවෙසෙය්‍ය, එකා වා ගණම්භා ඔභියෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.

1. කම්මකරෙන (සීහල)
Non-commercial distribution

4. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගේන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුනිං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
5. යා පන භික්ඛුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථතො බාදනීයං වා භොජනීයං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
6. යා පන භික්ඛුනී එවං වදෙය්‍ය ‘කිං තෙ අයේ‍ය එසො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා. යතො ත්වං අනවස්සුතා, ඉංඝ අයේ‍ය යං තෙ එසො පුරිසපුග්ගලො දෙති බාදනීයං වා භොජනීයං වා, තං ත්වං සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුඤ්ජ වා’ති, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
7. යා පන භික්ඛුනී සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉත්ථීයා වා පුරිසමතිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථීමතිං ජායත්තනෙ වා ජාරත්තනෙ වා අන්තමසො තංඛණ්කායපි, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
8. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං දුට්ඨා දොසා අප්පතීතා අමුලකෙන පාරාජ්ඣකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය “අප්පෙවනාම නං ඉමම්භා බුඡ්චවරියා වාවෙය්‍ය” ත්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා අමුලකඤ්චෙ ව නං අධිකරණං හොති, භික්ඛුනී ච දොසං පතිට්ඨාති, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.
9. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං දුට්ඨා දොසා අප්පතීතා අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදාය පාරාජ්ඣකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, ‘අප්පෙවනාම නං ඉමම්භා බුඡ්චවරියා වාවෙය්‍ය’ත්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා අඤ්ඤාභාගියඤ්චෙ ව නං අධිකරණං හොති. කොච්චිදෙසො ලෙසමත්තො උපාදින්නො, භික්ඛුනී ච දොසං පතිට්ඨාති,

අයම්පි හික්බුනී පඨමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙසං.

10. යා පන හික්බුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙය්‍ය 'බුද්ධං පච්චාවික්ඛාමි', ධම්මං පච්චාවික්ඛාමි, සංඝං පච්චාවික්ඛාමි, සික්ඛං පච්චාවික්ඛාමි, කින්නුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධීතරො, සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමී'ති. සා හික්බුනී හික්බුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච, බුද්ධං පච්චාවික්ඛාමි, ධම්මං පච්චාවික්ඛාමි, සංඝං පච්චාවික්ඛාමි, සික්ඛං පච්චාවික්ඛාමි, කින්නුමාව සමණියො යා සමණියො සක්‍යධීතරො, සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමීති. අභිරමායෙය්‍ය, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, චර බ්‍රහ්මචරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා'ති. එවඤ්ච සා හික්බුනී හික්බුනීහි වුවචමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා හික්බුනී හික්බුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිඛා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙසං.

11. යා පන හික්බුනී කිස්මිඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙය්‍ය 'ඡන්දගාමිනියො ච හික්බුනියො දොසගාමිනියො ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො ච හික්බුනියො භයගාමිනියො ච හික්බුනියො'ති. සා හික්බුනී හික්බුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මායො කිස්මිඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච, ඡන්ද ගාමිනියො ච හික්බුනියො දොසගාමිනියො ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො ච හික්බුනියො භයගාමිනියො ච හික්බුනියොති, අය්‍යා ඛො ඡන්දාපි ගච්ඡෙය්‍ය, දොසාපි ගච්ඡෙය්‍ය, මොහාපි ගච්ඡෙය්‍ය, භයාපි ගච්ඡෙය්‍යා'ති. එවඤ්ච සා හික්බුනී හික්බුනීහි වුවචමානා

1. පච්චාකතාමි - (සීහල)

තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාව තතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.

12. භික්ඛුනියො පනෙව සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජ පට්ඨිඡාදිකා. තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි එවමස්සු වචනියා 'භගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනී සංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජ පට්ඨිඡාදිකා, විච්ච්චථායො, විචෙකඤ්ඤේ ව භගිනීනං සංඝො වණ්ණෙතී'ති. එවඤ්ච තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍යුං, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යුං. ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යුං, ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.

13. යා පන භික්ඛුනී එවං වදෙය්‍ය 'සංසට්ඨාව අයේ‍ය තුම්භෙ විහරථ, මා තුම්භෙ නා නා විහරිත්ථ, සන්ති සංඝෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්දා එවං සිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨිඡාදිකා, තා සංඝො න කිඤ්ච ආහ, තුම්භඤ්ඤේ ව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අක්ඛන්තියා වෙහස්සියා දුඛඛල්‍යා එවමාහ 'භගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨිඡාදිකා, විච්ච්චථායො, විචෙකඤ්ඤේ ව භගිනීනං සංඝො වණ්ණෙතී'ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මා අයේ‍ය එවං අචච, සංසට්ඨාව අයේ‍ය තුම්භෙ විහරථ, මා තුම්භෙ නා නා විහරිත්ථ, සන්ති සංඝෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්දා එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා

වජ්ජපට්ඨිඡාදිකා, තා සංඝො න කිඤ්චි ආහ, තුම්භඤ්ඤේ ව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අක්ඛන්තියා වෙහස්සියා දුබ්බලයා එවමාහ, හගිනියො ඛො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා, පාපසිලොකා හික්බුනී සංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨිඡාදිකා, විච්චිවට්ඨායො, විවෙකඤ්ඤේ ව හගිනීනං සංඝො වණ්ණෙති'ති. එවඤ්ච සා හික්බුනී හික්බුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා හික්බුනී හික්බුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

14. යා පන හික්බුනී සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කමෙය්‍ය, හෙදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්හ තිට්ඨෙය්‍ය. සා හික්බුනී හික්බුනීහි එවමස්ස වචනීයා 'මායො සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කම්, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්හ අට්ඨාසි, සමෙතාය්‍යා සංඝෙන, සමග්ගොහි සංඝො සම්මොදමානො අවිච්චමානො එකුද්දෙසො එඤ්චිහරති'ති. එවඤ්ච සා හික්බුනී හික්බුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා හික්බුනී හික්බුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

15. තස්සා යෙව ඛො පන හික්බුනියා හික්බුනියො හොන්ති අනුවත්තිකා වග්ගවාදිකා එකා වා ද්වෙ වා තිස්සො වා, තා එවං වදෙය්‍යුං 'මාය්‍යායො එතං හික්බුනිං කිඤ්චි අවචුත්ථ, ධම්මවාදිනී චෙසා හික්බුනී, විනයවාදිනී චෙසා හික්බුනී අම්භාකං චෙසා හික්බුනී ඡන්දං ච රුචිංච ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති අම්භාකං පෙනං බමති'ති. තා හික්බුනියො හික්බුනීහි එවමස්ස වචනීයා 'මාය්‍යායො එවං අවචුත්ථ, න චෙසා හික්බුනී ධම්මවාදිනී, න චෙසා හික්බුනී විනයවාදිනී, මා අය්‍යානම්පි සංඝභෙදො රුචිචිත්ථ, සමෙතාය්‍යානං සංඝෙන, සමග්ගො හි

සංඝෝ සම්මොදමානෝ අවිචදමානෝ එකුද්දෙසෝ ඵාසුචිහරතී'ති. එවඤ්ච තා භික්ඛුනියෝ භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍යං, තා භික්ඛුනියෝ භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙව සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. නෝ චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉමාපි භික්ඛුනියෝ යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.

16. භික්ඛුණි පනෙව දුබ්බච ජාතිකා හොති උද්දෙස පරියාපන්නෙසු සික්ඛාපදෙසු භික්ඛුනීහි සහධම්මිකං චුච්චමානා අත්තානං අවචනීයං කරොති 'මා මං අය්‍යායෝ කිඤ්චි අවචුත්ථ කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අහං පාය්‍යායෝ න කිඤ්චි චක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථාය්‍යායෝ මම චචනායා'ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස චචනීයා 'මාය්‍යා අත්තානං අවචනීයං අකාසි, චචනීයමෙව අය්‍යා අත්තානං කරොතු, අය්‍යාපි භික්ඛුනියෝ චදෙතු සහධම්මෙන, භික්ඛුනියෝ පි අය්‍යං චක්ඛන්ති සහධම්මෙන, එවං සංචද්ධාහි තස්ස භගවතෝ පරිසා යදිදං අඤ්ඤමඤ්ඤ චචනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤ චුට්ඨාපනෙනා'ති.

එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙව සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නෝ චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණීයං සංඝාදිසෙසං.

17. භික්ඛුනී පනෙව අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති කුලදුසිකා පාපසමාචාරා; තස්සා ඛො පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානිච තාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස චචනීයා, 'අය්‍යා ඛො කුලදුසිකා පාපසමාචාරා, අය්‍යාය ඛො පාප සමාචාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානිචය්‍යාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතාය්‍යා ඉම්මහා ආචාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙනා'ති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තා භික්ඛුනියෝ එවං චදෙය්‍ය 'ඡන්දගාමිනියෝ ච

හික්බුනියො දොසගාමිනියො ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො ච හික්බුනියො භයගාමිනියො ච හික්බුනියො, තාදිසිකාය ආපත්තියා එකච්චං පබ්බාචේන්ති එකච්චං න පබ්බාචේන්ති'ති. සා හික්බුනී හික්බුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මායො ඵචං අචච, න ච හික්බුනියො ඡන්දගාමිනියො න ච හික්බුනියො දොසගාමිනියො න ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො න ච හික්බුනියො භයගාමිනියො, අය්‍යා බො කුලදුස්සිකා පාපසමාචාරා, අය්‍යාය බො පාපකා සමාචාරා දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, කුලානිචය්‍යාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති චේව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතය්‍යා ඉමමිහා ආචාසා, අලං තෙ ඉධවාසෙනා'ති. එවඤ්ච සා හික්බුනී හික්බුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා හික්බුනී හික්බුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චේ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, අයමිපි හික්බුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංසාදිසෙසං.

උද්දිට්ඨා බො අය්‍යායො සත්තරස සංසාදිසෙසා ධම්මා නච පඨමාපත්තිකා අට්ඨයාවතතියකා. යෙසං හික්බුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජති, තාය හික්බුනියා උභතො සංඝෙ පක්ඛමානත්තං වරිතබ්බං. විණ්ණමානත්තා හික්බුනී යත්ථ සියා වීසතිගණො හික්බුනීසංඝො, තත්ථ (සා හික්බුනී) අබ්භෙතබ්බා. එකායපි චෙ උභතො වීසතිගණො හික්බුනී සංඝො තං හික්බුනිං අබ්භෙය්‍ය, සා ච හික්බුනී අනබ්භිතා, තා ච හික්බුනියො ගාරය්භා. අයං තත්ථ සාමීචි.

තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා කුණ්භී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො

ඉමෙ බො පනාය්‍යායො තිංස නිස්සග්ගියා පාචිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන හික්බුනී පත්තසන්තිචයං කරෙය්‍ය, නිස්සග්ගියා පාචිත්තියං.

2. යා පන භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිවයහිත්වා භාජාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සද්ධං චීවරං පරිවත්තෙන්වා සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය 'හන්දායෙය කුශ්භං චීවරං, ආහර මෙතං චීවරං, යං කුශ්භං කුශ්භමෙවෙතං, යං මය්භං මය්භමෙවෙතං, ආහර මෙතං, සකං පච්ඡාහරා'ති. අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙන්වා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤං වෙනාපෙන්වා අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදන්ථීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංසිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදන්ථීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංසිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදන්ථීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදන්ථීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදන්ථීකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන පුග්ගලිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

පත්තවග්ගො පඨමො

1. ගරුපාචුරණං¹ පන හික්බුනියා වෙනාපෙන්තියා චතුක්කංසපරමං වෙනාපෙනඛ්ඛං. තතො වෙ උත්තරි වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
2. ලභුපාචුරණං පන හික්බුනියා වෙනාපෙන්තියා අඛිච්චෙනෙය්‍යකංසපරමං වෙනාපෙනඛ්ඛං. තතො වෙ උත්තරි වෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
3. නිට්ඨිකච්චරස්මිං හික්බුනියා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං ධාරෙතඛ්ඛං. තං අතික්කාමෙන්තියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
4. නිට්ඨිකච්චරස්මිං හික්බුනියා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ එකරත්තම්පි වෙ හික්බුනී පඤ්චහි චීවරෙහි විප්පවසෙය්‍ය, අඤ්ඤු හික්බුනී සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
5. නිට්ඨිකච්චරස්මිං හික්බුනියා උඛ්භතස්මිං කඨිනෙ හික්බුනියා පනෙව අකාලච්චරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, ආකංඛමානාය හික්බුනියා තං පටිග්ගහෙතඛ්ඛං. පටිග්ගහෙත්වා ඛිප්පමෙව කාරෙතඛ්ඛං. නොචස්ස පාරිපුරී, මාසපරමං තාය හික්බුනියා තං චීවරං නික්ඛිපිතඛ්ඛං උනාස්ස පාරිපුරියා සතියා පච්චාසාය. තතො වෙ උත්තරි නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී අඤ්ඤාතකං ගහපතීං වා ගහපතානීං වා චීවරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤු සමයා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; අච්ඡන්තචීවරා වා හොති හික්බුනී නට්ඨචීවරා වා. අයං තත්ථ සමයො.
7. තඤ්චෙ අඤ්ඤාතකො ගහපතී වා ගහපතානී වා ඛ්භුහි චීවරෙහි අභිහට්ඨං පචාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තාය හික්බුනියා තතො චීවරං සාදිතඛ්ඛං. තතො වෙ උත්තරි සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

1. පාපුරණං (සීහල - ස්‍යාම)
Non-commercial distribution

- 8. හික්බුනිං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා වීචර වේතාපන්නං උපක්ඛටං හොති, 'ඉමිනා වීචර වේතාපන්නෙන වීචරං වේතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං හික්බුනිං වීචරෙන අවිඡාදෙස්සාමී'ති. තත්‍ර වෙසා හික්බුනී පුබ්බේ අප්පචාරිතා උපසංකමිත්වා වීචරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා වීචරවේතාපන්නෙන ඵවරූපං වා ඵවරූපං වා වීචරං වේතාපෙත්වා අවිඡාදෙහී'ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
- 9. හික්බුනිං පනෙව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතිනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙකවීචරවේතාපන්නානි උපක්ඛටානි හොත්ති, 'ඉමෙහි මයං පච්චෙකවීචරවේතාපන්නෙහි පච්චෙක වීචරානි වේතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං හික්බුනිං වීචරෙහි අවිඡාදෙස්සාමා'ති. තත්‍ර වෙසා හික්බුනී පුබ්බේ අප්පචාරිතා උපසංකමිත්වා වීචරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං ආයස්මන්තො ඉමෙහි පච්චෙකවීචරවේතාපන්නෙහි ඵවරූපං වා ඵවරූපං වා වීචරං වේතාපෙත්වා අවිඡාදෙට් උභොවසන්නා ඵකෙනා'ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
- 10. හික්බුනිං පනෙව උද්දිස්ස රාජා වා රාජභොග්ගො වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දුතෙන වීචරවේතාපන්නං පභිණෙය්‍ය, 'ඉමිනා වීචරවේතාපන්නෙන වීචරං වේතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං හික්බුනිං වීචරෙන අවිඡාදෙහී'ති.

සො චෙ දුතො තං හික්බුනිං උපසංකමිත්වා ඵචං වදෙය්‍ය 'ඉදං ඛො අයෙය අයාං උද්දිස්ස වීචරවේතාපන්නං ආහතං, පටිග්ගණ්හාතු අයා වීචරවේතාපන්න'න්ති.

තාය හික්බුනියා සො දුතො ඵචමස්ස වචනීයො 'න ඛො මයං ආවුසො වීචරවේතාපන්නං පතිගණ්හාම, වීචරංච ඛො මයං පතිගණ්හාම කාලෙන කප්පියං'ති. සො චෙ දුතො තං හික්බුනිං ඵචං වදෙය්‍ය, 'අත්ථී පනායාය කාවි වෙය්‍යාවච්චකරා'ති. වීචරත්ථීකාය හික්ඛවෙ හික්බුනියා වෙය්‍යාවච්චකරා නිද්දිසිතඛ්ඛා ආරාමීකා වා උපාසිකා වා ඵසා ඛො ආවුසො හික්බුනීනං වෙය්‍යාවච්චකරා'ති.

සො වෙ දුතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙත්වා තං හික්බුනීං උපසංකමිත්වා එවං වදෙය්‍ය, 'යං ඛො අයෙය, අය්‍යා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසී, සඤ්ඤත්තා සා මයා, උපසංකමත්තය්‍යා කාලෙන, චීවරෙන තං අච්ඡාදෙස්සතී'ති. චීවරත්ථිකාය හික්ඛවෙ හික්බුනීයා වෙය්‍යාවච්චකරා උපසංකමිත්වා ද්වත්තික්ඛත්තුං චොදෙතඛිබ්බා සාරෙතඛිබ්බා 'අත්ථො මෙ ආචුසො චීවරෙනා'ති. ද්වත්තික්ඛත්තුං චොදියමානා සාරයමානා තං චීවරං අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, චතුක්ඛත්තුං පඤ්චක්ඛත්තුං ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතා උද්දිස්ස තිට්ඨමානා තං චීවරං අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. තතො වෙ උත්තරී වායමමානා තං චීවරං අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නො වෙ අභිනිප්ඵාදෙය්‍ය, යතස්සා චීවරවෙනාපන්නං ආහතං තත්ථ සාමං වා ගන්තඛිබ්බං, දුතො වා පාහෙතඛිබ්බො 'යං ඛො තුමිහෙ ආයස්මන්තො හික්බුනීං උද්දිස්ස චීවරවෙනාපන්නං පහිණ්ණත්ථ, න තං තස්සා හික්බුනීයා කිඤ්චි අත්ථං අනුභොති. යුඤ්ජන්තායස්මන්තො සකං මා වො සකං, විනස්සා'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

චීවරවග්ගො උභියො

1. යා පන හික්බුනී ජාතරූපරජතං උග්ගණ්භෙය්‍ය වා උග්ගණ්භාපෙය්‍ය වා උපනික්ඛිත්තං වා සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
2. යා පන හික්බුනී නානප්පකාරකං රූපිය සංවොහාරං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
3. යා පන හික්බුනී නානප්පකාරකං කයවික්කයං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී උභන පඤ්චබන්ධනෙන පත්තෙන අඤ්ඤං නවං පත්තං චෙනාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තාය හික්බුනීයා සො පත්තො හික්බුනී පරිසාය නිස්සජ්ජිතඛිබ්බො. යො ච තස්සා හික්බුනී පරිසාය පත්ත පරියන්තො, සා තස්සා හික්බුනීයා පත්තො පදාතඛිබ්බො 'අයං තෙ හික්බුනී පත්තො යාව භෙදනාය ධාරෙතඛිබ්බො'ති. අයං තස්ස සාමීචි.

5. යානි බො පන තානි ගිලානානං භික්ඛුනීනං පටිසායනීයානි හෙසජ්ජානි සෙය්‍යථීදං, සප්පි නවනීතං තෙලං මධු ආණ්ණං, තානි පටිග්ගහෙත්වා සත්තාහපරමං සන්තිධිකාරකං පරිභුඤ්ජිතබ්බානි. තං අතික්කාමෙන්තියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සාමං චීවරං දත්වා කුපිතා අනත්තමනා අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී සාමං සුත්තං විඤ්ඤාපෙත්වා තත්තවායෙහි චීවරං වායාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
8. භික්ඛුනිං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානී වා තත්තවායෙහි චීවරං වායාපෙය්‍ය, තත්‍ර වෙ සා භික්ඛුනී පුබ්බෙ අප්පචාරිතා තත්තවායෙ උපසංකමිත්වා චීවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය 'ඉදං බො ආවුසො චීවරං මං උද්දිස්ස වීය්‍යති. ආයතඤ්ච කරොථ විත්ථතඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුචිතඤ්ච සුප්පවායිතඤ්ච සුවිලෙඛිතඤ්ච සුවිතච්ඡිතඤ්ච කරොථ, අප්පෙවනාම මයම්පි ආයස්මන්තානං කිඤ්චිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍යාමා'ති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී වත්වා කිඤ්චිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො පිණ්ඩපාතමත්තම්පි, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
9. දසාහානාගතං කත්තිකතෙමාසිකපුණ්ණමං භික්ඛුනියා පනෙව අච්චෙකචීවරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, අච්චෙකං මඤ්ඤාමානාය භික්ඛුනියා පටිග්ගහෙතබ්බං, පටිග්ගහෙත්වා යාව චීවරකාලසමයං නික්ඛිපිතබ්බං. තතො වෙ උත්තරී නික්ඛිපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

ජාතරූපවග්ගො තතියො

උද්දිට්ඨා බො අය්‍යායො තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි

Non-commercial distribution

කවචිත්ථ පරිසුද්ධා? තනියමිපි පුච්ඡාමි, කවචිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

හිස්සග්ගියා පාචිත්තියා හිට්ඨිතා

ඉමෙ ඛො පනාය්‍යායො ඡසට්ඨිසතා පාචිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන හික්බුනී ලසුණං බාදෙය්‍ය, පාචිත්තියං.
2. යා පන හික්බුනී සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙය්‍ය, පාචිත්තියං.
3. තලසාතකෙ පාචිත්තියං.
4. ඡතුමට්ඨකෙ¹ පාචිත්තියං.
5. උදකසුද්ධිකං පන හික්බුනියා ආදියමානාය ද්වංගුලපබ්බපරමං ආදාතබ්බං. තං අතික්කාමෙන්තියා, පාචිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී හික්බුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පානීයෙන වා විටුපනෙන වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, පාචිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනී ආමකදඤ්ඤං විඤ්ඤත්වා වා විඤ්ඤාපෙත්වා වා හජ්ජීත්වා වා හජ්ජාපෙත්වා වා කොට්ටෙන්වා වා කොට්ටාපෙත්වා වා පචිත්වා වා පචාපෙත්වා වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පාචිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සංකාරං වා විසාසං වා තිරොකුඨිධෙ වා තිරොපාකාරෙ වා ඡඩ්ඪෙය්‍ය වා ඡඩ්ඪාපෙය්‍ය වා, පාචිත්තියං.
9. යා පන හික්බුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සංකාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ඡඩ්ඪෙය්‍ය වා ඡඩ්ඪාපෙය්‍ය වා, පාචිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී නච්චං වා ගීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය, පාචිත්තියං.

ලසුණවග්ගො පඨමො

1. ඡතුමට්ඨකෙ (සීහල)
Non-commercial distribution

1. යා පන භික්ඛුනී රත්තන්ධකාරෙ අප්පදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී අප්ඤ්ඤාකාසෙ ඡුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී රථිකාය වා බ්‍යුභෙ වා සිංසාටකෙ වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා නිකණ්ණිකං වා ජප්පෙය්‍ය, දුතියිකං වා භික්ඛුනිං උයොපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී පුරෙභත්තං කුලානි උපසංකමිත්වා ආසනෙ නිසීදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී පච්ඡාභත්තං කුලානි උපසංකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදෙය්‍ය වා අභිනිපඡ්ඡෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී විකාලෙ කුලානි උපසංකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා අභිනිපඡ්ඡෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං අප්ඤ්ඤාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී අත්තානං වා පරං වා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මචරියෙන වා අභිසපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

අන්ධකාරවග්ගො දුතියො

1. යා පන හික්බුනී නග්ගා නභායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. උදකසාටිකං පන හික්බුනියා කාරයමානාය පමාණකා කාරෙතබ්බා, තත්‍රිදං පමාණං: දීසසො චතස්සො විදත්ථියො සුගතවිදත්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදත්ථියො. තං අතික්කාමෙන්තියා, හෙදනකං පාවිත්තියං.
3. යා පන හික්බුනී හික්බුනියා චීවරං විසිබ්බෙන්වා වා විසිබ්බාපෙන්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකීනී නෙව සිබ්බෙය්‍ය, න සිබ්බාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්චාහා, පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී පඤ්චාහිකං සංඝාටිචාරං¹ අතික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී චීවරසංකමනීයං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී ගණස්ස චීවරලාභං අන්තරායං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනී ධම්මිකං චීවරචිහංගං පටිබාහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සමණචීවරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන හික්බුනී දුබ්බලචීවරං පච්චාසාය චීවරකාලසමයං අතික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී ධම්මිකං කඨිනුද්ධාරං පටිබාහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

නග්ගවග්ගො තතියො

1. යා පන හික්බුනියො ද්වෙ එකමඤ්චෙ තුවට්ටෙය්‍යුං, පාවිත්තියං.
2. යා පන හික්බුනියො ද්වෙ එකත්ථරණපාචුරණා තුවට්ටෙය්‍යුං, පාවිත්තියං.

1. සංඝාටිචාරං (සභාම)

3. යා පන භික්ඛුනී සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී දුක්ඛිතං සහජ්චිනිං නෙව උපට්ඨෙය්‍ය න උපට්ඨාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා උපස්සයං දත්වා කුපිතා අනත්තමනා නික්කච්චෙය්‍ය වා නික්කච්චාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී සංසට්ඨා විහරෙය්‍ය ගහපතිනා වා ගහපතිපුත්තෙන වා. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි ඵචමස්ස චචනීයා 'මායෙය්‍ය සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනා පි ගහපතිපුත්තෙන පි, විචිච්චායෙය්‍ය විචෙකඤ්ඤෙච භගිනියා සංඝො චණ්ණෙතී'ති. ඵචං ච පන සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙච පග්ගණ්හෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛ්ඛා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී අන්තොරට්ඨෙ සාසංක සම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී තිරොරට්ඨෙ සාසංක සම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා චාරිකං චරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී අන්තොචස්සං චාරිකං චරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී චස්සං චුත්ථා' චාරිකං න පක්කමෙය්‍ය අන්තමසො ඡප්පඤ්චයොජනානිපි, පාවිත්තියං.

තුවට්ටවග්ගො චතුත්ථො

1. යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා චිත්තාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොක්ඛරණං වා දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යා පන හික්බුනී ආසන්දිං වා පල්ලංකං වා පරිභුඤ්ජේය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන හික්බුනී සුත්තං කන්තෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී හික්බුනියා 'එභායෙය ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි'ති වූච්චමානා 'සාධු' ති පටිස්සුණිත්වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වූපසමෙය්‍ය න වූපසමාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහන්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනී ආවසථච්චරං අනිස්සජ්ජිත්වා පරි-භුඤ්ජේය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී ආවසථං අනිස්සජ්ජිත්වා වාරිකං පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන හික්බුනී තිරච්ඡානච්ඡිජං පරියාපුණෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී තිරච්ඡානච්ඡිජං වාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

විත්තාගාරවග්ගො පඤ්චමො

1. යා පන හික්බුනී ජාතං සහික්බුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පවිසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන හික්බුනී හික්බුං අක්කොසෙය්‍ය වා පරිභාසෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
3. යා පන හික්බුනී චණ්ඩිකතා ගණං පරිභාසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී නිමන්තිතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජේය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී කුලමච්ඡරිනී අස්ස, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී වස්සං චුත්ථා උභතො සංඝෙ තීභි යානෙහි න පචාරෙය්‍ය දිට්ඨෙත වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී ඔවාදාය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. අන්වද්ධමාසං පන භික්ඛුනියා භික්ඛු සංඝතො ද්වෙ ධම්මා පච්චාසීසිතබ්බා උපොසථපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච. තං අතික්කාමෙන්නියා, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී පසාධෙ ජාතං ගණ්ඨං වා රුචිතං වා අනපලොකෙත්වා සංඝං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදාපෙය්‍ය වා ඵාලාපෙය්‍ය වා ධොවාපෙය්‍ය වා ආලිම්පාපෙය්‍ය වා බන්ධාපෙය්‍ය වා මොවාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

ආරාමවග්ගො ජට්ඨො

1. යා පන භික්ඛුනී ගබ්හිතිං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී පායන්තිං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී උභනද්වාදස වස්සං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන හික්බුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං ද්වේවස්සානි ඡසු ධම්මේසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී සහජ්චිනිං වුට්ඨාපෙත්වා ද්වේවස්සානි නෙව අනුග්ගණ්භෙය්‍ය න අනුග්ගණ්භාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන හික්බුනී වුට්ඨාපිතං පචත්තිනිං ද්වේවස්සානි නානුබන්ධෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී සහජ්චිනිං වුට්ඨාපෙත්වා නෙව වූපකාසෙය්‍ය න වූපකාසාපෙය්‍ය අන්තමසො ඡප්පඤ්ච යොජනානිපි, පාවිත්තියං.

ගබ්හිනිවග්ගො සත්තමො

1. යා පන හික්බුනී උගනවීසති වස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන හික්බුනී පරිපුණ්ණවීසතිවස්සං කුමාරිභූතං ද්වේවස්සානි ඡසු ධම්මේසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන හික්බුනී පරිපුණ්ණවීසති වස්සං කුමාරිභූතං ද්වේවස්සානි ඡසු ධම්මේසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී උගනද්වාදසවස්සා වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංඝෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී ‘අලං තාව තෙ අයෙය වුට්ඨාපිතෙනා’ති වුච්චමානා ‘සාධු’ති පටිස්සුණ්ත්වා පච්ඡා ඛිය්‍යනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනී සික්ඛමානං ‘සචෙ මෙ ත්වං අයෙය චීවරං දස්සසී, එවාහං තං වුට්ඨාපෙස්සාමී’ති වත්වා සා පච්ඡා

අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ටාපෙය්‍ය න වුට්ටාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී සික්ඛමානං 'සවෙ මං ත්වං අයෙය ද්වේවස්සානි අනුඛන්ධිස්සසි, එවාහං තං වුට්ටාපෙස්සාමී'ති වත්වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ටාපෙය්‍ය, න වුට්ටාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං චණ්ඩිං සොකාචාසං සික්ඛමානං වුට්ටාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී මාතාපිතුහි වා සාමිකෙන වා අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ටාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
11. යා පන භික්ඛුනී පාරිවාසික ඡන්ද ආනෙන සික්ඛමානං වුට්ටාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
12. යා පන භික්ඛුනී අනුවස්සං වුට්ටාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
13. යා පන භික්ඛුනී එකං වස්සං ද්වේ වුට්ටාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

කුමාරභූතවග්ගො අට්ඨමො

1. යා පන භික්ඛුනී අගිලානා ඡන්තුපාහනං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී අගිලානා යානෙන යායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී සංඝාණං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නහායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නහායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා උම්මද්දආපෙය්‍ය වා පරිමද්දආපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යා පන හික්බුනී සික්ඛමානාය උම්මද්දදාපෙය්‍ය වා පරිමද්දදාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
9. යා පන හික්බුනී සාමණේරියා උම්මද්දදාපෙය්‍ය වා පරිමද්දදාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී ගිහිනියා උම්මද්දදාපෙය්‍ය වා පරිමද්දදාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
11. යා පන හික්බුනී හික්බුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
12. යා පන හික්බුනී අනෝකාසකතං හික්බුං පඤ්ඡං පුච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
13. යා පන හික්බුනී අසංකච්චිකා ගාමං පච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ජත්තුපාහනවග්ගෝ නවමො.

1. සම්පජාන මුසාවාදෙ පාවිත්තියං.
2. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං.
3. හික්බුනී පෙසුඤ්ඤේ පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී අනුපසම්පන්නං පදසො ධම්මං වාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී අනුපසම්පන්නාය උත්තරි දිරත්ත තිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී පුරිසෙන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනී පුරිසස්ස උත්තරි ඡප්පඤ්ච වාචාහි ධම්මං දෙසෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤානා ඉත්ථිවිග්ගහෙන, පාවිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී අනුපසම්පන්නාය උත්තරිමනුස්සධම්මං ආරොචෙය්‍ය භුතස්මිං, පාවිත්තියං.

9. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා දුට්ඨුල්ලං ආපත්තිං අනුපසම්පන්නාය ආරොචෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛුනී සම්මුතියා, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී පඨවිං ඛණෙය්‍ය වා ඛණාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

මුසාවාදවග්ගො දසමො.

1. භුතගාමපාතබ්‍යතාය පාවිත්තියං.
2. අඤ්ඤවාදකෙ විභෙසකෙ පාවිත්තියං.
3. උජ්ඣාපනකෙ බිය්‍යනකෙ පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී සංඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා භිසිං වා කොච්ඡං වා අජ්ඣෙධාකාසෙ සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තී නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී සංඝිකෙ විහාරෙ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තී නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී සංඝිකෙ විහාරෙ ජානං පුබ්බපගතං භික්ඛුනිං අනුපබ්ඡ්ඡ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය 'යස්සා සම්බාධො භවිස්සති, සා පක්කමිස්සති' ති. එතදෙව පච්චයං කරත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං කුපිතා අනත්තමනා සංඝිකා විහාරා නික්කඩ්ඨෙය්‍ය වා නික්කඩ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී සංඝිකෙ විහාරෙ උපරිචෙභාසකුටියා ආහච්චපාදකං මඤ්චං වා පීඨං වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා, අභිනිප්පජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. මහල්ලකං පන හික්බුනියා විහාරං කාරයමානාය යාවද්වාරකොසා අග්ගලට්ඨපනාය ආලොකසන්ධිපරිකම්මාය ද්වත්තිච්ඡදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ ධීතාය අධිට්ඨාතබ්බං. තතො චෙ උත්තරි අප්පහරිතෙපි ධීතා අධිට්ඨහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී ජානං සප්පාණකං උදකං තිණං වා මත්තිකං වා සිඤ්ඤෙය්‍ය වා සිඤ්ඤාවාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

භූතගාමවග්ගො එකාදසමො.

1. අභිලානාය හික්බුනියා එකො ආවසථ පිණ්ඩො භුඤ්ජ්තබ්බො, තතො චෙ උත්තරි භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. ගණභොජනෙ අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, ගිලාන සමයො විවරදාන සමයො විවරකාර සමයො අද්ධානගමන සමයො නාවාහිරුහන සමයො මහා සමයො සමණහත්ත සමයො. අයං තත්ථ සමයො.
3. හික්බුනිං පනෙව කුලං උපගතං පුච්චෙහි වා මන්ථෙහි වා අභිභට්ඨං පවාරෙය්‍ය, ආකංඛමානාය හික්බුනියා ද්වත්තිපත්තපුරා පටිග්ගහෙතබ්බා. තතො චෙ උත්තරි පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, පාවිත්තියං. ද්වත්තිපත්තපුරෙ පටිග්ගහෙත්වා තතො නීහරිත්වා හික්බුනීහි සද්ධිං සංවිහජ්තබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචි.
4. යා පන හික්බුනී විකාලෙ බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී සන්තිධිකාරකං බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
6. යා පන හික්බුනී අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං ආහරෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර උදකදන්තපොනා, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං' 'එභායො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පච්ඡිස්සාමා'ති, තස්සා දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා වා උයොඤ්ඤාය 'ගච්ඡෙය්‍ය, න මෙ තයා සද්ධිං කථා වා නිසජ්ජා වා එභසු භොති, එකකාය මෙ කථා වා නිසජ්ජා වා පාසුභොතී'ති එතදෙව පච්චයං කර්ත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී සභොජනෙකුලෙ අනුපබ්ඡිජ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී පුරිසෙන සද්ධිං රහො පට්ච්ඡන්තෙ ආසනෙ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

භොජනවග්ගො ද්වාදසමො.

1. යා පන භික්ඛුනිං නිමන්තිතා සහත්තා සමානා සන්තිං භික්ඛුනිං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; චීවරදානසමයො චීවරකාරසමයො. අයං තත්ථ සමයො.
2. අග්ලානාය භික්ඛුනියා චතුමාසප්පච්චය පචාරණා සාදිතඛ්ඛා අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිච්චපචාරණාය. තතො වෙ උත්තරි සාදියෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී උයුත්තං සෙනං දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.
4. සියා ච තස්සා භික්ඛුනියා කොච්ඤෙව පච්චයො සෙනං ගමනාය, දිරත්ත තිරත්තං තාය භික්ඛුනියා සෙනාය වසිතඛ්ඛං. තතො වෙ උත්තරි වසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. දිරත්ත තිරත්තං වෙ හික්බුනී සෙනාය වසමානා උයොයාධිකං වා බලග්ගං වා සෙනාබ්‍යුභං වා අනීකදස්සනං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. සුරාමෙරය පානෙ පාවිත්තියං.
7. අංගුලිපතොදකෙ පාවිත්තියං.
8. උදකෙ භස්සධම්මෙ පාවිත්තියං.
9. අනාදරියෙ පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී හික්බුනිං හිංසාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

වාරත්තවග්ගො තෙරසමො.

1. යා පන හික්බුනී අගිලානා විසිඛිබනාපෙක්ඛා ජොතිං සමාදහෙය්‍ය වා සමාදහාපෙය්‍ය වා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චියා, පාවිත්තියං.
2. යා පන 'හික්බුනී ඔරෙනද්ධමාසං නභායෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, දියච්චො මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති වස්සානස්ස පඨමො මාසො ඉච්චෙනෙ අභිඨතෙය්‍යමාසා, උණ්භසමයො පරිලාභසමයො ගිලානසමයො කම්මසමයො අද්ධාන ගමනසමයො වාතවුට්ඨිසමයො. අයං තත්ථ සමයො.
3. නවං පන හික්බුනියා චීවරලාභාය තිණ්ණං දුඛිඛණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුඛිඛණ්ණකරණං ආදාතඛිබං නීලං වා කද්දමං වා කාළසාමං වා. අනාදා වෙ හික්බුනී තිණ්ණං දුඛිඛණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුඛිඛණ්ණකරණං නවං චීවරං පරිභුඤ්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන හික්බුනී හික්බුස්ස වා හික්බුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණෙරස්ස වා සාමණෙරියා වා සාමං චීවරං විකප්පෙත්වා අප්පච්චුද්ධාරණං පරිභුඤ්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී හික්බුනියා පත්තං වා චීවරං වා නිසීදනං වා සුච්ඡරං වා කාය බන්ධනං වා අපනිධෙය්‍ය වා අපනිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසො භසාපෙක්ඛො පී, පාවිත්තියං.

- 6. යා පන භික්ඛුනී සංචිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 7. යා පන භික්ඛුනී ජානං සප්පාණකං උදකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 8. යා පන භික්ඛුනී ජානං යථා ධම්මං නිහතාධිකරණං පුනකම්මාය උක්කොටෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 9. යා පන භික්ඛුනී ජානං ථෙය්‍යසත්ථෙන සද්ධිං සංචිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.
- 10. යා පන භික්ඛුනී එවං වදෙය්‍ය, 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනීයා 'මායෙය එවං අචච, මා භගවන්තං අඛිභාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අඛිභක්ඛානං, නහි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙන අයෙය අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලංච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා'ති. එවං ච පන සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙච පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාව තතියං සමනුභාසිතඛිධා තස්ස පටිනිස්සඤ්ඣාය. යාවතතියං චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ජොතිවග්ගො චතුද්දසමො

- 1. යා පන භික්ඛුනී ජානං තථාචාදිනියා භික්ඛුනියා අකතානු ධම්මාය තං දිට්ඨිං අප්පටිනිස්සට්ඨාය සද්ධිං සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සංවසෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 2. සමණුද්දෙසා පි චෙ එවං වදෙය්‍ය, 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති. සා සමණුද්දෙසා භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනීයා,

'මායො සමණුද්දෙසෙ එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, නහි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙක පරියායෙන අයො සමණුද්දෙසෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලං ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා'ති. එවං ච සා සමණුද්දෙසා හික්බුනීහි වුවචමානා තථෙව පග්ගණ්භෙය්‍ය, සා සමණුද්දෙසා හික්බුනීහි එවමස්ස වචනීයා 'අජ්ජතග්ගෙ තෙ අයො සමණුද්දෙසෙ නචෙව සො භගවා සත්ථා අපදිසිතබ්බො, යං පි වඤ්ඤා සමණුද්දෙසා ලහන්ති හික්බුනීහි සද්ධිං දිරත්ත තිරත්තං සහසෙය්‍යා, සා පි තෙ නත්ථි, චර පිරෙ විනස්සා'ති. යා පන හික්බුනී ජානං තථා නාසිතං සමණුද්දෙසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

3. යා පන හික්බුනී හික්බුනීහි සහධම්මිකං වුවචමානා එවං වදෙය්‍ය 'න තාවාහං අයො එතස්මිං සික්ඛාපදෙ සික්ඛිස්සාමි, යාව න අඤ්ඤං හික්බුනිං ව්‍යත්තං විනයධරං පරිපුච්ඡාමි'ති, පාවිත්තියං. සික්ඛමානාය හික්ඛවෙ හික්බුනියා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡතබ්බං පරිපඤ්ඡිතබ්බං. අයං තත්ථ සාමීචි.
4. යා පන හික්බුනී පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය 'කිං පනිමෙහි බුද්දානුබුද්දකෙහි සික්ඛාපදෙහි උද්දිට්ඨෙහි, යාවදෙව කුක්කුච්චාය විභෙසාය විලෙඛාය සංවත්තන්තී' ති සික්ඛාපද වචණ්ණකෙ, පාවිත්තියං.
5. යා පන හික්බුනී අන්වද්ධමාසං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය 'ඉදානෙව ඛො අහං ජානාමි අයමිපි කිර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්තො අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡතී'ති. තඤ්චෙ හික්බුනිං අඤ්ඤා හික්බුනියො ජානෙය්‍යුං නිසින්තපුබ්බං ඉමාය හික්බුනියා ද්වත්තික්ඛත්තුං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ, කො පන වාදො භීයෙය්‍යා, න ච තස්සා හික්බුනියා අඤ්ඤාණකෙන මුත්ති අත්ථි. යඤ්ච තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නා, තඤ්ච යථාධම්මො කාරෙතබ්බො. උත්තරි වස්සා මොහො ආරොපෙතබ්බො. 'තස්සා තෙ අයො අලාභා තස්සා තෙ දුල්ලද්ධං, යං ත්වං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ න සාධුකං අට්ඨිං කත්වා මනසිකරොසී'ති. ඉදං තස්මිං මොහනකෙ, පාවිත්තියං.

- 6. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා කුපිතා අනත්තමනා පහාරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා කුපිතා අනත්තමනා තලසත්තිකං උග්ගිරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 8. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං අමුලකෙන සංඝාදිසෙසෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 9. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සඤ්චිච්ච කුක්කුච්චං උපදහෙය්‍ය 'ඉතිස්සාමුහුත්තම්පි අඵාසු භවිස්සතී'ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.
- 10. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං භණ්ඩනජාතානං කලභජාතානං විවාදාපන්නානං උපස්සුතිං තිට්ඨෙය්‍ය 'යං ඉමා භණ්ඩස්සන්ති තං සොස්සාමි'ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

දිට්ඨිවග්ගො පණ්ණාසකො

- 1 යා පන භික්ඛුනී ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දත්වා පච්ඡා බියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 2. යා පන භික්ඛුනී සංඝෙ විනිච්ඡය කථාය වත්තමානාය ඡන්දං අදත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 3. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන චීවරං දත්වා පච්ඡා බියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, යථාසන්ථුතං භික්ඛුනියො සංඝිකං ලාභං පරිණාමෙන්ති ති, පාවිත්තියං.
- 4. යා පන භික්ඛුනී ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
- 5. යා පන භික්ඛුනී රතනං වා රතනසම්මතං වා අඤ්ඤත්‍රු අජ්ඣායාමා වා අජ්ඣායාසථා වා උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං. රතනං වා පන භික්ඛුනියා රතනසම්මතං වා අජ්ඣායාමෙ වා අජ්ඣායාසථෙ වා උග්ගභෙත්වා වා උග්ගභාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතබ්බං, 'යස්ස භවිස්සති සො හරිස්සතී'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

6. යා පන හික්බුනී අවධීමයං වා දන්තමයං වා විසාණමයං වා සුවිසරං කාරාපෙය්‍ය, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
7. යා පන හික්බුනියා මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානාය අවධංගුල පාදකං කාරෙතඛිබං සුගතංගුලෙන අඤ්ඤාත්‍ර හෙට්ඨිමාය අටනියා. තං අතික්කාමෙන්තියා, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
8. යා පන හික්බුනී මඤ්චං වා පීඨං වා තුලොනද්ධං කාරාපෙය්‍ය, උද්දාලනකං පාවිත්තියං.
9. කණ්ඩුපට්ඨිඡාදිං පන හික්බුනියා කාරයමානාය පමාණකා කාරෙතඛිබා. තත්‍රිදං පමාණං: දීඝසො චතස්සො විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදන්ථියො, තං අතික්කාමෙන්තියා ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
10. යා පන හික්බුනී සුගතච්චරප්පමාණං ච්චරං කාරාපෙය්‍ය අතිරෙකං වා ඡෙදනකං පාවිත්තියං. තත්‍රිදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං: දීඝසො නව විදන්ථියො සුගත විදන්ථියා, තිරියං ඡ විදන්ථියො. ඉදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං.

ධම්මිකචග්ගො සොළසමො.

උද්දිට්ඨා බො අය්‍යායො ඡසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුවඡාමි, කචචිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුවඡාමි, කචචිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුවඡාමි, කචචිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

ඡසට්ඨිසතා පාවිත්තියා නිට්ඨිතා.

ඉමෙ බො පනාය්‍යායො අවධි පාවිදෙසනීයා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන හික්බුනී අගිලානා සප්පිං විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ඡෙය්‍ය, පටිදෙසෙතඛිබං තාය හික්බුනියා ගාරස්භං අයෙය ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පායං පාවිදෙසනීයං. තං පටිදෙසෙමී ති.

- 2. යා පන හික්බුනී අභිලානා තෙලං-පෙ-මධුං- පෙ- පානිතං - පෙ - මචිඡං-පෙ-මංසං-පෙ-ධීරං-පෙ- දධිං විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ඤෙය්‍ය, පටිදෙසෙතඛිඛං තාය හික්බුනියා ගාරය්භං අයොය ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමීති.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො අට්ඨ පාටිදෙසනීයා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

අට්ඨ පාටිදෙසනීයා හිට්ඨිතා.

ඉමෙ ඛො පනාය්‍යායො සෙඛියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

- 1. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමීති සික්ඛාකරණීයා -පෙ-
- 75. න උදකෙ අභිලානා උච්චාරං වා පස්සාවං වා ඛෙළුං වා කරස්සාමීති සික්ඛා කරණීයා.

පාදුකචග්ගො සත්තමො.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සෙඛියා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

පඤ්චසත්තඛි සෙඛියා හිට්ඨිතා.

ඉමෙ ඛො පනාය්‍යායො සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

උප්පන්නුප්පන්නානං අධිකරණානං සමථාය වූපසමාය සම්මුඛා විනයො දාතඛිඛො, සති විනයො දාතඛිඛො, අමුල්භවිනයො දාතඛිඛො පටිඤ්ඤාය කාරෙතඛිඛං, යෙභුය්‍යසිකා, තස්ස පාපිය්‍යසිකා තිණවත්ථාරකො ති.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි

කවිචිත්ථ පරිසුද්ධා? තනියමයි පුච්ඡාමි, කවිචිත්ථ පරිසුද්ධා?
පරිසුද්ධෙත්ථායායායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

අධිකරණ සමථා නිට්ඨිතා.

උද්දිට්ඨං ඛො අය්‍යායො නිදානං, උද්දිට්ඨා අට්ඨ පාරාජිකා
ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්තරස සංඝාදිසේසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංස
නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසට්ඨිසතා පාවිත්තියා
ධම්මා, උද්දිට්ඨා අට්ඨ පාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා පඤ්ච
සත්තති සෙබියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා,
එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං
අන්වද්ධමාසං උද්දේසං ආගච්ඡති, තත්ථ සබ්බාභෙව සමග්ගාහි
සම්මොදමානාහි අවිචදමානාහි සික්ඛිතබ්බන්ති.

චිත්ථාරුද්දේසො

හික්බුනි පාතිමොක්ඛං නිට්ඨිතං.

සිංහල

හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ස්වාමීනි, සංසතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, අද පුණ්‍යරැසි පොහෝ දවසය.¹ ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට සුදුසු කාලය පැමිණියේ නම්² සංසතෙමේ පොහොය කරන්නේය.³ පාමොක්⁴ උදෙසන්නේය.

සංඝයා විසින් කළ යුතු වූ පූර්වකෘත්‍යය⁵ කොට නිමවන ලදද? (එසේනම්) ඇවැත්නි පිරිසිදුබව⁶ පළ කරවු. පාමොක් උදෙසන්නෙමි. අප සියල්ලෝ ම එක්වත්ව සාවධානව එය අසමු. මෙතෙහි කරමු. යමෙකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ ය. ආපත්තියක් නැති කල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතුය. නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදුහයි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන් ව විවාළා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද, එහෙයිනි.

එසේ ම මෙබඳු පිරිසක තුන් යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් හික්ෂුවක් තුන් යලක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීන් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහි කරමින් එය ප්‍රකාශ නොකරයි ද ඕහට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ඇවැත්නි, දැන දැන බොරැකීම වූ කලී අන්තරාය කර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද්දේ ය. එහෙයින් පිරිසුදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූ ද ආපත්ති සිහි කරන්නා වූ ද හික්ෂුව විසින් ඇති ආපත්ති ප්‍රකාශ කළයුතු වෙයි. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම හික්ෂුන්ගේ ධ්‍යානාධිගමය සඳහා පහසුවන්නේ ද එහෙයිනි.

* සිංහල කොටසේ සංඛ්‍යා සටහන් උප ග්‍රන්ථයෙන් බලන්න.

ඇවැත්නි, නිදානය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසුදු ද? දෙවැනිවර ද විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වරද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ නිදානයෙහි ලා ආයුෂ්මන්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදානෝද්දේසයයි.

මේ ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි සිව්පරිඡ් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂුන් පිළිබඳ අධිශීල ශික්ෂාවන්ට⁸ පැමිණියේ, උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප නොකොට⁹ දුර්වල බව ද නොකියා, යටත් පිරිසෙයින් තිරිසන්ගත මාගමක් සමග ද මෙවුන්දම් සෙව්නම් පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවී මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.
2. යම්කිසි භික්ෂුවක් ගමින් හෝ අරණ්‍යයෙන් හෝ සොරකමට අයත් වූ නුදුන් වස්තුවක් පැහැරගනී නම්, එබඳු අන්සතු වස්තුවක් ගැනීමේදී රජවරු සොරුන් අල්වා මරන්ද, සිරකරන්ද, රටින් හෝ තෙරපා හරින්ද, තෝ සොරෙක, බාලයෙක, මෝඩයෙක, සැගවී සිටිය යුත්තකැ'යි නින්දා පරිභව කරන් ද, එබඳු දඬුවමකට තරම් වටිනාකම් ඇති අන් සතු දෙයක් පැහැරගන්නා වූ මහණතෙමේ පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවී මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.
3. යම්කිසි භික්ෂුවක් මනුෂ්‍ය ශරීරය ජීවිතේන්ද්‍රියයෙන් තොර කරයි නම්, මරණය සඳහා ආයුධ හෝ පිළියෙළ කොට තබයි නම්, මරණයෙහි අනුසස් හෝ ප්‍රකාශකරයි නම් 'ඔබට මේ පව්වූ වූ දුක්බර ජීවිතයෙන් කවර වැඩක් ද? ජීවත්වීමට වඩා ඔබේ මරණය උතුම් ය'යි මරණයෙහි ලා උත්සාහගන්වයි නම්, ඒ මරණු කැමති සිත් ඇතිව, කල්පනා ඇතිව, නොයෙක් අයුරෙන් මරණයෙහි ගුණවණන්නා වූ ද මරණය පිණිස උත්සාහ ගන්වන්නා වූ ද මහණ තෙමේ පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවී මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

4. යම්කිසි හික්ෂුවක් සිය සතන්හි නූපන්තා වූ ආයථි මාර්ගඥාන දර්ශනය ඇති කරන සුළු උත්තරී මනුෂ්‍යධර්මය¹⁰ තමා කෙරෙහි ඇතැයි ද එය මේ කාරණයෙන් දනිමි. මේ කාරණයෙන් දකිමි¹¹යි ද ප්‍රකාශ කරයි. එපමණකින් ආපත්තියට පැමිණියා වූ ඒ හික්ෂුව නැවත පිරිසුදුව කැමැතිව පසු කලෙක (අනිකකු විසින්) විචාරණ ලැබුව ද නොලැබුව ද, මම උතුරු මිනිස්දම් නොදැනම දනිමි¹²යි කීම් නම්, නොදැකම දකිමි¹³යි කීම් නම් එය නිස්සාරය, බොරු යයි කියා ද, අධිමානයෙන්¹⁴ තොරව කියන්නා වූ ඒ මහණ පරිච්චයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සභවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

ඇවැත්නි සතරපාරාජිකා'පත්තිහු උදෙසන ලද්දහු වෙති. යම් හික්ෂුවක් මේ පරිච්ච ඇවැත් අතර යම් යම් පරිච්චයකට පැමිණියේ ද ගිහිකල්හි මෙන් පරිච්චයට පැමිණීමෙන් පසුව ද පියවි හික්ෂුන් සමග සභවාසයක් නොලබයි. පරිච්ච වූයේ වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

මේ සිව්පරිච්චයෙහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ සිව්පරිච්චයෙහි ලා ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදු වුවහුය, නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමි ද, එහෙයිනි.

(ඇවැත්නි, නිදානය උදෙසන ලදී. සිව්පරිච්ච ද උදෙසන ලද්දේය. ඔබ විසින් තෙළෙස් සඟවෙසෙස් අසන ලද්දේය. එසේ ම අනියත දෙකය, තිස් නිසඟිපච්චිතිය, දෙයානුවක් පච්චිතිය, පාට්දේසනීය සතරය, පන්සැත්තෑවක් සේඛියා ධර්මය, හා සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්මයෝ ද අසන ලද්දහුය. මෙතෙක් ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවා වූ, එහි ඇතුළත් වූ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශික්ෂාපද අධිමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූ ද, සතුටු වූ ද, විවාද නො කරන්නා වූ ද සියල්ලන් විසින් ම ඒ ඒ ශික්ෂාපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.)

දෙවැනි පාරාජිකා උද්දේසයයි.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තෙළෙස් සඟවෙසෙස්¹² උදෙසනු ලැබේ.

1. සිහිනයකදී විනා දැන දැන ශුක්‍ර මෝචනයක් වේ ද (ඕහට) සඟවෙසෙස් නම් ඇවැත වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් අතින'ත ගැනීම, කෙහෙ අල්ලා ගැනීම, හා අනිත් අනිත් අවයවයන් පරාමර්ශනය කිරීම වශයෙන් ස්ත්‍රියක හා කයින් කය ස්පර්ශ කෙරේ ද, (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් තරුණයකු තරුණියකට මෙමුඛ සන්තිශ්‍රිතව කරන කථාවක් මෙන් යම් ස්ත්‍රියකට ඇගේ වසමග පසමග පිළිබඳව අසභ්‍යව්‍යවහාරයෙන් කථා කරයි නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් 'නැගණියනි, සිල්වත්වූ යහපත් ගතිගුණ හා බඹසර ඇත්තා වූ මා වැන්නකුට මෙමුඛ සේවනයෙන් උවටැන් කෙරේ නම් එය උපස්ථානයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ය'යි ස්ත්‍රියක් හමුවෙහි තමා හා මෙවුන්දම් සෙවීමේ අනුසස් ප්‍රකාශ කරන්නේද, (ඕහට) සඟවෙසෙස් නම් ඇවැත් වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් ස්ථීර අඹුසැමි බවකින් හෝ සොර අඹුසැමි බවකින් ස්ත්‍රියකගේ කැමැත්ත පුරුෂයාට ද පුරුෂයාගේ කැමැත්ත ස්ත්‍රියවෙත ද ගෙනයයිද, යටත් පිරිසෙයින් එකෙණෙහි රමණය කරනු කැමති ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ හෝ අදහස් ඔවුනොවුන් අතර ගෙනයන්නේ නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා'පත්තිය වේ.
6. තමන් සඳහා වූ ද, කරවා දෙන දායකයන් නැත්තා වූ ද, (එහෙයින් ම) ඉල්ලා ගත් වෑ, පොරෝ, ආදිය ඇතිව කුටියක් කරවනු කැමති භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුත්තේය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත් වියතින්¹³ දොළොස් වියතකි. පළලින් (භික්ති හැර) ඇතුළත සුගත් වියතින් සත් වියතකි. කුටිබිම දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂුන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව කුටිබිම දෙසිය

යුත්තේ ය. යම් භික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ඉල්ලා ගත් වැ, පොරෝ, ආදියෙන් කුටියක් කර වත්තේ කුටිබිම දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දහු ද, එසේ ම ප්‍රමාණය ද ඉක්මවා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් වේ.

7. තමන් සඳහා වූද, කරවාදෙන ආයකයන් ඇත්තා වූද ලොකු විහාරයක් කරවනු කැමති භික්ෂුව විසින් විහාරබිම දෙසීම සඳහා භික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂුන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව විහාර බිම දෙසිය යුත්තේය. යම් භික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ලොකු විහාරයක් කරවන්නේ නම් විහාරවස්තුව දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දහු නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා ‘පත්තිය වේ.

8. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ, නොසතුටු වූයේ, අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ අනිත් මහණකු සස්තෙන් තෙරපා දමන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) අමුලිකවූ පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසුකලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද, ඒ චෝදනාව හේතු රහිත වූවක් වෙයි නම්, චෝදක භික්ෂුව ම දෝෂයෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

9. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ, නො සතුටු වූයේ අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ, අනිත් මහණකු සස්තෙන් පහකරන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) තිරිසන් ආදී සතකු පිළිබඳ වූ ආපත්තියට හේතුවන කාරණයක් ආරෝපනය කොට පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසු කලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද ඒ චෝදනාව තිරිසනුන් පිළිබඳ වූවක් බවත්, ආරෝපිත වූවක් බවත් පැහැදිලි වේ නම් චෝදක භික්ෂුව ම වරදෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා ‘පත්තිය වේ.

10. යම් භික්ෂුවක් සමගි සංඝයාගේ හේදය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිව ගෙන සිටියි ද, ඒ භික්ෂුවට සෙසු භික්ෂුන් විසින් මෙසේ මෙසේ කිය යුත්තේ ය. “ඇවැත්නි, සමගි සංඝයාගේ හේදය පිණිස උත්සාහ

නොකරව. හේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිව ගෙන නොසිටුව, ඇවැත්නි, පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝයා ප්‍රීතිමත්ය, අවිවාදය, සමාන පාමොක් උදෙසීම් ඇත්තේය, සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි හික්ෂුන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නා වූ යථෝක්ත හික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකරනු සඳහා පියවි හික්ෂුන් විසින් තෙවරක් ම අවවාද දිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙවැනි වරටත් හික්මවනු ලබන ඒ හික්ෂුව සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

11. සංඝහේදයට උත්සාහ කරන හික්ෂුවට පක්ෂ වූ හේදකරන්නා වූ හික්ෂුවක් හෝ දෙදෙනෙක් හෝ තිදෙනෙක් හෝ ඇතැ'යි (සිතමු). ඒ හික්ෂුහු ද මෙසේ පවසත්. “ඇවැත්නි යථෝක්ත හික්ෂුවට කිසිවක් නොකියවු. ඔහු විනයවාදිය, ධර්මවාදිය. අපගේ කැමැත්ත ද රුවිය ද ඔහු දනී. (එසේම) කියයි. ඒ අනුවද ක්‍රියාකරයි. අපගේ අදහස ද එය ම ය” කියයි. පියවි හික්ෂුන් විසින් ඒ හික්ෂුන්ට ද මෙසේ කියයුත්තාහු වෙති. “ඇවැත්නි, එසේ නොකියවු. යථෝක්ත මහණ අධර්මවාදිය, අවිනයවාදිය. ඔබ හැමද සංඝහේදය රුවී නොකරනු මැනව. පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝතෙමේ ප්‍රීතිමත්ය. අවිවාදය. සමාන පාමොක් උදෙසීම් ඇත්තේය. සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි හික්ෂුන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නාවූ ඒ හික්ෂුහු පෙර සේ ම දැඩිව සිටිත් නම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක් ම අවවාද දියයුත්තාහ. ඉදින් තෙවන වරටත් හික්මවනු ලබන්නා වූ ඒ හික්ෂුහු සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

12. යම්කිසි හික්ෂුවක් අකීකරු වෙයි. සෙසු හික්ෂුන් විසින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ඇතුළත් ශික්ෂා පදයන්හි පිහිටා අවවාද කරනු ලබන කල්හි ද ඔහු (තමා) අවවාද නොකටයුත්තෙකැ'යි කියයි. “ඇවැත්නි, ඔබවහන්සේ හොඳක් හෝ නරකක් හෝ මට නොකියනු මැනවි. මම ද ඔබවහන්සේට හොඳක් හෝ නරකක් නොකියමි. එහෙයින් මට අනුශාසනා නොකරවු” යයි තමා

අනුශාසනා නොකටයුත්තකු කොට සලකයි. මෙබඳු හික්ෂුවට සෙසු හික්ෂුන් විසින් මෙසේ කිය යුතුය. “ඇවැත්නි, තමා නො කියයුත්තකු කොට නොසලකනු මැනව. හුදෙක් කිය යුත්තකු කොට ම සලකනු මැනව. ඔබ ද හික්ෂුන්ට විනයානුකූලව කියන්න. සෙසු හික්ෂුහු ද ඔබට විනයානුකූලව කියති. එය එසේම විය යුතුය. මක්නිසාද ඔවුනොවුන්ගේ අනුශාසනාවෙන්, ඔවුනොවුන් ඇවතින් නගා සිටුවීමෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිස වැඩෙන්නේ ද, එහෙයිනි. මෙසේ පියවි හික්ෂුන් විසින් අවවාද කරනු ලබන කල්හි ද ඒ හික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටිනම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක්ම අවවාද දිය යුත්තේය. ඉදින් තෙවන වරටත් හික්මවනු ලබන්නේ සිය අදහස හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඕහට) සංසාදිසේසාපත්තිය වේ. .

13. යම් හික්ෂුවක් දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරමින් පහත් පැවතුම් ඇතිව යම් කුලයක් හෝ ගමක් ඇසුරු කොට වාසය කෙරේ. ඔහුගේ ලාමක හැසිරීම් හා එයින් දූෂිත වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එසේ ඇති කල්හි) පියවි හික්ෂුන් විසින් ඒ හික්ෂුවට මෙසේ කිය යුතු වෙයි. “ඔබ වනාහි දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. එබැවින් මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව’යි කියායි. මෙසේ දන්වනු ලැබූ ඒ හික්ෂුව “මෙබඳුම ආපත්තියක් මුල්කොට සමහර අය (ආරාමයෙන්) බැහැර කරති. සමහර අය බැහැර නො කරති. මේ හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියහ. ද්වේෂයෙන්, හයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට ගියහ’යි කියා නම්, පියවි හික්ෂුන් විසින් යළිත් ඕහට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “මේ හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට නො ගියහ. ද්වේෂයෙන් හයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට නො ගියහ. ඔබ වනාහි කුලදූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එබැවින්) මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව’යි කියායි. හික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලබද්දීත් පෙර සේ ම සිටී නම් නැවත තෙවරක් දක්වා දැන්විය යුතුයි.

තුන්වැනි වර හික්මවනු ලබන්නේ සිය ලාමක හැසිරීම් අත්හලේ නම් මැනවි. නොහලේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ඇවැත්නි, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. (ඔවුන් අතුරෙන්) ශික්ෂාව ඉක්මවූ කෙණෙහි ම ඇවතට පැමිණෙන සඟවෙසෙස් නවයකි, තෙවැනිවර අවවාදයෙන් පැමිණෙන සඟවෙසෙස් සතරකි. හික්ෂුවක් කිසියම් ඇවැතකට පැමිණ යම් දින ගණනක් සඟවාගෙන සිටී ද, එපමණ දවස් ඒ හික්ෂුව විසින් නොකැමැත්තෙන් වුවද පිරිවෙස්¹⁴ විසිය යුතුය. විසූ පිරිවෙස් ඇති මහණ විසින් රැ සයක් හික්ෂුන්ට බුහුමන් සඳහා මානත්¹⁵ පිළිපැදිය යුතුය. මානත් පිරිමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ සීමාවෙක්හි (පියවි හික්ෂුවක් වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුය. එයින් එකනමකින් හෝ අඩු වූ මහා සංඝතෙමේ එබඳු හික්ෂුවක් සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඔහු ඇතුළත් නො වූයේ ම වේ. සීමාවෙහි වූ හික්ෂුහු නින්දා ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

මේ සංඝාදිසේසා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වරද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ තෙළෙස් සඟවෙසෙස්හි ලා ආයුෂ්මන්හු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

තෙවැනි සංඝාදිසේස උද්දේසයයි.

ඇවැත්නි අනතුරුව ද්විවිධ අනියතා'පත්ති¹⁶ උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුවක් හික්ති ආදියෙන් මුවහ වූ, මෙමුද්‍රන සේවනයට සුදුසු වූ, රහසිගත වූ තැනක හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග හිඳියි. ඇදහිය යුතු වදන් ඇති උච්චාරණයක්¹⁷ එය දැක පරිඡ්, සඟ වෙසෙස්, පවිත්‍රියන තුන් ආපත්තීන් අතුරෙන් යම්කිසි ඇවතකින් වෝදනා කරයි. හික්ෂුව තමා හුන්බව ප්‍රතිඥාකරන්නේ නම්, යථෝක්ත ත්‍රිවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උච්චාරණය වෝදනා කරන්නේ යම් ඇවතකින් ද එයින් ආරෝපනය කටයුත්තේය. මේ ආපත්තිය හික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළ යුතු බැවින් අනියත නම් වේ.

2. ආසනය හික්කි ආදියෙන් මුවහ නො වුවක් වෙයි. මෙමුදුන සේවනයට ද නුසුදුසුය. එහෙත් ස්ත්‍රියක හා අසභ්‍ය ව්‍යවහාරයෙන් කථා කිරීමට ප්‍රමාණය. යම් හික්ෂුවක් හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග එබඳු ආසනයක හිඳියි. ඇදහිය යුතු වචන ඇති උවැසියක් එය දැක සඟ වෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ වෝදනා කරයි. හික්ෂුව තමා හුන් බව ප්‍රතිඥා කරන්නේ නම්, ඒ ද්විවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උවැසිය වෝදනා කරන්නේ යම් ආපත්තියකින් නම් එයින් ආරෝපනය කළයුතු වෙයි. මේ ආපත්තිය ද හික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළයුතු හෙයින් අනියත නම් වේ.

ඇවැත්නි, අනියත ඇවැත් උදෙසන ලදී. මේ අනියතා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ ද්විවිධ අනියතා'පත්තියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වුවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම්ද, එහෙයිනි.

සිව්වැනි අනියත උද්දේසයයි.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තිස් නිසඟි පවිති¹⁸ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. සිවුරක් කොට නිම් කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය¹⁹ වූ කල්හි ද හික්ෂුව විසින් දසදිනක් තුළ අතිරේක සිවුරක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්මවන්නාහට නිසඟි පවිති වේ.
2. සිවුරක් කොට නිම් කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව එක රැයකුදු ගතකරන්නේ නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
3. සිවුරක් කොට නිම් කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද හික්ෂුවකට නො කල් විවරයක්²⁰ ලැබේ. ඉදින් කැමති නම් හික්ෂුව විසින් පිළිගත හැකිය. පිළිගෙන එයින් වහා සිවුරක් කරවිය යුතුය. සිවුරකට ද නොසෑහේ නම් අඩුව සම්පූර්ණකර ගැනීම සඳහා බලාපොරොත්තු සහිතව (නො ඉටා) මාසයක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. බලාපොරොත්තුව ඇතත් මාසයකින් මත්තෙහි තබා ගන්නා හට නිසඟි පවිති වේ.

4. යම් හික්ෂුවක් නොනෑ වූ හික්ෂුණියක ලවා පරණ සිවුරක් සෝදා නම්, පඬුපොවා නම්, අපුල්ලා නම්, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුවක් නොනෑ වූ හික්ෂුණියක අතින් (සුළු දෙයකට) හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් ගනී නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුවක් නොනෑ වූ ගෘහපතියකු හෝ ගෘහණියක අතින් සොරුන් විසින් පැහැර ගත් කල්හි හෝ දිරාගොස් විනාශ වූ කල්හි හැර නොකල්හි සිවුරක් ඉල්ලාගනී ද ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
7. නොනෑ වූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියක් බොහෝ සිවුරු වලින් හික්ෂුවක් පුදයි. ඒ හික්ෂුව විසින් අදනය හා පොරෝනය පමණක් ඉවසිය හැකිය. ඉන් වැඩියත් සිවුරු පිළිගනී නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
8. නොනෑ වූ ගෘහපතියකු විසින් හෝ ගෘහණියක විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලදී ගෙන අසවල් හික්ෂුවට දෙන්නෙමි'යි හික්ෂුවක් උදෙසා සිවුරු මුදලක් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ හික්ෂුව (දායක දායිකාවන් විසින්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
9. නොනෑ වූ ගෘහපතියන් දෙදෙනකු හෝ ගෘහණියන් දෙදෙනකු විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලට ගෙන අසවල් හික්ෂුවට පුදන්නෙමු'යි යම් හික්ෂුවක උදෙසා වෙන වෙන සිවුරු මුදල් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ හික්ෂුව ද (දායක දායිකාවන් විසින්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ වෙන වෙන එකතු කළ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද, එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

10. රජ, රජඇමති, බමුණු, ගොවි යනාදී මොවුන්ගෙන් කෙනෙක් මේ මුදලින් සිවුරක් මිල දී ගෙන අසවල් හික්ෂුවට දෙවයි කියා දූතයකු අත සිවුර මිලක් එවති. දූතයා ද හික්ෂුන් වෙත අවුත්, 'වහන්ස! ඔබ උදෙසා මේ සිවුර මිලය ගෙනෙන ලදී. මෙය පිළිගනු මැනවැ'යි කියයි.

එවිට ඒ හික්ෂුව විසින් "මිත්‍රය අපි සිවුර මිල නොපිළිගනිමු. අවශ්‍ය වූ විටෙකදී සිවුරක් පිළිගන්නෙමු'යි කියයුතු වෙයි. ඉදින් ඒ දූතයා ඔබ වහන්සේගේ කිසියම් කැපකරුවකු ඇද්දැයි විචාරණ ලද නම් ආරාමිකයකු හෝ උපාසකයකු මොහු අපගේ කැපකරු යයි දැක්විය යුතුයි.

දූතයා ද ඔහු සිවුර ගෙනදෙන බවට ගිවිස්වා හික්ෂුන් වෙතද ගොස් 'වහන්ස! ඔබ දැක්වූ කැපකරුවා සිවුර ගෙනදෙන බවට ගිවිස ගන්නා ලදී. අවශ්‍ය වූ විටෙක එහි යනු මැනව. ඔහු සිවුර ගෙන දේවි'යි කියයි. සිවුර අවශ්‍ය වූ හික්ෂුව කැපකරු කරා ගොස් (එක්වරකින් නොදේ නම්) දෙතුන් වරක් ඉල්විය යුතුය. එය සිහිකරවිය යුතුය. දෙතුන්වර ඉල්ලද්දීත් සිවුර සැපයේ නම් මැනවි. නො එසේ නම්, සවෙනි වර දක්වා එහි ගොස් නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුය. මෙසේ සිවුර උදෙසා සිටින කල්හිත් නො ලැබේ නම්, සත්වැනි වරද වැයම් කරන්නාට ලැබෙන සිවුර නිසදිය යුත්තේ ය.

(ඉල්වීමෙනුත්, උදෙසා සිටීමෙනුත්), සිවුර නොලැබූ හික්ෂුව සිවුර මිල එවූ අයවෙත ගොස් හෝ දූතයකු හෝ යවා, "ඔබ අප උදෙසා එවූ සිවුර මිලයෙන් වැඩක් නොවීය. එය විනාශ වියනොදී ගෙන්වා ගතයුතු ය"යි දැන්විය යුත්තේ ය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

පළමුවන සිවුරු වගයි.

1. යම් හික්ෂුවක් කෝසෙය්‍ය නූල් මිශ්‍ර කිරීමෙන් එළලොම් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුවක් හුදු කළු එළලොම් වලින් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.

3. අළුත් ඇතිරියක් කරවන හික්ෂුව විසින් (ඊට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන්) දෙකොටසක් කළු එළු ලොම් ද තුන්වැනි කොටස සුදු එළු ලොම් හා සිව්වැනි කොටස පඬුවන් එළු ලොම් ද ගතයුතුය. මේ නියමය ඉක්මවා අළුත් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
4. අළුත් ඇතිරියක් කරවූ හික්ෂුව විසින් එය සය අවුරුද්දක් පාවිච්චි කළ යුතුය. ඉදින් ඒ ඇතිරිය කිසිවකුට දී හෝ නොදී හෝ සංඝයා ගේ කැමැත්තක් නැතිව ඉන් මෙපිට නැවත අළුත් ඇතිරියක් කරවන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
5. හිඳගැනීම සඳහා අළුත් ඇතිරියක් කරවන හික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස පරණ ඇතිරියෙන් සුගත් වියතක් පමණ කොටසක් කපාගත යුතුය. මෙසේ පරණ ඇතිරියෙන් කොටසක් නොයොදා අළුත් ඇතිරියක් කරවන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
6. මඟට පිළිපත් හික්ෂුවකට එළුලොම් ලැබේ යයි (සිතමු.), කැමති නම් එය පිළිගත හැකිය. ගෙනයාමට කැපකරුවකු ද නැති නම් තුන් යොදුනක් සිය අතින් ම ගෙනගිය හැකිය. කැපකරුවකු නැතිව එය ඉක්මවා සියතින් ම එළුලොම් ගෙනයන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුවක් නොනෑ වූ හික්ෂුණියක ලවා එළුලොම් සෝදවා නම් සායම් කරවා නම්, හෝ අවුල් හරවා නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුවක් රන්රිදී ගනී ද, අනිකකු ලවා ගන්වාද, ගෙනැවිත් තබන ලද්දක් හෝ සිතින් ඉවසා ද, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුවක් නොයෙක් අයුරෙන් රන් රිදී කහවනු ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් පා සිවුරු ආදී අනිකුත් දැයින් නොයෙක් ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.

දෙවැනි එළුලොම් වගයි.

1. දසදිනක් තුළ අතිරේක පාත්‍රයක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්ම වන්නා වූ භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් පිළියම් පහකින් අඩු පාත්‍රයක් තිබියදී අළුත් පාත්‍රයක් ඉල්වා ගනීනම් ඕනට නිසඟි පවිති වේ. ඒ භික්ෂුව විසින් ඉල්ලාගත් පාත්‍රය භික්ෂුන් හමුවෙහි නිසදිය යුත්තේය. භික්ෂුහු ද තම පිරිසෙහි වූ අන්තිම භික්ෂුවගේ පාත්‍රය දෙමින් 'මෙය බිඳෙන තුරු පාවිච්චි කරනු මැනවැ'යි කිය යුත්තේය. මේ පාත්‍රය නිසදීමේ පිළිවෙතයි.
3. ගිලන් භික්ෂුවක් විසින් අනුභවකටයුතු වූ ගිතෙල්, වෙඬරු, තලතෙල්, මීපැනි, උක්සකුරු යන පස් බෙහෙත් පිළිගෙන සන් දිනක් තුළ සුරක්ෂිතව තබාගෙන අනුභව කළ හැකිය. සත්වැනි දින ඉක්මවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
4. ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ අන්තිම මාසය තුළ වැසි සඵව සොයා ගත යුතුය. එම සෘතුවේ ම අන්තිම අඩමස තුළ පටන් එය පාවිච්චි කළ හැකිය. ඉන් මෙපිට වැසිසඵවක් සොයන්නා හට ද පරිභෝග කරන්නා හටද නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකට තමා ම සිවුරක් දී පසුව එය නොසතුව සිත් ඇතිව කුපිතව පැහැරගනී ද අනිකකු ලවා හෝ පැහැරගන්වා ද නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් තමා ම තුල් ඉල්වාගෙන නො නෑ නොපැවරූ, රෙදි වියන්තන් ලවා සිවුරක් වියවාද ඕනට නිසඟිපවිති වේ.
7. නොනෑවූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියක් යම්කිසි භික්ෂුවක් උදෙසා වියන්තන් ලවා සිවුරක් වියවයි. (දායකයන්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඒ භික්ෂුව වියන්තන් කරා ගොස් "මේ සිවුර වියන්නේ මා සඳහාය. එහෙයින් දිගු කරවු, පළල් කරවු, සනච තුල් එලා ලවු, තුල් සමසේ එලා ලවු, හොඳින් මැද වියව්, අපි ද තොපට යමක් දෙන්නෙමු'යි එහිලා අධික විධානයට පැමිණියේ යටත්පිරිසෙයින් පිණිඬපාත පමණකුත් ඒ සඳහා දුන්නේ නම් නිසඟිපවිති වේ.

8. වස් පවාරණයට දසදිනක් තබා හික්ෂුවට ඉක්මන් කටයුත්තක් සඳහා පුදන ලද සිවුරක් ලැබෙයි. ඒ බව දත් හික්ෂුව විසින් පිළිගත යුත්තේය. එසේ පිළිගෙන (නො ඉටා) සිවුරු කරන කාලය පැමිණෙන තෙක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහිත් තබාගන්නා හික්ෂුවට නිසඟිපවිති වේ.
9. සැක කටයුතු වූ ද භය සහිත වූ ද අරණ්‍ය සේනාසනවල වාසය කරන හික්ෂුව සොරු ආදීන්ගෙන් භය සහිත නම් පෙරවස් වැස ඉල්මස මැදිපෝය දක්වා කාලය තුළ තුන් සිවුරෙන් එකක් ඇතුළුගමෙහි තැබිය හැකිය. මෙබඳු අවස්ථාවක තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව සිටිනු කැමති හික්ෂුව විසින් එසේ විසිය යුත්තේ රැ සයක් පමණි. සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව ඉන් මත්තෙහිත් තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව වසන හික්ෂුවට නිසඟිපවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් සංඝයාට අයත් ලාභය දැන දැන තමාට පිරිනමා ගන්නම් නිසඟිපවිති වේ.

තුන්වැනි පාත්‍ර වගයි.

ඇවැත්නි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? මේ තිස්නිසඟි පවිතියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

නිසඟි පවිති නිමියේය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ දෙයානුවක් පවිති²¹ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. දැන දැන බොරුකීමෙහි පවිති වේ.
2. ජාතිය, කුලය, ආදිය ගටා බිණීමෙහි පවිති වේ.
3. හික්ෂුන් අතර සමගිය බිඳෙන අයුරු කේලාම් කීමෙහි පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකු හා පාලිධර්මය පදයෙන් පදය උසුරුවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකු හා දෙතුන් රැයකට වඩා එක සෙනසුනක වෙසේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග එක සෙනස්නක වෙසේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් නුවණැති මිනිසකු නැතිව හුදකලාව සිටි ස්ත්‍රියකට වචන හතර පහකට වඩා බණ කියා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකුට තමා කෙරෙහි වූ උතුරුමිනිස් දම් කියා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවක් පිළිබඳ වූ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව අනුපසම්පන්නයකුට කියා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් නො කැප පොළොව සාරා ද අනිකකු ලවා හෝ සාරවා ද පවිති වේ.

පළමුවැනි මුසාවාද වගයි.

1. වැඩෙන ගහ කොල සිඳීමෙන් විනාශ කිරීමෙන් පවිති වේ.
2. සංඝයා අතර විවාළ දෙය හැර අනිකක් කීමෙහි ද, නිශ්ශබ්දව හිඳීමෙන් සංඝයා වෙහෙස කරවීමෙහි ද පවිති වේ.
3. ගැරහීමෙහි, අගුණ කීමෙහි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් එලිමහන් තැනක තැබූ ඇඳ, පුටු, බිසි, ආදී සඟසතු බඩු නිසිපරිදි තැන්පත් නොකර අනිකකු ලවා හෝ තැන්පත් නො කරවා ආරාමිකයකුට ද නො දන්වා බැහැර ගියේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරමක සයනයක් අතුරා හෝ අතුරවා සිට (නැවත යනු කැමැතිව) එය නො හකුලා නම් අනිකකු ලවා හෝ නොහකුළවා නම් පවිති වේ.

- 6. යම් හික්ෂුවක් සඟසතු අරමකට ගියේ එහි තමාට පළමුව පැමිණි හික්ෂුවකගේ මහළු බව ගිලන් බව ආදී දුර්වල බව දැන දැනත්, මෙයින් මොහුට කරදර වෙයි, ඉවත්ව යන්නේ යයි සලකමින් ඔහු හා ගැටේ ද තල්ලුකර දමා ද එබඳු ගිලන් බවකින් තොරව සයනය පැහැර ගත් ඕනට පවිති වේ.
- 7. යම් හික්ෂුවක් කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වෙනත් හික්ෂුවක සඟසතු අරමකින් බැහැර කරා ද කරවා ද පවිති වේ.
- 8. යම් හික්ෂුවක් සඟසතු අරමක මතුමහල්තලයෙහි (යන්තමට) විට්ටමකට සවිකළ පා ඇති ඇඳක හෝ පුටුවක පරීක්ෂාවක් නැතිව නිදාගනී නම් හෝ හිඳගනී නම් ඕනට පවිති වේ.
- 9. ලොකු අරමක් කරවන හික්ෂුව විසින් උළුවස්ස ශක්තිමත්වීම සඳහාත්, ආලෝක සිදුරු වැසියාම සඳහාත් (නැවත නැවත මැටි) ආලේප කළ යුතු වේ. වහළ ද තණකැරලි එක පිට එක සිටින පරිදි දෙතුන්වරක් සෙවිලිකළ යුතුය. තණ ගැට නැති බීමක පිහිටා එය විධාන කළයුතු වේ. දෙතුන් වරකට වඩා මැටි ගැසීම, වහළ සෙවිලි කිරීම හෝ තණ ගැට නැති බීමක සිට විධානය කළ ද එම හික්ෂුවට පවිති වේ.
- 10. යම් හික්ෂුවක් දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත ජලය තණ හා මැටි මතුයෙහි ඉසී ද අනුන් ලවා හෝ ඉස්වා ද පවිති වේ.

දෙවැනි භූතශාම වගයි.

- 1. යම් හික්ෂුවක් (හික්ෂුන් විසින්) සම්මත නො කරන ලදුව හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
- 2. යම් හික්ෂුවක් (හික්ෂුන් විසින්) සම්මත කරන ලදුවත් හිරුබට කල්හි හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
- 3. යම් හික්ෂුවක් මෙහෙණවරකට අවුත් නො කල්හි හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ. හික්ෂුණියක් ගිලන් වූවා නම් එය කාලයයි.

4. යම් භික්ෂුවක් “මේ භික්ෂුහු විවරාදී ආමිෂ ලාභය කැමැත්තෙන් භික්ෂුණින්ට අවවාද කරන්නාහු යයි” කියා නම් ඕනට පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් නො නෑ වූ භික්ෂුණියකට සුළුදෙයකින් හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් දෙයි නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් නො නෑ වූ භික්ෂුණියකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් වාහනයකින් යායුතු තරම් සැක සහිත වූද භය සහිත වූද කාලයක මිස නො කාලයෙක්හි භික්ෂුණියක සමග දීර්ඝ මාර්ගයකට පැමිණියේ යටත්පිරිසෙයින් තමාහුත් ගමීන් අනිත් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් ගඟකින් එතරවීම පිණිස ගඟ හරහා යාමකදී හැර උඩුගං බලා හෝ යටිගං බලා යන නැවකට භික්ෂුණියක හා එක්ව නැගේ නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් මුලදී හෝ ගිහියන් විසින් පිළියෙළ කිරීමක් නැතිව හුදෙක් භික්ෂුණියක විසින් පිසන ලද පිණ්ඩපාතය දැන දැන අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂුණියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.

තෙවැනි භික්ෂුණෝවාද වගයි.

1. නොගිලන් භික්ෂුව විසින් ආගන්තුකාදීන් සඳහා ශාලාවක එළවූ දානය²² එක් දිනක් ම අනුභව කළ යුතුය. ඉන් මත්තෙහි අනුභව කරන්නා හට පවිති වේ.
2. නුසුදුසු කාලයෙහි ගණභෝජනය²³ පිළිගන්නා වූ භික්ෂුවට පවිති වේ. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, සිවුරු කරවන කාලය, දීර්ඝ ගමනකට පිළිපත් කාලය, නැව් නඟින කාලය, බොහෝ භික්ෂුන් රැස්වන කාලය හා භික්ෂුන්ට දන්දෙන කාලය ද ගණ භෝජනයෙහි ලා සුදුසුය.

3. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, හා සිවුරු කරවන කාලය හැර පරම්පර හෝඡනය²⁴ පිළිගත් හික්ෂුවට පවිති වේ.
4. ගෙදරකට පැමිණි හික්ෂුවකට (ගෙහිමියන් විසින්) කැවුම් හෝ අග්ගලා වලින් හෝ පවරණ ලද නම් එය කැමතිවන ඔහු විසින් දෙතුන් පාත්‍රයක් පුරා පිළිගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහි පිළිගන්නාහට පවිති වේ. දෙතුන් පාත්‍රයක් පුරාගත් හික්ෂුව එය ගෙනගොස් හික්ෂුන් සමග බෙදා වැළඳිය යුතුය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.
5. යම් හික්ෂුවක් වැළඳුයේ, හෝඡනය ද පවාරණය කරන ලද්දේ²⁵ විනයානුකූලව ඉතිරි කර නොගත් කැයුතු හෝ බුදියයුතු දැයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුවක් වෝදනා කරන අදහස ඇතිව වැළඳූ හෝඡනය ද පවාරණය කළ හික්ෂුවකට ඒ බව දැන දැනත් විනයානුකූලව ඉතිරිකර නොගත් කැයුතු බුදියයුතු දෙයින් පවරා ද, මෙය අනුභව කරවයි කියාද (ඒ ඇදහූ) හික්ෂුව වැළඳූ කෙණෙහි පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුවක් කැයුතු බුදියයුතු දැයක් විකාලයෙහි අනුභව කරන්නේ ද පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුවක් සන්නිධි කොට²⁶ තැබූ කැයුතු බුදියයුතු දැයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
9. නොගිලන් හික්ෂුවක් ගිතෙල්, මී, වෙඬරු, උක්සකුරු, තලතෙල් යන පස් බෙහෙත් ද දියගොඩ මස්, කිරි හා දී ආදී ප්‍රණික ආහාර ද තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් දැහැටි පැන් හැර (කිසිවකු විසින්) නො පිළිගැන් වූ අහරක් වළඳා නම් පවිති වේ.

සිව්වැනි බොජුන් වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් නග්නයකට හෝ පිරිවැජියකට හෝ පිරිවැජියකට සිය අතින් කැයුතු බුදියයුතු දැයක් දේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකට 'එව ඇවැත්නි, ගමෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙමු'යි කියයි. පිඬු හැසිරීමෙන් පසුව යම් පිණ්ඩාභාරයක් දෙවා හෝ නොදෙවා හෝ (තමන් අනාවාරයක හැසිරෙනු පිණිස) ඇවැත්නි, මබ සමග විසීම, කථා කිරීම හෝ කරදරය. හුදකලා වූ මට සැපයයි කියා ඒ භික්ෂුව පලවන්නේ ද ඕනට පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් අඹුසැමියන් දෙදෙනකු ඇති ගෙයක ඇතුළට වැදී හිඳියි ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග පිළිසන් අසුනෙක්හි රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳියි නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් (ආයකාදීන් විසින්) නිමන්ත්‍රණය කරන ලදුව හෝ පැවරූ හෝජන ඇතිව ද ආරාමස්ථ භික්ෂුවකට නො දන්වා සිවුරු දෙන කාලයෙහි හා සිවුරු කරන කාලයෙහි හැර අනිත් කාලයෙහි උදේ හෝ සවස හෝ ගමට වැද ගෙවල ඇවිදී ද ඕනට පවිති වේ.
7. නො ගිලන් භික්ෂුව විසින් භාරමාසයක් බෙහෙතින් කරන පැවරීම ඉවසිය හැකිය. භාරමාසයකින් පසුව නැවත කරන පැවරීම හෝ නිත්‍ය පැවරීම හෝ ඉවසිය නො හැකිය. මේ නියමය ඉක්මවා බෙහෙත් ඉවසන නො ගිලන් භික්ෂුවට පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් සුදුසු කරුණකදී හැර යුද පිණිස නික්මුණු සිවරඟ සෙනඟ බැලීමට යේ ද ඕනට පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවකට සිවරඟ සෙනඟ තුළ කිසියම් කටයුත්තක් ඇත්නම් දෙතුන් රැයක් කඳවුර සමග විසිය හැකිය. ඉන් මත්තෙහිත් වසන භික්ෂුවට පවිති වේ.

10. යුද කඳවුරෙහි දෙතුන් දිනක් වසන හික්ෂුව යුද්ධ කරන තැන, හටයන්ගේ පෙරෙට්ටුව, බලසෙන් නවත්වන තැන් හා බල ඇණි ද බැලීම සඳහා නො යා යුතුය. යන්තාහට පවිති වේ.

පස්වැනි අවේලක වගයි.

1. රහමෙර පීමෙහි පවිති වේ.
2. ඇඟිලිවලින් කිති කැවීමෙහි පවිති වේ.
3. දිය කෙළියෙහි පවිති වේ.
4. ශික්ෂාවන්ට හෝ අවවාද කළවුන්ට ගැරහීමෙහි පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුවක් වෙනත් හික්ෂුවක බියගන්වා නම් පවිති වේ.
6. නො ගිලන් හික්ෂුවක් ගිනිතපිනු කැමතිව පහන් දැල්වීමාදී හේතුවක් නැතිව ගිනි දල්වාද, අනිකකු ලවා දල්වාද පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුවක් ස්නාන කාලය හැර අඩමසක් ඇතුළත නහා නම් පවිති වේ. ශ්‍රීෂ්ම සාතුවේ අන්තිම මාස එකහමාර හා වස්සාන සාතුවේ පළමුවැනි මාසය වශයෙන් පැවති දෙමස් පසළොස් දවස ද, දාහගතිය ඇති කාලය, ගිලන් කාලය, දිග් මගකට යායුතු කාලය හා දූවිලි සහිත වාතය ඇති කාලය ද ස්නානය කළයුතු කාලයෝයි.
8. අළුත් සිවුරක් ලැබූ හික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස නිල්පාට හෝ මඩපාට හෝ කළුපාට හෝ ගත යුතුය. මේ වර්ණ ත්‍රයෙන් එක ද වර්ණයක් නොගන්වා අළුත් සිවුරක් පරිභෝග කරන හික්ෂුවට පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුවක් හික්ෂු, හික්ෂුණි, සික්ඛමානා, සාමණේර, සාමණේරීන්ට තමා ම සිවුරක් පවරා පසුව ඒ පැවරීම අවලංගු නො කොට පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් වෙනත් හික්ෂුවකගේ පාත්‍රයක්, සිවුරක්, නිසීදනයක්, ඉදිකටු ගුලාවක් හෝ පටියක් යටත් පිරිසෙයින් සිනා පිණිස වුවද සඟවා නම් අනිකකු ලවා හෝ සඟවා නම් පවිති වේ.

1. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන සතකු දිවි තොර කෙරේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත වතුර පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් විනයානුකූලව සමථය වූ අධිකරණයක් ඒ බව දැන දැන නැවත විනිශ්චය පිණිස අධිකරණයට ගනී ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන භික්ෂුවකගේ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සඟවාද ඕහට පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් විසිවයසින් අඩු පැවිද්දකු උපසපන් කෙළේ නම් ඔහු ද උපසපන් බවට නො පැමිණේ. සීමාවෙහි භික්ෂුහු ද නින්දා කටයුත්තාහු වෙති. උපාධ්‍යාය භික්ෂුවට පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන හොර වෙළඳකු සමග සාකච්ඡා කොට දීර්ඝමගකට පිවිසියේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනික් ගමකට හෝ යේ ද ඕහට පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග සාකච්ඡා කොට අදන්මගකට පිළිපත්තේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනික් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් “යම් මේ ධර්ම රැසක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අන්තරාය කරයයි වදාරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දනිමි”යි ද කියා නම්, සෙසු භික්ෂූන් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. “ඇවැත්නි, එසේ නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිභවනය නොකරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදාරණ ලද්දේ ය. එහෙයිනි. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරය”යි වදාරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ මය.” මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් කියනු ලබද්දීත්

යථෝක්ත භික්ෂුව ඒ මතයම ගෙන සිටී නම් තුන්වරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් පවිති වේ.

9. යම් භික්ෂුවක් බුදුරජාණන් වහන්සේට නුගුණ කියන්නා වූ පැමිණි ඇවතට පිළියම් නො කළා වූ ලාමක දෘෂ්ටීන් අත් නොහළා වූ භික්ෂුවක සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝගය පවත්වා ද, උපෝෂ්ඨාදී සංඝකර්ම කෙරේ ද, එක ගෙහි හෝ ශයනය කෙරේ ද ඕනට පවිති වේ.

10. යම් සාමණේරයෙක් "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම රැසක් අන්තරායකරය" යි වදාරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දනිමි'යි කියා නම් භික්ෂුන් විසින් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. "සාමණේරය, එසේ නො කියව. උන්වහන්සේට අභිභවනය නො කරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන් වහන්සේ එසේ නොවදාරණ ලද හෙයිනි. එම්බා සාමණේරය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධම් කෙනෙක් අන්තරායකරයයි වදාරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ මය. මෙසේ භික්ෂුන් විසින් ඔහුට කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත සාමණේර නම ඒ මතයම ගෙන සිටීනම්, නැවත ඒ භික්ෂුන් විසින් අද පටන් තොප ශාස්තෘන් වහන්සේ නොඇදහිය යුත්තේය. දෙනුත් රැයක් වුවද භික්ෂුන් සමග නොවිසිය යුත්තේ ය. එහෙයින් කැමති තැනක යව'යි කියයුතු වන්නේය. යම් භික්ෂුවක් ඒ බව දැන දැනත් නෙරපන ලද එබඳු සාමණේරයකු නළවා ද, උවටැන් කරවා ගනී ද , සම්භෝගය පවත්වා ද, එක ගෙයි ශයනය හෝ කෙරේ ද ඕනට පවිති වේ.

සත්වැනි සප්පාණක වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් පියවී භික්ෂුවක විසින් විනයානුකූලව අවවාද කරනු ලබන කල්හි ඇවැත්නි, මම අනිත් වාක්ත විනයධරයකු අනිත් නොවිවාරා මේ ශික්ෂාපදයෙහි ලා නොහික්මෙන්නෙමි'යි කියා නම් පවිති වේ. භික්ෂීම කැමති භික්ෂුව විසින් වස්තු නිදානාදිය දතයුතුය. පිළිවිසිය යුතුය. ප්‍රශ්න කටයුත්තේය. මේ එහි ලා පිළිපැදිය යුතු වතයි.
2. යම් භික්ෂුවක් පාමොක් උදෙසන විට "(ඇවැත්නි,) මේ කුඩා වූද ඉතා කුඩා වූද සිකපද උදෙසීමෙන් කවර වැඩක්ද? හුදෙක් ඒවා කුකුස පිණිසත්, වෙහෙසීම හෝ මනෝවිලේඛය හෙවත් සිත කීරී ගැසීම පිණිසත් පවත්නේ ය, එහෙයනි"යි කියා නම් සිකපදයන්ට නින්දා කිරීමෙහි පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් අධිමසක් පාසා පාමොක් උසුරුවනු ලබන කල්හිත්, "ඇවැත්නි, මේ විනය කොටස් පෙළෙහි ආයේලු, පෙළට ඇතුළත්ලු, සෑම අධිමසකට වරක් උදෙසාලු, එහෙත් මා දැන ගත්තේ දැන්මය'යි කියා නම්, සීමස්ථ භික්ෂූන් විසින් එබඳු භික්ෂුවක් දෙකුත් වරෙක දක්නා ලද්දේ නම් ඕහට ඒ නොදැනීම පමණකින් නිදහස් වීමක් නොවේ. ඒ භික්ෂුව එම වරදෙහි ලා යම් ඇවතකට පැමිණියේ නම් ඊට සුදුසු දඬුවම් කරවිය යුතුය. එසේම ඇවැත්නි, පාමොක් උදෙසන විට ඔබ අර්ථ වශයෙන් මෙනෙහි නො කරන්නෙහිය. එය ඔබට අලාභයකි. මිනිසත් බව දුලබ යයි ඕහට මෝහාරෝපන කර්මය කරවිය යුත්තේය. නැවතත් මූළාවෙන් දොඩන භික්ෂුවට පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දීමේ අදහසින් අත් පා ඔසවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් හේතු රහිත වූ සඟවෙසෙස් ඇවතකින් භික්ෂුවකට චෝදනා කෙරේ නම් පවිති වේ.

7. යම් හික්ෂුවක් “මොහොතකට හෝ මොහුට කරදරයක් ඇති කරන්නෙමි’යි” සිතා අනිත් කාරණයක් නැතිව ම කුකුස් උපදවා නම් පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුවක් දබර කරන, කෝළාහල කරන, විවාදයට බැසගත් හික්ෂුන්ගේ කථාබස් අසමි’යි සිතා ඔවුන්ගේ කථා ඇසෙන දුර ප්‍රමාණයේ අනිත් කාරණයක් නැතිව ම සිටී නම් පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුවක් අපලෝකනාදි විනය කමියන්ට ඡන්දය දී පසුව දොස් කියා ද පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුවක් සංඝයා පිළිබඳ වූ විනිශ්චයක් පැවැත්වෙද්දී ඡන්දය නො දී හුනස්නෙන් නැගී යේ ද ඕහට පවිති ඇවැත් වේ.
11. යම් හික්ෂුවක් සමඟි සංඝයා සමග හික්ෂුවකට සිවුරක් දී පසුව සංඝික ලාභය විශ්වාසයන්ට (හිතවතුන්ට) පිරිනමන්නේය’යි දොස් කියා ද පවිති වේ.
12. යම් හික්ෂුවක් දැන දැන සඟසතු දැය පුද්ගලයකුට පවරා ද පවිති වේ.

අටවැනි සහධම්මික වගයි.

1. යම් හික්ෂුවක් අභිෂික්ත ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනකුගේ යහන්ගබඩාවට වදිනු කැමතිව රජු හා දේවිය පිටතට නොනික්මී කල්හි කලින් කරන ලද දැන්වීමක් ද නැතිව ඵලිපත ඉක්මවා ද පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුවක් රුවන් හෝ රුවන් යයි සම්මත වූ දැයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී හැර ඔසවා ගනී ද, අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා ද පවිති වේ. මෙය අයිතිකරු ගෙනයේවා’යි සිතා ඵවැනි දෙයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී ඔසවා හෝ අනුන් ලවා ඔසවවා හෝ තැබිය හැකිය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.
3. යම් හික්ෂුවක් අවශ්‍ය ඉක්මන් කටයුත්තකදී හැර (ආරාමස්ථ) හික්ෂුවකට නොදන්වා නොකල්හි ගම් වදී නම් පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුවක් මාළු ආදී ඇටයකින් හෝ ඇත් දළයකින් හෝ මුව ආදී අඟකින් හෝ ඉදිකටු ගුලාවක් කරවා නම් භේදනක පවිති වේ. හෙවත් එය බිඳ දමා දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.
5. අළුත් ඇඳක් හෝ පුටුවක් කරවන භික්ෂුව විසින් යට විට්ටම හැර සුගත් අඟලෙන්²⁷ අඟල් අටක් පා ඇතිව කරවිය යුතුය. එය ඉක්මවන්නාහට භේදනක පවිති වේ. (සිඳ දමා දෙසියයුතු පවිතිය වේ.)
6. යම් භික්ෂුවක් ඇඳක හෝ පුටුවක පුළුන් ගවසා නම් (කුෂන් කරයි නම්) උද්භාලනක පවිති වේ. (පුළුන් උදුරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිති වේ.)
7. නිසිදනයක් කරවන භික්ෂුව විසින් ප්‍රමාණලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් දෙවියනකි. පළලින් වියත් එකහමාරකි. දඟවලුව වියනකි. එය ඉක්මවන්නා හට භේදනක පවිති වේ. (සිඳ දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු වූ පවිතිය වේ.)
8. කුෂ්ට රෝගාදියක් වසා අදින රෙද්දක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. දිගින් සුගත් වියකින් වියත් සතරක් හා පළලින් වියත් දෙකක් විය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. මෙය ඉක්මවන්නා හට භේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතුවූ පවිතිය වේ.)
9. වැසි සළුවක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියකින් සයකි. පළලින් දෙවියත් හමාරකි. මේ නියමය ඉක්මවන්නා හට භේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.)
10. යම් භික්ෂුවක් සුගත් සිවුර තරම් සිවුරක් හෝ ඊට වඩා ලොකු සිවුරක් හෝ කරවා නම් භේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.) මේ සුගතයන් වහන්සේගේ සිවුරේ ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියකින් වියත් නවයකි. පළලින් වියත් හයකි.

ඇවැත්නි. මේ දෙයානුවක් පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී, එහිලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? මේ දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්හි ලා ආයුෂ්මන්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දතාව පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පවිති ඇවැත් හිමියෙය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ චතුර්විධ පාරිදේසනීය ආපත්ති²⁸ උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුවක් ඇතුළු ගමට පිවිස නො නෑ වූ හික්ෂුණියකගේ අතින් කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් එබඳු හික්ෂුව විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ, නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්කට පැමිණියෙමි”යි (හික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
2. හික්ෂුහු දායක කුලයෙක්හි ආරාධනා ලැබ ගොස් වළඳමින් සිටිති. එහිදී හික්ෂුණියක් මෙහි බත් බෙදව, මෙහි හොඳි බෙදව, මෙහි වාසඤ්ජන බෙදව’යි විධාන කරමින් සිටී නම් එහි සිටි හික්ෂුන් විසින් “නැගණිය, හික්ෂුන් වළඳා අවසන් වනතුරු නොප මෙයින් ඉවත්ව යව’යි ඉවත්කළ යුතුය. වළඳමින් සිටි එක ද හික්ෂුවකටවත් ඇය ඉවත් කිරීමට නොවැටහුනි නම් ඒ හික්ෂුන් විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත අනුන්ට දෙසියයුතු වූ ඇවැත්කට පැමිණියෙමි”යි (හික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
3. යම් නො ගිලන් හික්ෂුවක් සේබ සම්මුතිය²⁹ ලැබූ ගෙවලට කලින් නො පවරණ ලද්දේ ම එළඹ කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඒ හික්ෂුව විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්කට පැමිණියෙමි”යි හික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

4. යම් නො ගිලන් හික්ෂුවක් සැක සහිත වූද හය සහිත වූද අරණය සෙනසුන්හි වසමින් කලින් නො හඳුනන කෙනකුගෙන් කැයුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඒ හික්ෂුව විසින් “ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි’යි හික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුය.

ඇවැත්නි, මේ පාට්ඨේසනීය ධර්මයෝ සිව්දෙන උදෙසන ලදහ. එහිලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදු ද? මේ පාට්ඨේසනීය ආපත්තීන්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පාට්ඨේසනීය ඇවැත් නිමිඨය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ (හික්මියයුතු) සේධියා සිකපද³⁰ උදෙසනු ලැබේ.

1. භාත්පසින් වටකොට අදනය අදිමි’යි හික්මිය යුතුය.
2. භාත්පසින් වටකොට සිවුර පොරවමි’යි හික්මිය යුතුය.
3. සුපිළිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි යමි’යි හික්මිය යුතුය.
4. සුපිළිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි’යි හික්මිය යුතුය.
5. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි’යි හික්මිය යුතුය.
6. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි’යි හික්මිය යුතුය.
7. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි’යි හික්මිය යුතුය.
8. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි’යි හික්මිය යුතුය.
9. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොයමි’යි හික්මිය යුතුය.
10. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොහිදිමි’යි හික්මිය යුතුය.

පළමුවැනි පරමණ්ඩල වගයි.

1. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
2. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
3. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
4. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
5. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
6. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
7. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
8. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
9. හිස සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
10. හිස සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.

දෙවැනි උප්පග්ගික වගයි.

1. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
2. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
3. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
4. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
5. විඵඹ හෝ ඇඟිලි බිම අනිමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
6. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දනහිස් බැඳගෙන ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. සිහි ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.

9. බතින් සතරෙන් කොටසක් ව්‍යාඤ්ජන ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. පාත්‍රයේ ඇතුළු මුවවිට හා සමව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.

තෙවැනි බමිහකත වගයි.

1. සිහි ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. පාත්‍රයෙහි තම පැත්තෙන් පටන් ගෙන පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. බතට සුදුසු ව්‍යාඤ්ජන සහිතව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. බතේ මුදුනෙන් අනා පිඬු නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. බොහෝ ලබාගනු කැමතිව සුපයක් හෝ ව්‍යාඤ්ජනයක් බතින් නො වසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. නො ගිලන්ව සුපයක් හෝ බතක් හෝ තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. ගරහනු කැමතිව අනුන්ගේ පාත්‍රය දෙස නො බලමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. ඉතා මහත් බත් පිඬු නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. භාක්පසින් ගුලිකොට බත් පිඬුකරමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සිව්වැනි සක්කව්ව වගයි.

1. බත් පිඬු මුවට නො ළං වනතුරු මුව නාරිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. වළඳන අතර සියලු අත මුඛයෙහි නො හෙළමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. මුවතුළ ආහාර ඇතිව කථා නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. බත්පිඬු මුවතුළට විසිකරමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.

5. බත්පිඬු කඩ කඩා අනුභව නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. (වඳුරන් මෙන්) හක්කෙහි බත්පුරවා නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. අත ගසා දමමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. බත්හුළු විසුරුවමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. (නොලෙන් පිටතට) දිව නෙරවමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. වපු, වපු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි කබල වගයි.

1. සුරු, සුරු යන ශබ්ද ඇති වනසේ නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. අත ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. පාත්‍රය ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. දිවෙන් තොල් ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. ඉඳුල් සහිත අතින් පැන් භාජනය නො පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. බත්හුළු සහිත පාත්‍රය සේදූ ජලය ඇතුල් ගමෙහි හෝ ඇතුල් ගෙයි නො දමමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. කුඩයක් දරා සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. සැරයටියක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. ශස්ත්‍රයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. ආයුධයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සවැනි සුරු සුරු වගයි.

Non-commercial distribution

1. ලී සෙරෙප්පු පයලූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. වහන් පයලූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. රථයකට නැගුණා වූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. ඇඳක නිදන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දෙදන බැඳ සිටින නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. හිස් වෙළුම් සහිත නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. හිසවසා පෙරවි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. තමා බිම හිඳ අසුනක සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. තමා පහත් අසුනක හිඳ උස් අසුනක හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. තමා සිටියේ හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
11. තමා පසුපස යමින් ඉදිරියෙහි යන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
12. තමා නො මගින් යමින් නියම මගින් යන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
13. තමා නො ගිලන්ව, සිටගෙන මලමුත්‍ර නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.

- 14. නො ගිලන්ව නිල්තණ බිමක මලමුත්‍ර නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 15. නො ගිලන්ව ජලයේ මලමුත්‍ර නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සත්වැනි පාදකා වගයි.

ඇවැත්නි, මේ සේබියා ඇවැත් උදෙසන ලදී. මෙහි ලා ඔබ අතින් විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ පන්සැත්තෑ සේබියා ඇවැත්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදුබව කොට සලකමි ද, එහෙයිනි.

සේබියා සිතපද නිමියේය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ සජ්න අධිකරණ සමථ ධම් උදෙසනු ලැබේ.

උපන් උපන් අධිකරණයන්ගේ සංසිදීම පිණිස ව්‍යපසමනය කරනු පිණිස i සම්මුඛ විනය,³¹ ii සතිවිනය³² හා iii අමුල්හ විනය,³³ දිය යුතුය. iv ප්‍රතිඥා³⁴, v යෙභුයාසිකා³⁵ vi තස්ස පාපියාසිකා³⁶ හා vii තිණවත්ථාරක³⁷ යන විනය දඬුවම් වලින් සමථය කටයුත්තේය.

ඇවැත්නි, මේ සජ්නවිධ අධිකරණ සමථ ධම්යෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ සත් අධිකරණ සමථ ධම්යන්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

අධිකරණ සමථ නිමියේය.

ඇවැත්නි, නිදානය උදෙසන ලදී. එසේ ම සිව්පරිඡ් ඇවැත්, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්, දෙවැදෑරුම් අනියත ඇවැත්, තිස් නිසඟිපවිති ඇවැත්, දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්, සතර පාට්දෙසනිය

ඇවැත්, පන්සැත්තෑවක් හික්මිය යුතු වත්, හා ශප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධම් ද උදෙසන ලදී. මෙතෙක් හික්මු ප්‍රාතිමෝක්‍ෂයෙහි ආවාඩු එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූද විවාද නො කරන්නා වූද, සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි විස්තාර උද්දේසයයි.

හික්මු ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය නිමියේය.

සිංහල

භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

හැමදීම, පහන් දැල්වීම, පැන් එළවීම හා අසුන් පැනවීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකරණ” යයි කියනු ලැබේ.

ඡන්දය හා පිරිසුදු බව ගෙන ඊම, සෘතුකීම, භික්ෂුණීන්ගේ සංඛ්‍යාව හා ඔවුන්ට අවවාද දීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකෘත්‍ය” යයි කියනු ලැබේ.

වාතුද්දසී ආදී උපෝසථය, සුත්තුද්දේස උපෝසථයට ප්‍රමාණවත් භික්ෂුණීන් ඇතිබව ඔවුන් සමාන ආපත්තිවලට නොපැමිණි බව හා සීමාවෙන් ඉවත්කළ යුතු කෙනකුත් නැති බව යන සිව්දහින් යුක්ත නම් එය පොහොය කිරීමට “සුදුසු කාලයයි” කියනු ලැබේ.

පූර්වකරණ, පූර්වකෘත්‍ය නිමවා දෙසන ලද ඇවැත් ඇති සමග වූ භික්ෂුණී සංඝයාගේ අවසරයෙන් පාමොක් උදෙසීමට ආරාධනය කරමු.

ආයතීවරුනි, භික්ෂුණී සංඝතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා. අද පුණ්ණ්‍යසි පොහෝ දවසයි. ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ පොහොය කරන්නේය. පාමොක් උදෙසන්නේ ය.

සංඝයා විසින් කළයුතු වූ පූර්වකෘත්‍ය කොට නිමවන ලදද? (එසේ නම්) ආයතීවරුනි, පිරිසුදු බව පළකරවු. පාමොක් උදෙසන්නෙමි. අප සියල්ලෝ ම එක්වත්ව සාවධානව එය අසමු. මෙනෙහි කරමු. යමකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ

කළ යුත්තේය. පැමිණි ආපත්තියක් නැතිකලීනි නිශ්ශබ්ද විය යුතුයි. නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූහ'යි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන්ව විවාලා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද, එහෙයිනි.

එසේ ම මෙබඳු පිරිසක තුන්යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් භික්ෂුවක් තුන්වරක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීත් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහිකරමින් එය ප්‍රකාශ නො කරයිද, ඕනට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ආයඝාවරුනි, දැන දැන බොරුකීම වූ කලී අන්තරායකර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දේය. එහෙයින් පිරිසුදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූද ආපත්ති සිහිකරන්නා වූද භික්ෂුණිය විසින් පැමිණි ආපත්ති ප්‍රකාශ කළ යුතු වෙයි. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂුණියගේ (ධ්‍යානාධිගමය සඳහා) පහසුවන්නේ ද, එහෙයිනි.

ආයඝාවරුනි. නිදානය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ නිදානයෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදානෝද්දේසය යි.

මේ භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි අට පරිඡ් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

(1, 2, 3, හා 4 වැනි පරිඡ් ඇවැත් භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

5. යම් භික්ෂුණියක් රාහි අදහස් ඇත්තී එබඳු වූ පුරුෂයකු විසින් කරන ගෙලෙන් යට දණින් උඩ සිරුර ඇල්ලීම, පිරිමැදීම, අතින් ගැනීම, ස්පර්ශ කිරීම හා පෙළීම හෝ ඉවසා ද ඇය පරිඡ් වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උඛ්භජාණු මණ්ඩලික නම් පරිඡ් ඇවැතයි.

6. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක පරිඡ් ඇවැතකට පැමිණි බව දැන දැනත් ඇයට වෝදනා නො කෙරේ, අනිකකුට ද

නොදන්වයි. ඒ පරිඡ් අවන් මෙහෙණ ද සිවුරු හරී, නැතහොත් සිවුරෙහි හෝ සිටී. කළුරිය හෝ කෙරේ. එසේත් නැතහොත් තීර්ථකාරාමයකට හෝ යේ ද ඒ බව ද දන්තා වූ යට කී මෙහෙණ “ආයඝ්‍යාවනි, මේ මෙහෙණ මෙබඳු තැනැත්තියක බව මම මුළුදීම දනිමි. එහෙත් වෝදනා නො කෙළෙමි, කිසිවකුට ද නො දැන්වීමි”යි කියා නම් පරිඡ් වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ වජ්-ජපටිච්ඡාදික නම් පරිඡ් ඇවතයි.

7. යම් හික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය අනුව, උක්ෂේපනීය කර්මයෙන් බැහැර කරන ලද්දා වූ එහෙයින් අනාදර වූ, පිළියම් රහිත වූ, යහළුවන් නැත්තා වූ ද කිසියම් හික්ෂුවක් අනුව පවතීද, අවවාද හෝ පිළිගනීද, පියවි හික්ෂුණින් විසින් ඒ මෙහෙණට මෙසේ කියයුත්තේය. නැගණියනි, මේ හික්ෂුව සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා, තෙරපන ලද්දෙකි. එහෙයින් සංඝකර්මයෙහි අනාදරය, පිළියම් රහිතය, සමාන සංවාසයක් ද නැත්තේය. නැගණියනි, ඔහු අනුව නො යව, අවවාද හෝ නො පිළිගනුව’යි කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ මෙහෙණ පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරු කිරීම පිණිස තෙවරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර දැඩි බව හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් ඇය පරිඡ්වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උක්ඛිත්තානුවත්තක නම් පරිඡ් ඇවතයි.

8. යම් හික්ෂුණියක් රාගී අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකුගේ i. අත හෝ ii. සිවුර කෙළවර අල්වාගැනීම ඉවසා ද iii සමීපයෙහි සිටී ද, iv කථා කරයි ද v කලින් සලකුණු කළ තැනකට හෝ යේ ද vi පුරුෂයකුගේ ඊම හෝ බලාපොරොත්තු වේද vii මුවහ වූ තැනකට හෝ වදී ද viii අනාවාරය සේවනය පිණිස කය හෝ පුරුෂයාට එළවා ද ඇය පරිඡ්වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. (වෙන වෙන කරුණු අටකින් පරිඡ්සට පැමිණිය හැකි හෙයින්) මේ අටියවත්ථුක නම් පරිඡ් ඇවතයි.

ආයතීවරුනි, අට පරිඡ් ඇවැත් උදෙසන ලදී. යම් හික්ෂුණියක් මේ පරිඡ් ඇවැත් අතර යම් යම් පරිඡ් ඇවැත්කට පැමිණියේ ද ගිහි කල්හි මෙන් පරිඡ් යට පැමිණීමෙන් පසුවත් පියවි හික්ෂුණීන් සමග සහවාසයක් නො ලබයි. පරිඡ් වූවා වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ පාරාජිකා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ අටපරිඡ් ඇවැත්හි ලා ආයතීවරු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

දෙවැනි පාරාජික උද්දේසයයි.

ආයතීවරුනි, අනතුරුව සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුණියක් ගැහැවියකු හෝ ඔහු පුතකු සමග දාසයකු කම්කරුවකු යටත් පිරිසෙයින් ශ්‍රමණ පිරිවැජියකු සමග මානී වූවා විවාදයට බැස ගත්තී වේ ද ඇයට පදමාපත්තික වූද (ඉක්මවූ කෙණෙහි ම ඇවැත්ට පැමිණෙන සුළු) නිස්සාරණිය වූද (හික්ෂුණී සංඝයා කෙරෙන් තෙරපා දැමිය යුතු) සඟවෙසෙස් වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් රජුට හෝ හික්ෂුණී සංඝයාට හෝ නො දන්වා ලෝක සාසනික කටයුතු කරන සේවා සංගමයකට, රාජකීය සේනාවකට හෝ නො දන්වා පෙර පැවිදි වූවක හැර වධයට සුදුසු වූ, එයින් ප්‍රසිද්ධ වූ සොර ස්ත්‍රියක් උපසම්පන්න කෙරේද ඇය පදමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් හුදකලාව අනිත් ගමකට යේ ද, ගඟක් හෝ තරණය කෙරේ ද, රාත්‍රියක් ගත කෙරේ ද, හික්ෂුණීන්ගෙන් තනිව හෝ වෙසේ ද, ඇය පදමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණියා වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා තෙරපන ලද හික්ෂුණියක් ඒ විනය කර්ම කළවුන්ට නො දන්වා ඔවුන්ගේ අදහස් ද නො දැන හික්ෂුණී සංඝයා කෙරෙහි ලා ඇතුළත් කරගනී ද ඇය

පට්ඨාපත්තික වූද නිස්සාරණීය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

5. යම් හික්ෂුණීයක් රාගී අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකු අතින් කැ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඇය පට්ඨාපත්තික වූද නිස්සාරණීය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

6. යම් හික්ෂුණීයක් මෙසේ කියයි. “ආයතීවරුනි, මේ පුරුෂයාගේ රාගී අදහස් ඇති බැවින් හෝ නැති බැවින් තොපට වැඩක් නැත. මක්නිසාද? තොප හැම රාගී අදහස් නැත්තවුන් හෙයින්. එහෙයින් ආයතීවරුනි, කැයුතු බුදියයුතු දැයක් මොහු තොපට දෙන්නේ නම් සියතින් පිළිගෙන අනුභව කරවු”යි කියයි. ඇය ද පට්ඨාපත්තික වූද නිස්සාරණීය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

(7, 8, 9. වැනි සඟවෙසෙස් හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ 5, 8, 9, වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

10. යම් හික්ෂුණීයක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව “මම බුදුන් අත් හරිමි. දහම් හා සඟුන් අත් හරිමි. ශික්ෂා අත්හරිමි. කිම ශාක්‍ය දුහිතා වූ හික්ෂුණීහු පමණක් ම හික්ෂුණීහු වෙත් ද? ලජ්ජනී වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමිනී වූ අන්‍ය හික්ෂුණීහුද වෙති. මම ඔවුන් කෙරෙහි පැවිදිව බඹසර හැසිරෙමි”යි කියා ද, ඇයට සෙසු හික්ෂුණීන් විසින් මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයතීවෙනි, කෝපයෙන් හා නො සතුටින් මෙසේ කථා නො කරව. ශාසනික ප්‍රතිපදාවෙහි සිත් අලවව. නව ලොච්ඡුරු දහම් සසර දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුසු පරිදි වදාරණ ලද්දේ ද එහෙයින්. බඹසර හැසිරෙව”යි කියයි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ හික්ෂුණීය තම දෘෂ්ටිය දැඩිව ම ගෙන සිටී නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්සලක් ම කියයුතු වෙයි. තෙවැනි වර දැඩි බව දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූ ද, නිස්සාරණීය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

11. යම් හික්ෂුණීයක් අධිකරණයකින් පරාජිත වූවා නොසතුටු සිත් ඇතිව මෙසේ කියයි. “මේ හික්ෂුණීහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියාහ. ද්වේෂයෙන් මෝහයෙන් හා බියෙන් අගතියට ගියාහ”යි

කියායි. ඇයට සෙසු භික්ෂුණින් විසින් “ආයතීාවෙනි, එසේ නොකියව”යි දැන්විය යුතුයි. එසේ දන්වනු ලබද්දීත් පෙර සේ ම දැඩිව සිටිනම් එය දුරු කිරීම පිණිස තෙ වරක් ම කියයුතුය. තෙවැනි වර දැඩිබව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

12. යම් භික්ෂුණි පිරිසක් ගිහියන් හා මුසුව, ලාමක හැසිරීම් ඇතිව එයින් ම ප්‍රසිද්ධ වූවාහු භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දේද, ඔවුනොවුන් කුදු මහත් වරද වසා ගනිත් ද සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඔවුන්ට මෙසේ කියයුතු වෙයි. ‘ආයතීාවෙනි, තොප ගිහියන් හා මිශ්‍රය. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙහිය. එයින් ම ප්‍රසිද්ධය. එහෙයින් භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙති. වරද වසාගෙන සිටිති. ආයතීාවෙනි, ගිහියන් හා මුසුව වාසය නො කරව. යුෂ්මතුන්ගේ කායචිත්ත විචේකය ම භික්ෂුණි සංඝයා වර්ණනා කරති” කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත්, ඒ භික්ෂුණිහු පෙර සේ ම දැඩි බව ගෙන සිටිත් නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්යලක් ම කියයුතුය. තෙවැනි වර දැඩිබව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් යාවතතියක වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

13. යම් භික්ෂුණියක් මෙසේ කියයි. “ආයතීාවෙනි, තොප මුසුව වාසය කරවු. වෙන්ව නො වසවු. භික්ෂුණි සංඝයා අතර පව්ටු හැසිරීම් ඇති, එයින් ප්‍රසිද්ධවූ භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙන, එසේ ම ඔවුනොවුන්ගේ වරද සඟවා ගෙන සිටින්නාවූ, අන්‍ය භික්ෂුණිහුද සිටිති. එහෙත් සංඝයා ඔවුන්ට කිසිවක් නො කියති. අවඥා මුඛයෙන් පරිභව මුඛයෙන්, ක්‍රෝධයෙන්, හෝ තොප දුර්වල බැවින් නැතහොත් බියගැන්වීමේ කැමැත්තෙන් තොපට ම මුසුව වාසය නො කරවු. වෙන්ව වසවු” යයි කියති. පව්ටු හැසිරීම් ඇතැ”යිද එයින් ප්‍රසිද්ධයයි ද කියති. භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙනදෙන බවත්, ඔවුනොවුන් වරද වසා සිටින බව ද කියත්” යනුයි. සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඇයට එසේ නො කිය යුතු බව දැන්විය යුත්තේය. එසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ භික්ෂුණිය පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරුකරනු පිණිස

තෙවරක් ම දැන්විය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් තෙවැනි වර ආපත්තියට පැමිණිය හැකිවූ ද නිස්සාරණිය වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

(14, 15, 16, 17 වැනි සඟවෙසෙස් හික්ෂුප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ 10, 11, 12, 13 වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

ආයතීවරුනි, සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. එයින් පටිමාපත්තික සඟවෙසෙස් නවයකි. යාවතතියක සඟවෙසෙස් අටකි. මේ ආපත්තීන්ගෙන් යම් යම් ඇවතකට පැමිණි හික්ෂුණිය විසින් හික්ෂු හික්ෂුණි යන උභතෝ සංඝයා වෙත පසළොස් දිනක් පක්ෂමානත පිරිය යුතුය. මානත් පිරීමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ හික්ෂුණි සංඝයා ඇති සීමාවෙක්හි (පියවි හික්ෂුණියක වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුයි. එක නමකින් හෝ අඩුව මහා සංඝ තෙමේ එවැනි හික්ෂුණියක සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඇය ඇතුළත් නො වුවා වෙයි. සීමාවෙහි වූ හික්ෂුණිහු ද නින්දා ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

ආයතීවරුනි, මේ සඟවෙසෙස් ඇවැත්හි ලා ඔබ අතින් විචාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? ආයතීවරු මේ තෙළෙස් සංඝාදිසේසාපත්තීන්හි ලා පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

තෙවැනි සංඝාදිසේස උද්දේසයයි.

ආයතීවරුනි, අනතුරුව තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුණියක් අධිෂ්ඨානයට ප්‍රමාණවත් අතිරේක පාත්‍රයක් තබා ගනී නම් නිසඟි පවිති ඇවැත් වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් නො කල්හි ලැබුණු සිවුරක් කාලච්චරයකැ'යි සිතා බෙදවා නම් නිසඟි පවිති වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් වෙනත් හික්ෂුණියක සමග සිවුරකින් සිවුරක් මාරුකරගෙන පසුව ඔබේ සිවුර ඔබ ම ගනුව. මගේ සිවුර මට

දෙවැනි තමා සතු සිවුර ආපසු ගනී නම් අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා නම් ඇයට නිසඟි පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුණියක් යම්කිසි දෙයක් ඉල්ලා (එය නො පොහොනා බැවින්) නැවතත් අනිකකුගෙන් ඉල්ලා නම් නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් හඟවා අනිකක් ගන්නී නම් නිසඟි පවිති වේ
6. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්ලාගත් සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්ලා ගත් ගණයාට අයිති වූ පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද ගණයාට අයත් වූ තමා ඉල්ලා ගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනීද නිසඟි පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද පුද්ගලයකුට අයත්වූ තමා ඉල්ලාගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනීද නිසඟි පවිති වේ.

පළමුවැනි පත්ත වගයි.

1. ශීත කාලයෙහි පෙරවියයුතු බර පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණිය විසින් උපරිමය සොළොස් කහවණුවක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.
2. උෂ්ණ කාලයෙහි පෙරවියයුතු සැහැල්ලු පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණිය විසින් උපරිමය කහවණු දහයක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.

(3,4,5,6,7,8,9,10 වැනි නිසඟි පවිති භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

(තෙවැනි ජාතරූප වග ද හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයඨාවරුනි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? මේ තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්හි ලා ආයඨාවරු පිරිසිදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

හිසඟි පවිති යි.

ආයඨාවරුනි, අනතුරුව එක්සිය හැටහයක් (166)ක් පවිති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුණියක් උනු කා නම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් දෙකිසිලි, යෝනි පෙදෙස වැනි සම්බාධ ස්ථානයන්හි ලෝම උගුළුවා නම් පවිති වේ.
3. යෝනි ප්‍රදේශය (මහනෙල් පෙත්තකින් වුවද) තැලීමෙහි පවිති වේ.
4. මට්සිලිටි ලාකඩමය දෙයක් හෝ අන්දෙයක් යෝනි මාර්ගයෙහි යවා නම් පවිති වේ.
5. පස්සාව මාර්ගය ජලයෙන් පිරිසිදු කරනු කැමති හික්ෂුණිය විසින් දැගුලක් පමණ ගැඹුරට පිරිසිදු කටයුතුයි. ඒ සීමාව ඉක්මවන හික්ෂුණියට පවිති ඇවැත් වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් දන් වළඳනා හික්ෂුවකට පැන් එලවීමෙන් හෝ පවන් සැලීමෙන් උවටැන් කරන්නී ද පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් තමා ඉල්ලා හෝ අනුන් ලවා ඉල්ලවා තමා බැඳ හෝ අනිකකු ලවා බැඳවා, කොටා හෝ කොටවා, පිය හෝ පියවා අමු ධාන්‍යයක් වළඳා නම් පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර, කැලිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය හික්ති ප්‍රාකාරාදියෙන් පිටතට දමා නම් හෝ දමවා නම් පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර කැලිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය නිල්වන් තණබිමක දමා නම් හෝ දමවා නම් පවිති වේ.

10. යම් භික්ෂුණියක් නැටුම්, ගැයුම් හෝ බෙර වැයුම් දැකීම පිණිස යා නම් පවිති වේ

පළමුවැනි ලඝුන වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් පහනක් නැති අඳුරු රාත්‍රියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් භික්ති ආදියෙන් වැසුණු ආවරණ ස්ථානයකහි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් අභ්‍යාවකාශයෙහි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් මහා විටියක කුඩා විටියක හෝ විටි සන්ධියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද දෙවැනි මෙහෙණක ඉවතට හෝ යවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් උදය කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන්ට නො දන්වා නැගී යේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන්ට නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනී ද, සැතපේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන්ට නො විවාරා යහනක් අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳගනී ද සැතපේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් වරදවා ගැනීමෙන් හෝ වරදවා කල්පනා කිරීමෙන් අනිකකු හට ගරහා නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් තමා හෝ අනිකකු පිළිබඳ ව නිරයෙන් හෝ බලසිරිත් (පරදු තබා) දිවුරා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් තමාට ම වධ කර ගනිමින් අඩා නම් පවිති වේ.

දෙවැනි අන්ධකාර වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් නිර්වස්ත්‍රව ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
2. නාන කඩයක් කරවන හික්ෂුණිය විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත වියකින් වියත් සතරකි. පළලින් වියත් දෙකකි. එය ඉක්මවන්නී ඡේදනය පවිති ඇවැත් වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් වෙනත් හික්ෂුණියක ගේ සිවුරක් ලිහා හෝ ලිහවා පසුව එය හතර පස්දිනක් හැර කරදර ආදියක් නැතිව ම ගෙත්තම් නො කෙරේද? අනුන් ලවා හෝ ගෙත්තම් කිරීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුණීන්ට අයත් පස් සිවුරු මාරුකර හදිමින් දින පහක් ඉක්මවා ද පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුණියක් උපසපන් හික්ෂුණියකගේ පස් සිවුරු අතරින් යම් සිවුරක් හිමියන් නො පිළිවිස ගෙන දරා නම් පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුණි සංඝයාගේ විවරලාභයට අන්තරාය කෙරේ නම් පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් විනයානුකූලව කරන සිවුරු බෙදීම වළක්වා ද පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැර්ජයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකට හික්ෂුණීන්ට අයත් සිවුරක් දේ ද පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් දුර්වල සිවුරක් ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් විවර කාලය ඉක්මවා ද පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුණියක් විනයානුකූල වූ කඩීනෝද්ධාරය වළකා ද පවිති වේ.

තෙවැනි හත්ත වගයි.

1. යම් හික්ෂුණීන් දෙදෙනෙක් එක ඇඳක එකට සැතපේ නම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණීන් දෙදෙනෙක් එක ඇතිරියෙහි එක පොරෝණයක් පෙරවගෙන සැතපේ ද පවිති වේ.

3. යම් භික්ෂුණියක් දැන දැන වෙනත් භික්ෂුණියකට කරදර අපහසු ගෙන දේද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් තමන් සමග ජීවත්වන රෝගයකින් දුකට පත් වූ ශිෂ්‍ය භික්ෂුණියකට උවදුරක් නො කෙරේ ද, උවදුරක් කරවීම පිණිස හෝ උත්සාහවත් නො වේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියකට තම ආවාසය දී, පසුව කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව එයින් බැහැර කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ බැහැර කරවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් කුදුමහත් කටයුතු වලින් ගිහියන් සමග මිශ්‍රව වසන්නී නම් සෙසු භික්ෂුණීන් විසින් ඇයට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයතීවනි, ගිහීන් හා මිශ්‍රව වාසය නො කරව. ගිහි සංසර්ගයෙන් වෙන්ව විවේකීව සිටීම භික්ෂුණී සංඝතෙමේ පසසයි” කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් එකී භික්ෂුණිය සිය ලාමක හැසිරීම් නොහළා නම් එය දුරු කරනු පිණිස තෙවරක් ම කියයුතුය. තෙවැනි වර ලාමක හැසිරීම් දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් සැකසහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සහිත වූ තම රටෙහි යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් සැක සහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සුළු වූ තම රටින් පිටත යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් වස් සමාදන් වූ කාලය තුළ දේශචාරිකාවෙහි යෙදේ ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් වස් පවාරණයෙන් පසුව යටත් පිරිසෙයින් පස් හය යොදුනක් වත් දේශ චාරිකාවෙහි නො යෙදුනී නම් පවිති වේ.

සිව්වැනි තුවට්ට වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් රජුන්ගේ ක්‍රීඩා ශාලාවකට, විත්‍රාගාරයකට, ආරාමයකට, උයනකට හෝ පොකුණකට බැලීම සඳහා යේ ද පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් ප්‍රමාණය ඉක්මවා කරන ලද ඇඳක් පුටුවක් හෝ ඇත් අස් රූ සටහන් යොදා කළ පළඟක් හෝ පරිභෝග කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් නූල් කටි නම් පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් ගිහියන්ට වතාවත් කෙරේ නම් පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුණියක් “ආයතීවරුනි, මෙහි එව. මේ අධිකරණය විසඳව”යි කියනු ලබද්දීත් මැනවැ’යි පිළිගෙන පසුව කිසියම් කරදර ආදියක් නැත්තේ ම එය නොවිසඳයි ද අනුන් ලවා හෝ විසඳීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැජියකුට හෝ පිරිවැජියකට කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් දේ ද පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් ඔසප් කාලයෙහි පරිභෝග කටයුතු වූ සිවුර අත් නො හැර (සතරවැනි දින ද) පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් දොරකවුළු ඇති ආවාසය, ආරක්ෂා පිණිස අනිකකුට පාවා නො දී දේශ වාරිකාවෙහි යෙදුනි නම් පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෞකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් තමා ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෞකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් අනුන්ට ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.

පස්වැනි විත්තාගාර වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් දැන දැන හික්ෂුන් ඇති අරමකට නො පිළිවිස පිවිසියේ ද පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුවකට ආක්‍රෝශ පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.

3. යම් හික්ෂුණියක් කුපිතව හික්ෂුණි සංඝයාට පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් ආරාධනා ලැබ හෝ පවාරණය කරන ලදුව වැළඳිය යුතු දැයක් වළඳා ද පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුණියක් කුලයන් (දායකයන්) පිළිබඳ මසුරු බව ඇත්තී ද පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුන් වසන අරමකට ළං නො වූ ආවාසයක වස් ඵලඹියා නම් පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් වස් වැස උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් යන තුන් කරුණෙන් පවාරණය නො කෙරේ ද පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් ගරුධර්ම³⁸ ඇසීම පිණිස හෝ පොහොය කිරීමාදී විනයකර්ම කිරීම පිණිස නො යේ ද පවිති වේ.
9. අධමසක් පාසා හික්ෂුණිය විසින් ගරුධර්ම ඇසීම හා පොහොය විවාරීම හික්ෂු සංඝයාගෙන් බලාපොරොත්තු විය යුතුයි. එය ඉක්මවන හික්ෂුණියට පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුණියක් ප්‍රසබ (නාහියෙන් යට දණ මඩලෙන් උඩ) පෙදෙසෙහි හටගත් ගඩුවක් හෝ වණයක්, සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ නො දන්වා පුරුෂයකු සමග ඔවුනොවුන් බිඳවා ද, සෝදා ද, බෙහෙත් ගල්වා ද, බඳී ද ලිහා හෝ හරීද පවිති වේ.

සවැනි ආරාම වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් ගැබ්ණියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් කිරිපොවන්තියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි³⁹ නො හික්මුණු සික්බමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි හික්මුණු එහෙත් සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්බමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.

5. යම් හික්ෂුණියක් ගිහි බවට ගියා වූ ද දොළොස් වසක් සම්පූර්ණ නො වූ ද සික්ඛමානාවක් උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් දොළොස් වසක් පිරුණු, ගිහි බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි ද නොහික්මුණු සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් දොළොස් වසක් පිරුණු, ගිහි බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන් හි ලා හික්මුණු (එහෙත්) සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්ඛමානාව උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසම්පදා කරවා දැවුරුද්දක් තුළ උද්දේසනාදිය නො උගන්වා ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් තමා උපසම්පදා කරනු ලැබූ උපාධ්‍යාය හික්ෂුණිය දැවුරුද්දක් ඇසුරු නො කරන්නී ද පවිති වේ.
10. තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් පස් භය යොදනක් වත් ගෙන නො යේ ද අනුන් ලවා හෝ ගෙන්වා නො යවන්නී ද පවිති වේ.

සත්වැනි ගර්භිණී වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් විසිවයස් නො පිරුණු කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි නො හික්මවන ලද්දේ උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි හික්මවන ලදුව ද සංඝයා විසින් සම්මත නො කරන ලද්දේ උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් (තමා උපසපන් බවෙන්) දොළොස් වසක් නො පිරුණි, සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.

5. යම් හික්ෂුණියක් (තමා උපසපන් බවෙන්) දොළොස් වස් පිරුණි, සංඝයා විසින් සම්මත නො වූවා සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් “ආයතීවනි, ඔබට සික්ඛමානාව උපසම්පදා කිරීමෙන් ප්‍රයෝජන නැතැ”යි කියද්දී යහපතැ”යි පිළිගෙන පසුව දෙස් කියන්නී නම් පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක්, ආයතීවනි, ඔබ මට සිවුරක් දෙන්නී නම් උපසම්පදා කෙරෙමි”යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම ඇය උපසම්පදා නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් “ආයතීවනි; ඔබ මට දෙවර්ෂයක් උපස්ථාන කරන්නී නම් උපසම්පදා කෙරෙමි”යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම උපසම්පදා නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් පුරුෂයකු හෝ තරුණයකු හා එකතු වූ සැඩපරුෂ වූ ඔවුන්ට ශෝකය ගෙනදෙන සුළු සික්ඛමානාවක් උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුණියක් මව්පියන් හෝ සැමියන් විසින් නො අනුදන්නා ලද සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
11. යම් හික්ෂුණියක් පරිවාසික ඡන්දය දීමෙන් සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
12. යම් හික්ෂුණියක් අවුරුද්දක් පාසා උපාධ්‍යව උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
13. යම් හික්ෂුණියක් එක අවුරුද්දක සික්ඛමානාවන් දෙදෙනකු උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.

අටවැනි කුමරහුන වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව කුඩයක් හෝ වහන් සඟලක් දරානම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව රථයකින් යේ නම් පවිති වේ.

3. යම් හික්ෂුණියක් ඉඟටිය වෙළුන හවඩියක් පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් ස්ත්‍රී අභරණ පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුණියක් සුවඳ සුණු ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් සුවඳ කැවූ තලමුරුවට ඇඟ ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුණියක ලවා ඇඟ අතුල්ලා ගනී ද පවිති වේ.
8. යම් හික්ෂුණියක් සික්ඛමානාවක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් හික්ෂුණියක් සාමණේරියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
10. යම් හික්ෂුණියක් ගෘහණියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
11. යම් හික්ෂුණියක් හික්ෂුවකගේ ඉදිරිපිට නො විවාරා අසුනක වාසිවේ ද පවිති වේ.
12. යම් හික්ෂුණියක් අවසර නො දුන් හික්ෂුවකගෙන් ප්‍රශ්න විවාරා ද පවිති වේ.
13. යම් හික්ෂුණියක් තනවසා බඳින සිවුර (හැට්ටය) නැතිව ගමට වදී ද පවිති වේ.

හවවැනි ජත්තුපාහණ වගයි

(මෙයින් ඉතුරු වූ දසවැනි මුසාවාද වග, එකොළොස් වැනි භූතගාමි වග, දොළොස් වැනි භෝජන වග, තෙළෙස්වැනි වාරිත්‍ර වග, තුළස්වැනි ජෝති වග, පසළොස්වැනි දිට්ඨිවග හා සොළොස්වැනි ධම්මික වග ද තනියානුසාවණය ද හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

පවිති ඇවැත් එකසිය හැටහය මෙතෙකින් නිමියේය.

ආයතීවරුනි, අනතුරුව පාට්‍රිදේසනීය ඇවැත් අට උදෙසනු ලැබේ.

- 1. යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව ගිතෙල් ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් ඇය විසින් “ආයතීවනි, ගැරභිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණීන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුත්තේය.
- 2 - 8, යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව i. ගිතෙල් ii. තලතෙල් iii. මීපැණි iv. උක්සකුරු v. ගොඩ මස් vi. දියමස් vii. කිරි හා viii. දී ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් ඇය විසින් “ආයතීවනි, ගැරභිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසියයුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණීන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

(තතියානු සාවණය යට දැක්වූ අයුරුයි.)

පාට්‍රිදේසනීය ඇවැත් අට මෙතෙකින් නිමියේය.

(පන්සැත්තැවක් සේධියා සිකපද හා ශප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම ද භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයතීවරුනි, නිදානය උදෙසන ලදී. එසේම අට පරිච්ඡි ඇවැත්, සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්, තිස් නිසඟි පච්චි ඇවැත්, එකසිය හැටහයක් පච්චි ඇවැත්, අටක් පාට්‍රිදේසනීය ඇවැත්, පන් සැත්තැවක් සේධියා සිකපද හා ශප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධර්ම ද උදෙසන ලදී. මෙතෙක් භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවා වූ එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූ ද, විවාද නොකරන්නා වූද සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා භික්මිය යුතුයි.

විස්තාර උද්දේසයයි.

භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය නිමියේ ය.

උපග්‍රහණය

1. දින වශයෙන් පොහොය තුනකි. වාතුද්දසී, පණ්ණරසී, හා සාමග්ගී වශයෙනි, සාකුචකට පෝය අටක් වේ. එයින් තුන්වැනි, සත්වැනි පොහෝ දින වාතුද්දසී නම්නුත් ඉතිරි සය පණ්ණරසී නම්නුත් හැදින් වේ. මෙසේ අවුරුද්දකට වාතුද්දසී පොහෝදින සයක් ලැබෙන අතර පණ්ණරසී පොහෝ දින අටලොසක් ලැබේ. සියලුම පොහෝ දින සුවිස්සකි. පැලවිය, දියවක, තියවක, ජලවකාදී විසින් තිටී කුඳසක් පිරීමෙන් වාතුද්දසියත්, පසලොසක් පිරීමෙන් පණ්ණරසියත් ලැබේ. පොහොය කිරීමේදී වාතුද්දසී දිනයක් නම් “අජ්ජු ‘පොසථො වාතුද්දසො” කියාද, පණ්ණරසී දිනයක් නම් “අජ්ජු ‘පොසථො පණ්ණරසො” කියාද යොදාගත යුතුය.

සාමග්ගී උපෝසථයට දින නියමයක් නැත. යම් දිනක හේදවී ගිය හික්ෂු සංඝයා ස්වකීය සාමග්‍රිය පතා එක්වී පොහොය කෙරෙත් නම් ඒ සාමග්ගී පොහොයයි. එයට වාතුද්දසී හෝ පණ්ණරසී බවක් අවශ්‍ය නොවේ. “අජ්ජු ‘පොසථො සාමග්ගී” යි යොදා ගත යුතුය.

2. i. උපෝෂ්ඨ දිනය, ii. පොහොය කිරීමට ප්‍රමාණවත් හික්ෂුන් ඇතිබව iii. ඔවුන් සභාගාපත්ති වලට නොපැමිණිබව හා iv. සීමාවෙහි බැහැරකළ යුතු කිසිවකු නැතිබව, යන සිව් කරුණු සම්පූර්ණ වීමෙන් පොහොය කිරීමට කාලය එළඹේ.

3. පොහොය කිරීම දින වශයෙන් තුනක් බව මූලදී (අංක1) දැක්වීමු. කරන්නන්ගේ වශයෙන් ද සංඝ, ගණ හා පුද්ගල යි උපෝෂ්ඨ තුනකි. සංඝ උපෝෂ්ඨයට යටත් පිරිසෙයින් හික්ෂුන් සිව්නමක් සීමාව තුළ සිටිය යුතුය. ගණ උපෝෂ්ඨයට ද හික්ෂුන් තුන් නමක් හෝ දෙනමක් සිටිය යුතුය. පුද්ගල උපෝෂ්ඨය වනාහි එක ම හික්ෂුවක් ඉටා ගැනීමෙන් කරගන්නා උපෝෂ්ඨයකි.

කළයුතු අකාරය වශයෙන් ද උපෝෂ්ඨ තුනකි. සුත්තුද්දේස පාරිසුද්ධි හා අධිට්ඨාන නමිනි. සුත්තුද්දේස යනු ප්‍රාතිමෝක්ෂය දෙසීම ය.

එයද -

- i. නිදානය දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම,
- ii. නිදානය හා සිව්පරිඡ් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම,
- iii. නිදානය, පරිඡ්, හා සඟවෙසෙස් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම.
- iv. නිදානය, පරිඡ්, සඟවෙසෙස් හා අනියතාපත්ති දෙසා ඉතිරිය අසා ඇති පරිදි සිහි කර ගැනීම.
- v. නිදානය පටන් මුළුල්ලේම දෙසීම යයි ආකාර පහකි.

පාරිශුද්ධිය යනු පිරිසිදු බව කීමයි. උපෝෂ්ඨාගාරයට හික්ෂුන් තෙතමක් රැස්වූ කල ඒ තිදෙනා වහන්සේ අතරින් ස්ථවිර හික්ෂුව ඤාත්තියද පිහිටුවා පසුව “පාරිසුද්ධො අහං අවුසො (හන්තෙ) පරිසුද්ධො” ති මං ධාරමෙ” ආදී නයින් ඔවුනොවුන් තම තමන්ගේ පිරිසිදු බව ප්‍රකාශ කටයුත්තේ ය. ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දෙසීමක් නැත. සීමාවට දෙනමක් රැස් වූ කල “ඤාත්තිය” නොතබා කියන ලද පරිදි පාරිශුද්ධිය පමණක් ඔවුනොවුනට ආරෝචනය කළ යුත්තේ ය. අධිෂ්ඨානය එකම හික්ෂුවකගේ උපෝෂ්ඨය වේ. “අජීජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො” යි වශයෙන් ඉටා ගත යුතු යි.

4. පාමොක් යනු සීලයට නමකි. අපායාදි දුක්වලින් හා අත්තානුවාදාදි භයෙන්ද ආරක්‍ෂා කරන හෙයින් සීලයට එනම් වේ. එය දක්වන ග්‍රන්ථය ද උපචාර වශයෙන් ප්‍රාතිමොක්ෂය යි කියනු ලැබේ.

5. කරුණු නවයකින් පූර්ව කෘත්‍යය සම්පූර්ණ වේ. i. ඇමදීම, ii. පහන් දැල්වීම, iii. අසුන් පැනවීම, iv. පැන් එළවීම, v. ඡන්දය හා vi. පිරිසුදු බව ගෙන ඊම, vii. සෘතුකීම, viii. හික්ෂුන් ගණන් ගැනීම හා ix. හික්ෂුණින්ට අවවාද දීම ද වේ.

(මෙහි v සහ vi එකක් වශයෙන් ගැනීමෙන් කරුණු අටකට ගොනු කරන අවස්ථා ද ඇත.)

6. පාමොක් දෙසීමේදී තම තමන් ඒ ඒ සත් ඇවැත් කඳුවලින් පිරිසිදු බව කීම ය. දේශක හික්ෂුව විසින් නිදානාදි පරිච්ඡේදයක්

පාසා එහි අවසන භික්ෂුන්ගේ පිරිසුදු බව තෙවරක් ම විචාරණු ලැබේ. එහිදී ඇවැත් නැති නම් නිශ්ශබ්ද වීමෙන් තම පිරිසිදු බව පළ වේ.

7. පරිච්චිත නම් කෙලෙසුන් විසින් පරදනු ලැබීමයි. එතැන් සිට ඔහු භික්ෂුත්වයෙන් සලකනු නො ලැබේ. ගිහියකු වැනි ය.

8. අධිශීලය නම් උපසම්පදාශීලය යි. ශීලයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ශීලය හෙයින් ඊට අධි ශීලය යි කියනු ලැබේ.

9. කරුණු සයකින් යුක්තව කරන ප්‍රතික්ෂේපයෙන් උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප වේ. i. උකටලී වූ සිත, ii. ගිහිබව පතම්” යි ඇ විසින් කිය යුතු බව, iii. එය වර්තමාන කාලයෙන් ම කිය යුතු බව iv. වචනයෙන් ම ප්‍රකාශ කළ යුතු බව, v. සිහි ඇත්තකු ඉදිරියෙහි කීම හා vi. ඒ ඇසිල්ලෙහි ම ඔහු දැන ගැනීම ද යන සය යි.

10. මිනිස් දහමට වැඩි වූ ගුණදම් උත්තරී මනුෂ්‍යධර්ම නම් වේ. දසකුසල් මිනිස් දහම් ය. ඉන් මත්තෙහි වූ ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදිය උතුරු මිනිස් දම් ය.

11. සාංසාරික පැවැත්ම තිලකුණට නගා බලන යෝගාවචර භික්ෂුවට තමා ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදියට නොපැමිණ ම පැමිණියෙමි’ යි වැරදි අදහසක් උපදී. එය අධිමානයය. එබඳු හැඟීමකින් තමා කෙරෙහි මාර්ගඵලාදිය ඇතැ’ යි කියන්නකුට උතුරුමිනිස් දම් පලකිරීමෙන් පරිච්චිත නොවේ.

12. ඇවැත් පිරිසුදු බව පතන භික්ෂුවට මුල මැද අග යන තුන් තැන්හිදී ම සංඝයාට අවශ්‍ය වන හෙයින් මේ ඇවැත් තෙලෙසට සංඝාදිසේස (සඟවෙසෙස්) යයි කියනු ලැබේ. මේ ගරුකාපත්තියට පැමිණි භික්ෂුව ඉන් මිදීම සඳහා මුලදී පිරිවෙස හා මැද දී මානක ලබා ගැනීම සඳහාත් අවසන අබ්භානය සඳහාත් සංඝයාගේ පිහිට අවශ්‍ය ය.

13. සුගත් වියත මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් වියත් තුනකි. වඩු රියනින් රියන් එකහමාරකි.

14. සඟ වෙසෙස් ඇවැත්ට පැමිණි භික්ෂුව එය සඟවාගෙන සිටීමේ වරදින් මිදීම සඳහා වින්ද යුතු දඬුවම “පිරිවෙස්” නම්. පැමිණි ඇවැත් ගණනට හා සඟවාගෙන සිටි දින ගණනට පිරිවෙස්

පිරිය යුතු ය. දින ගණන් හා ආපත්ති සංඛ්‍යා අමතක නම් උපසම්පදා වූ දිනය පටන් පිරිවෙස සමාදන් වූ දිනය දක්වා මේ දඬුවම විදිය යුතු ය. පිරිවෙස ආකාර විසින් සතරකි. i. අපටිච්ඡන්ත, ii. පටිච්ඡන්ත, iii. සුද්ධන්ත හා iv. සමෝධාන නමිනි.

15. හික්ෂුන්ට ගරු කිරීම මානන්ත (මානන්) නමි. ඇවැත් සඟවා සිටි හික්ෂුව කලක් පරිවාසයෙන් දඬුවම් විද පසුව මානන ද පිරිය යුතු ය. මෙය රැකිය යුත්තේ සත්දිනක් තුළ පමණි. ඊට පසුව ඔහු අබ්භානයට සුදුස්සකු වෙයි. මානන ද සිව් අයුරුය. i. පටිච්ඡන්ත, ii. අපටිච්ඡන්ත, iii. පක්ඛ, හා iv. සමෝධාන විසිනි.

(පිරිවෙස හා මානන රකින හික්ෂුව ඒ රකින කාලය තුළ සෙසු හික්ෂුන්ගේ අභිවාදනාදිය ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. ඔවුන් දුටුවිට අසුනෙන් නැගී ගරු කළ යුතු ය. උපසම්පදාදී විනයකර්ම වලට සහභාගි වීමට නො හැකි ය. පිණ්ඩපාතාදි වත් සමාදන් වීමක් ද නො වේ. පියවි හික්ෂුන් ඉදිරියෙන් යාම් ඊම් හෝ යටත් පිරිසෙයින් හෙරණුන් අතින් වුවද උවැටන් ගැනීම තහනම් ය. අනතුරකදී හැර අරමින් බැහැර යාමට ද නො හැකි ය.)

16. අනියත යනු අවිනිශ්චිත යන තේරුම යි. හික්ෂුවකගේ පැවැත්ම පාරාජ්කාවකට සංඝාදිසේසයකට හා පච්චියට ද සාධාරණ නම් කවරකින් දඬුවම් දිය යුතු දැයි නිශ්චයක් නොවන හෙයිනි. එය දුටු සොවාන් කෙනකු වැනි විශ්වාස කටයුතු කෙනකුගේ ප්‍රතිඥාව පරිදි ආපත්ති ආරෝචනය කටයුතු ය.

17. සොවාන් ඵලයට පැමිණි ආයඝී ශ්‍රාවිකාව විශ්වාස කටයුතු වචන ඇත්තියකි.

18. තමන් සතු අකැප දෙයක් හික්ෂුන්ට දී ඇවැත් දෙසා ගැනීම නිසඟි පච්චි වලින් දැක්වේ. එය සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුට දිය හැකිය. ඔව්හු එය නිස්සජ්ජනය කළ හික්ෂුවට ආපසු පවරා දිය යුතු ය. එසේ දීම යුතුකමක් මෙන් ම නොදුන හොත් විනය වරදකට ද අසුවන බැවිනි.

19. හික්ෂුන් විසින් අතුළ කඨින සිවුර අට වැදැරුම් හේතු අතුරෙන් එකකින් හෝ අවලංගු වේ නම් ඒ කඨිනෝද්ධාරය යි. කඨිනය ඉදිරීමයි. මසා අවසන් කිරීමෙන් හෝ කඨින බව අවලංගු

විමෝන් සිවුරක් ඇති කල්හි හෝ, මියන් කැමෙන් හෝ සොරුන් පැහැර ගැනීමාදියෙන් සිවුරක් නැති කල්හි නො ඉටා සිවුරක් දරණ හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

20. කඨිනය ගත් හික්ෂුවට වීචර මාසයත්, අනතුරුව එළඹෙන හේමන්ත සෘතුවේ භාරමාසයත් යන පස්මාසය හැර ඉතිරි කාලය තුළ ලැබෙන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි. කඨිනය නොගත් හික්ෂුවට වීචර මාසය හැර ඉතිරි එකොළොස් මාසය තුළ ලබන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි.

21. “කුසල චිත්තං පාතයති” ති පාවිත්තියං” ආයඤ්චාර්යයට බාධා කරමින් පැවති කුසල් සිත් මුවහ කරන, හෙළන බැවින් දෙයානුවක් වූ මේ ඇවැත්වලට පවිති යයි කියනු ලැබේ.

22. ආගන්තුකයන් සඳහා පිළියෙළ කළ බතට “ආවසථ පිණ්ඩ” යයි කියත්. එය හික්ෂුන් සඳහා පමණක් නොව මගියන්ට ගිලණුන්ට හා වෙනත් දිළිඳුන් සඳහා ද සකස්කරන ලද්දකි. මෙසේ ආගන්තුකයන් හා දිළිඳුන් සඳහා පිළියෙල කළ දාන ශාලාවක උපසපත් හික්ෂුවකට වැළඳිය හැක්කේ දවසක් පමණකි. ඉන් මත්තෙහි වළඳන්නාහට පවිති වේ.

23. දායකයන් හික්ෂුන් හමුවට පැමිණ “ඔබ වහන්සේලාට බිනින් පවරමි” යි කරන අකැප නිමන්ත්‍රණයකින් හෝ හික්ෂුන් දායකයන් වෙත ගොස්, “අපට බත් දෙව” යි ඉල්ලන අකැප විඤ්ඤත්තියකින් ලැබූ හෝඡනයක් සිව් නමක්ව හෝ වෙන වෙන ම හෝ ගොස් වළඳා ද එයට ගණභෝඡනය යයි කියනු ලැබේ.

24. ආරාධිත ක්‍රමය ඉක්මවා වැළඳීම පරම්පර භෝඡනය යි. ඇරයුම් එකක් දෙකක් හෝ කීපයක් ලැබූ හික්ෂුව මුලින් පිළිගත් ඇරයුම් වලට පස් දැහැමියන් හෝ නො යවා පසුව පිළිගත් ආරාධනය ඉවසා ගොස් වළඳා නම් ආරාධිත ක්‍රමය වෙනස් වූවා වේ. ඊට පරම්පර භෝඡනය යි කියති.

25. මෙහි පවාරණය නම් ප්‍රතික්ෂේපය යි. වළඳමින් සිටි හික්ෂුවක් වෙත එළ වූ භෝඡනය පිළිගන්වන්නහු අත්පස සිටියදී හිස සැලීමාදියෙන් හෝ වචනයෙන් හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරයි නම්

භෝජනය පවාරණය කෙළේ වේ. විනයානුකූලව ඉතිරි කර නොගත් භෝජනයක් හැර වෙන කිසි ම දැයක් ඒ දවස තුළ අනුභව කරනු නො වටී.

26. සන්නිධිය යනු තැන්පත් කොට තැබීම යි. හික්ෂුව පිළිගත් යාවකාලික හෝ යාමකාලික වූ කැයුතු පියයුතු දැයක් තැන්පත් කොට තබා එක රැයක් ගතවීමෙන් සන්නිධි වේ. එය වළදන්නාහට පවිති වේ.

27. සුගත් අඟල මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් අඟල් තුනකට සමාන ය. එබඳු සුගත් අඟලෙන් අඟල් අටක් වඩුරියනින් එකකි. තවත් තැනක මැදුම් පිරිමියකුගේ රියන සුගත් අඟලට සමාන යයිද සඳහන් වේ. විමසිය යුතු තැනකි.

28. පාට්ඨෙසනියා' පත්ති ද දෙසා ගැනීමෙන් පිරිසුදු බවට පැමිණෙන ඇවැත් කොටසකි. ගැරහිය යුතු බැවින් අසප්‍රාය බැවින් වරදට හේතු වූ මේ ඇවැත් කොටස "සො" හං හන්තෙ පාට්ඨෙසනියාපත්තිං ආපජ්ජං තා තුම්භ මූලෙ පට්ඨෙසෙම්" විසින් දෙසනු ලැබේ.

29. සේඛ නම් මාර්ග ඵලයන්ට පැමිණි ආයතියෝ ය. ඔව්හු ඒ සඳහා හික්මෙන බැවිනි. යම් කිසි කුලයක් ශුද්ධාවෙන් දියුණු වූවත් ධනයෙන් දුප්පත් නම් එබඳු කුලවලට හික්ෂු සංඝයා 'සෙඛ' සම්මුතිය ප්‍රදානය කෙරෙති. සෙඛ සම්මුතිය ලත් කුලයකින් ආරාධනයක් නො ලැබ ආමිසයක් පිළිගැනීම නොවටී.

30. සෙඛියා යනු හික්මිය යුතු යන තේරුම යි. හික්ෂුවක් විසින් හික්මිය යුතු චාරිත්‍ර ක්‍රම දැක්වීම් වශයෙන් වදාළ සිකපද කොටසකි. ඒ ඒ සිකපද උල්ලංඝනය කිරීමෙන් දුකුළා ඇවැත් වේ.

31. සංඝයා, ධර්ම, විනය හා ආපත්තියට පැමිණි හික්ෂුව ද යන සිව්කරුණු හමුවෙහි විසඳිය යුතු අධිකරණය "සම්මුඛ විනය" යි.

32. හේතුරහිත ශීල විපත්ති ආදියෙන් වෝදනා කරනු ලැබූ "දබ්බමල්ල පුත්ත" වැනි රහතුන්ට දිය යුතු අධිකරණ වෙසෙසකි, "සති විනය."

33. ගර්භ භික්ෂුව වැනි උමතු වූ භික්ෂුන්ට දිය යුතු විනය ක්‍රමය “අමුල්හ විනය” නමින් දැක් වේ.

34. අනියතාපත්තීන්හි කී පරිදි උචාල භික්ෂුව වැනි භික්ෂුන්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව අනුව දිය යුතු විනය කර්මය “ප්‍රතිඥා” නම්.

35. යම් විනය කර්මයකදී ධර්මවාදී භික්ෂුන් වැඩිපුර සිටිත් නම් එබඳු අධිකරණ සමථයට “යෙභුය්‍යසික” යයි කියනු ලැබේ.

36. ලාමක ඇවැත් වලින් වැඩිහිටි භික්ෂුව පාපී සංඛ්‍යාවට ගැනේ. එබඳු පාපී භික්ෂුන් උදෙසා නියමිත විනය ක්‍රමය “තස්ස පාපිය්‍යසිකා” නම් වේ.

37. යම් අධිකරණයක් පිළිබඳව කරුණු සෙවීමේදී එය සංඝයාගේ භේදය පිණිස පවතී නම් එබඳු අධිකරණය ගුථයක් තණවලින් වසා දමා යටපත් කිරීමක් මෙන් නවතා දමා ද විනිශ්චය නොකෙරේ ද ඊට තිණවත්ථාරකයයි කියනු ලැබේ.

(මේ සත්විධ සමථ ධර්ම මගින් ඒ ඒ අධිකරණ විසඳිය යුතු ක්‍රමය මෙසේ ය.)

විවාදාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් හා යෙභුය්‍යසිකාවෙන් ද,

අනුවාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් සහි විනයෙන් අමුල්හ විනයෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,

ආපත්තාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් ප්‍රතිඥාවෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,

කිච්චාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන්ද විසඳිය යුතු ය.)

38. ගරුධර්ම අටකි. ඒවා භික්ෂුණින් විසින් පළිපැදිය යුත්තේ ය.

i. හික්ෂුණිය තම උපසම්පදාවෙන් සියයක් වස් ඉක්මවා සිටිය ද එදවස් උපසපන් වූ හික්ෂුවට වැන්ද යුතු ය. ගරුබුහුමන් දැක්විය යුතු ය.

ii. හික්ෂුන්ගේ ආරාමයකට ආසන්න වූ මෙහෙණවරක විසිය යුතු ය.

iii. අධමසක් පාසා හික්ෂුන් කරා එළඹ පොහෝ විවාළ යුතු ය. අවවාද ලබා ගත යුතු ය.

iv. වස් විසූ හික්ෂුණිය උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි පාවාරණය කළ යුතු ය.

v. ගරු ධර්මයන්ගෙන් පිරිසුදු බව කැමති හික්ෂුණිය අධමසක් මානන පිරිය යුතු ය.

vi. දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි හික්මිය යුතු ය. අනතුරුව උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි උපසම්පදා බව ලැබිය යුතු ය.

vii. මොනම කරුණකදී වත් හික්ෂුන්ට නින්දා පරිභව නො කළ යුතු ය.

viii. හික්ෂුණින් හික්ෂුන්ට අවවාද නො කළ යුතු ය. හික්ෂුණිහු හික්ෂුන්ගෙන් අවවාද ලබා ගත යුතු ය.

39. සයාකාර ශික්ෂාව නම් i. සතුන් මැරීම හෝ හිංසා නො කිරීම, ii. සොරකම් නො කිරීම, iii. බඹසර හැසිරීම, iv. බොරු නො කීම, v. රහමෙර නො බීම, vi. විකාලයෙහි නො වැළඳීම.

උපග්‍රන්ථය නිමියේ ය.